

Como Ama Una Mujer

Derece : NC-18. (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Özet : Bir kadın, korkunç bir canavarı sevebilir mi?

Çift: Voldemort/Hermione

Notlar I : Tarih, 03.04.07..

Notlar II : Şimdiye kadar büyük konuşmamayı öğrendim sanıyordum.. Diken, Myra, o seri, FOUR, Snamione, HL derken şimdi sınıırımın öbür ucuna geldik.. Yakında Voldy/Harry de yazarım, seriyi tamamlayız vallahi.

Notlar III : Dilş Kanunları çerçevesinde, Voldemort'u yazmama kuralım vardı.. Ve zaten yazdıklarımı okuduysanız, 4 sene içerisinde Voldemort'un kesinlikle benim kalemimde vücut bulmadığını görmüşsünüzdür.. Ancak bundan önceki son senaryomda konu gerektirdiğinden, ve artık bu korkumu kırmam gerektiğinden Voldemort'u yazdım, yazdım, ve bu konuda kendimi geliştirmek istedim.. Hepsi yazabildiğimi söyleyen betalarımın suçudur.

Notlar IV : 'Voldemort/Herhangi biri' yazmak çok büyük bir uçurum.. Ben hiç öyle bir şey yazmadım, bırakın yazmayı, ciddi ciddi düşünmedim bile.. Okumadım da.. Arkadaşlar arasında Voldemort'un aslında Harry'e olan aşkıdan bu kadar peşine düştüğü tadında bir geyiğimiz vardır evet, ya da Dumbledore'la aralarında olan bitmez tükenmez aşk ilişkisinin yarattığı dalgalanmaları izleriz hep birlikte, o da tamam, ama bunların hepsi geyikti, ben hiç düşünmemiştim..

Notlar V : Şimdi neden düşündüm? Aslında hala düşünmüyorum.. Bu senaryoya başlama sebebim iki adet.. Birincisi 4 senedir bana gelen istekler, ki gerçekten bu konuda büyük bir

istek ve merak vardı, ancak ben hep reddettim, ikincisi de Glass sırasında betalarımın nerdeyse hepsinin (dilek hariç) bu konuya parmak basmaları ve beni düşünmeye sürüklemeleri oldu..

Notlar VI : Oturup bunu ciddi bir şekilde düşündüğünüzde, senaryonun özet sorusunu “Bir kadın Hitler’i sevebilir mi?” diye de çevirebilirsiniz.. Hitler ve Voldemort’un yaptığı şey tıpatıp aynı.. Bu şekilde olaya baktığımızda dikkat etmemiz gereken şey “siz sever misiniz” değil, veya “sevmeli mi” hiç değil.. Sever mi, sevmez mi..

Notlar VII : Aslında sever, neden sevmesin gerçekten? Kadınlar (ve erkekler) bir şey bulduklarında, sadece bir nokta, diğer şeylere de göz yumabilirler.. Yumulamayacak bir şeyse de onu değiştirmeye çalışırlar, ama neden sevmesinler? Burda sevgiden bahsediyorum, Hitler’in ya da Voldemort’un yaptıklarından değil, yoksa ikisinin de yaptığı soykırımlara tamamen ve şiddetle karşıyım, canımı yakıyor, bu tartışılmaya gerek bile olmayan bir nokta..

Notlar VIII : Hitler’i bir kenara bırakıp Voldemort’a gelirse, burda da okuyucuyu büyük bir yol ayrımı bekliyor aslında.. Biraz önce Dilek’le de konuştum, ben VH fanı değilim, hiç düşünmedim, okumadım, konuşmadım bile.. Ama şimdi bu “durumu” görmek istiyorum, var mıdır, yok mudur, olur mudur olmaz mıdır, bu önemli ve büyük bir konu..

Notlar IX : Karşı tarafı hiç görmedik biz aslında, görmek istemedik, ya da ben göstermek istemedim, bu da ayrı tabii, ama aslında şimdi bu korkumu aştıktan sonra bundan utandığımı da fark ediyorum.. Hep yoldaşlık tarafında, hep coşkuyla, falan filan.. Dilek’in dediği gibi, sadece Lucius hikayelerinde karşı tarafın olaya bakış açısını gördük, ve onda da biraz gördük aslında, Lucius’u dahi yumuşatan etkenler vardı: oğlu, karısı, aşkı ya da aşkları.. Bir şekilde bir şeyler oldu, ama Lucius dahi yumuşamadığı zamanlarda, canımızı okuduğu günlerde bakış açısını suratımıza haykırdığında “evet aslında haklısın sen” dediğimiz oldu.. DYSRM’de, Pansy bizlere savaşın Voldemort ve Harry arasında olduğunu, çatışmanın ise büyücüler arasında olduğunu söylediğinde bir durakladık, afalladık.. Pansy bize kendi bakış açısını anlattığında, kirli kanlardan neden nefret ettiğini söylediğinde utançla başımızı önümüze eğdik, ve ona *hak verdik*.. Bize bunları yaptıran şeyler HL veya Parry değildi aslında, daha aşklar başlamamıştı bile, sadece görmüş ve dinlemiştik..

Notlar X : Şimdi savaşı başlatan adamın, merkezin bakış açısını merak ediyorum.. Neden bunu yapıyor? Ne istiyor? Elbette buna bir sürü cevap bulunabilir, ya da cevap tektir, bilmiyorum, düşünmedim hiç.. Aslında düşündüm, ben de sizler gibi “ne istiyor bu manyak” dedim ve kapattım olayı, manyaktı o, bu kadar basitti, onun tarafına geçip “ne istiyorum ben” diye düşünmedim hiç..

Notlar XI : Ve yine söylediğim gibi, ben bu olayı ikiye ayırıyorum, dolayısıyla okuyucunun tepkisini de.. Birincisi soykırım olayı.. Bu noktada cidden bir insan, vatandaş, evrendaş, vatevır olarak buna karşıyım.. Bu tartışma götürmüyor, aklı başında bir adamın, gerçekten akli dengesi yerinde olan bir adamın bu eylemi yapması suçtur, sen de ben de buna karşıyızdır, karşı olmamız da gerekir zaten..

Notlar XII : İkinci açı ise, Voldemort'un Harry'e saldırması.. Okuyucu buna "hayır hayır niye woee" triplerine giriyor, ama bir düşünün, bir adam sizi öldürüyor, ölmekten beter ediyor, ve üstelik bunu bebekken yapıyor.. Siz ki dünyanın sahibisiniz, bir anda iğrenç bir yaratığa dönüyorsunuz, bütün şan şöhret karizma gidiyor, her şey elinizden alınıyor, düzen parça parça oluyor, ve zaten yok etmeye çalıştığınız o soy tüm gücüyle geri dönüyor ve çoğalmaya başlıyor.. Siz olsanız delirmez misiniz? Siz olsanız o adama elinize güç geri döndüğü an saldırıp intikam almak istemez misiniz? Siz olsanız tüm ruhunuzu, kişiliğinizi ve güçlerinizi ondan geri söküp kendinizi tamamlamak istemez misiniz? İstersiniz. Bal gibi istersiniz hem de.

Notlar XIII : İşte bu açıdan baktığımda, ben Voldemort'un Harry'e saldırmasına "AY HAYIR İĞRENÇSİAAAN PİS KATİL!" yapamadım hiçbir zaman.. Adam kendince haklı, harry de adam olsun kendini savunsun, tamam adil değil, ve o güçsüz, vs vs, ama napalım, hayat böyle..

Notlar XIV : Ha tabii karşı tarafa geçip Harry'nin açısından bunu yazdığımızda, DYSRM gibi herkesi salya sümük ağlatıp Voldemort'tan nefret eder hale gelmemiz de mümkün yine.. Olay baktığımız tarafa bağlı..

Notlar XV : Senaryoya dönersek.. Bu senaryonun ismi ilk başta "*Beauty & The Beast*" olarak ayarlanmış, hazırlanmıştı.. Wallpaperlar falan da bu isme göre hazırlandı, ama bir türlü içime sinemedi.. Bu kavram kafamda JK ile özdeşleştiğinden (*O ne diyenler için üzgünüm, bekleyecekler*) içime sinemedi bir türlü, ama sonra senaryo için şarkı ararken, bir HL'nin Cristian Castro'su kadar damar bir şeyler aramak istedim, o sırada *Como Ama Una Mujer* ile karşılaştım, ve birbirimize ilk görüşte aşık olduk.. Senaryomun adını değiştirdiğim sayılıdır, ama çok içime sinen bir dönüşüm oldu, *Como Ama Una Mujer*, *How A Woman Loves* demek, bir kadın nasıl sever, daha uygunu olmazdı, Jennifer Lopez kızımız da çok güzel söylemiş, sözler zaten Marc Anthony'ninmiş, daha ne olsun derim.

Notlar XVI : Bir Voldemort yazmak zor, benim için hele daha zor, zira ben o adamı yazabileceğime inanmıyordum senelerdir, hala içten içe inanmıyorum, veremezmişim gibi geliyor, ve belki de bu yüzden bu senaryoyu yazmak istedim çok, bu adamı da tanıyayım, bu adamı da yazabileyim, hatta en önemlisi, Voldemort'un da bir *adam* olduğunu hatırlayayım.. O da bir adam, ve o da bir insan. Korkunç büyük ve güzel bir cümle bu aslında, yaz yaz bitmez.

Notlar XVII : Bu senaryonun fikri bir anda aklıma geldi, birkaç masalın birleşimi olarak düşündüm ilk başta, çünkü her büyük çift bir masalın kopyasıdır, burda da Güzel ve Çirkin'den yola çıktım, ve başka masallara da dokundurma yaparak ortak bir potada erittim, yeni bir Dilş Masalı ortaya çıkartmaya çalıştım, başarılı olup olamayacağımı göreceğiz..

Notlar XVIII : Ancak benim şimdiden söylemek istediğim bir nokta var, o da bu senaryoda ne olacağını kesinlikle ve kesinlikle bilmiyorum.. Daha önce de bunu söylediğimi biliyorum, ama oralarda ne yazmak istediğimi, ve en sonunda oluşacak kavramı biliyordum, bunda bilmiyorum.. Sadece bir istekten yola çıktım, görmek istedim, ama ne olacak ve nasıl olacak ben de sizlerle birlikte göreceğim..

Notlar XIX : Özellikle senaryonun sonuna dair konuşmak isterim, çünkü benim en çok takılacağım konu bu olacak herhalde.. Senaryonun sonunda 2 olay olabilir: bir, Voldemort kazanır, iki, Harry kazanır.. Hangisi bizim için iyi olacak bilmiyorum, çünkü ikisinde de yara alacağız.. Buna alışsak iyi olacak, iki türlü de hem mutlu hem mutsuz bir sonumuz olacak, ne yaparız bilmiyorum..

Notlar XX : Senaryonun gelişme aşamasına dairse, yukarda da belirttiğim gibi, ben bir tarafı tutmadığımı belirtmek isterim, çünkü taraf tutmamam gerekiyor, yoksa yazamam.. Voldemort kafasında “aslında harrı haklı yahu” diyerek harrıye saldıramaz, böyle düşünün.. Ben nötr olduğum için, kararları sizler vereceksiniz.. Bu sefer sizlere yol gösteremeyeceğim..

Notlar XXI : Bu bir yolculuk olacak, hep beraber göreceğiz, bu yolun sonunda bir ışık var mı, yok mu.. Aslında bu senaryonun benden daha daha daha karanlık yazılması bekleniyor, ama ilk Voldemort’lu senaryom için benden kan revan lütfen beklemeyin ben daha adamı yazmayı bilmiyorum, önce kafasını tanımam lazım.. Öbür senaryoda nasıl yazdım? Bilmiyorum.

Notlar XXII : Bundan sonra VH senaryosu olur mu? Onu da bilmiyorum.. Belki süper olurlar ve devamlı onları yazarsınız, belki de süper olurlar ama bir daha yazamayız, veyahut iğrenç olurlar ve ben ikisini de öldürürüm, rahat ederiz.

Notlar XXIII : Hermione ve Voldemort olarak baktığımızda, aslında tamamen bir Romeo&Juliet hikayesi var karşımızda, sadece Montague’lar bu sefer babalar değil, Romeo’nun ta kendisi.. O bu hale getirdi dünyayı, o nefret ediyor, ama nefret ettiği objeyi inceleyecek ilk defa.. O da benim kadar şaşkın.. Juliet ise daha farklı, onun gözleri devamlı çalışacak, çünkü hayatı buna bağlı..

Notlar XXIV : Voldemort ve Voldy kavramı var bir de bahsetmem gereken, Voldy benim canımın parçasıdır, çok severim, hepiniz de sevdiğimi bilirsiniz, hiçbir senaryo Voldy’e olan sevgimi geçiremeyecek, ama Voldemort konusunu hep birlikte düşüneceğiz..

Notlar XXV : Şiddet kan revan konusunda bir söz veremiyorum.. Son 4 senaryodur betaların canına okuyorum, ama hepsi de güzel senaryolar oldu çok şükür de bir şey diyemiyorlar.. Yine de *ben de* yorulduğum artık, elimden geldiğince az ve öz geçeceğim, ama ne tarafta olduğumuzu unutmayın, hiç olmayacak demem saçmalık olur..

Notlar XXVI : Evet, roma rakamlarıyla sayı sayma dersine geçeceğiz birazdan :) En son bu kadar notlu senaryomuz *Les Misérables* olmuştu, hatırlatalım..

Notlar XXVII : Sanırım daha başka söyleyecek bir şeyim yok, güzel olur umarım, bu sefer bana güvenmeyin, çünkü ben de kendime güvenmiyorum :) Hep beraber açacağız :) Hayırlısı, başlıyorum, başladım.

Como Ama Una Mujer

"hangisini lordum?"

sessizlik..

asla, *asla* bir şeyin talep edilemeyeceği, sadece beklenilmesi gereken bir sessizlik..

"kızı."

Soundtrack

Saybia - Bend The Rules

I'm used to being scared, from time to time, used to redefining my way of life
Cause nothing really stays the same, nothing ever will.
But lately I have come to realize that voice inside my head belongs to me
Now everything is pros, and cons, ignorance is gone,

I'm clinging to my time.

"BIRAKIN BENİ-BIRAK DEDİM-"

kimse ona aldirmazken genç kadın güçlü kolların eşliğinde açık kapıdan içeri sokulur, ve yürütölmeye devam ederken genç kadın dişlerini sıkmış, dudaklarının arasından nefes alıyor, kurtulmaya çalışırken bir odaya girdiklerinde içerdekini görünce derhal susar..

---

hermione granger kolundan itilerek bırakılırken genç kadın korkuyla susmuştur, ordadır işte, savaşın ta kendisi, tam merkezi, ve genç kadının yıllardır görmediği kişi..

voldemort.

ona bakıyordu, onu inceliyordu, saçsız, derisi kemiklerine yapışmış kuru bir kafa, kırmızı, ateş kırmızısı, bakını kör edecekmiş gibi bir duygu veren gözler, ince bir ağız, dudakları nerdeyse yok, ve kemikleşmiş bir vücut, cüppelerin içinde boğulan..

lord.

“bizi yalnız bırakın.”

hermione titremesini engelleyemezken kalbi deli gibi çarpıyordu, nasıl kaçabilirdir, nereye kaçabilirdir,-

o sırada diğer ölüm yiyenler selamlarını vermiş, çıkarak kapıyı kapatırken hermione bakışları karşısındaki adamda, çılgın gözlerle ne yaptığını izliyorken lord sakindir, birkaç sessizlik duvarı çeker, ki hermione dışardakilerin hepsi birleşse onu kıramayacaklarından emindir, yutkunurken kırmızı gözler ona döner..

“granger.. tekrar karşılaştık, uzun zaman olmuştu oysa, eskiden her yıl karşılaşırdık..”

hermione tabii derken mırıldanır

“her yıl çaresizce saldıran sendin..”

ve genç kadın bir cruciatus beklerken tam aksine lord ona bakmaya devam ediyordu, hermione daha da büyüyen bir panikle ona bakarken lord bakışını bitirir, ve öbür tarafa yürüyerek konuşur

“doğru.”

hermione kalp krizi geçirerek onun sırtına bakarken lord şöminenin üzerindeki bir mumu inceler..

“gördüğün gibi sana lanet atmadan da yaşayabiliyorum..”

“neden atmıyorsun peki? değiştin mi? kalbin artık iyilikle mi dolu?”

lord hafifçe gülerek ona dönerken hermione bir an kırmızı gözlerle geriler, voldemort ona bakıyorken konuşur

“elbette hayır.. çok arzuluyorsan nadide bir palet sunabilirim?”

hermionenin bakışları cevabını verirken lord elini şömineden indirir, ve derin bir nefes alırken hermione neler döndüğünü bilmiyor, ama bir şeylerin döndüğünden emin, ona bakar..

---

hermione ona bakıyorken yıllar boyunca erkeklerle içli dışlı, harala gürele yaşamış, grimmauldda onlarcasını çekip çevirmiş, erkeklerden birazcık bir şeyler anlıyorsa şu anda karşısındaki erkek bir şey söylemek istiyor ama cesareti yok gibidir, ve *bu* genç kadını korkudan bembeyaz yapıyorken hermione kendi ellerini sıkmaktan eklemelerinin bembeyaz olduğunu görür ve parmaklarını açarken lord birdenbire konuştuğunda genç kadın irkilir, lordsa bir şey söylüyordur

"granger, seninle şu anda burda yalnız kalmak ve senin karşımda dik durman bile sinirlerimi bozuyor.. ve ben sinirlerim bozulunca kötü şeyler yaparım, ama odada başka kimse yok.."

hermione kaşlarını çatarak ona bakarken lord canı sıkılmış, yürümeye başlar, hermione bir adım geri atarak onun yolundan çekilirken lord kırmızı bakışları odada geziniyor, konuşur

"bir süre benim özel evimde kalacaksın, ve eğer benimle anlaşırsan canını çok fazla yakmayacağım.."

ve ona dönerken bakışlarında hermionenin yere kapaklanarak teşekkür etmesi gerektiği okunabiliyordu, ama hermionenin hiç de öyle bir niyeti yoktur..

"neye anlayacakmışım? elbette hayır diyeceğim, seninle neye anlayabiliriz ki-"
"dinlemeden karar verme granger-"
"sen deli misin-"
"crucio."

işte adam sonunda normale dönmüş, hermione yere düşerken elleriyle kendini korur, ama acı o kadar büyüktür ki, yıllardır çekmediği bir acıdır bu, genç kadın inleyerek iki büklüm olmuş, gözlerine gelen yaşları kontrol etmeye çalışırken adamın yürüdüğünü duyuyordu, hisşirtılar yanına gelirken usul, yılanı sesi yakınında duyar

"öğrenecek çok şeyin var küçük kız."

---

hermione yana devrilmiş, eli karnında, dudaklarını ısırmaktan parçalayacakken voldemort mengenesini çeker, genç kız inleyerek ciğerlerini nefesle doldururken sorar

"ne istiyorsun benden?!"

lord ayakta, yerde ayaklarının dibinde duran pisliğe bakarak cevaplar

"sen böyle devam ettiğin sürece isteyeceğim tek şey acı çekmen ve parçalanman olacaktır.."

hermione hırıldarken midesi bulanıyordu, dönerek onun ayaklarının önüne kusarken voldemort yüzünü buruşturarak geriler..

---

hermione gözlerini açtığında kendini salonda değil de bir zindanda bulmuş, titreyerek dikleşirken burası buz gibidir, ve ilerde bir kapı kapanıyordu, onu içeri atıp gitmiş olmalıydı, genç kadın parmaklıklara tutunarak ayağa kalkarken bir an sonra kapı yine açılır, ve bir kadın, çıplak, haykırarak ağlıyor, içeri sokulurken hermione dehşetle onlara bakar, görevli genç kadını hücrelerine atıp giderken kadın yerde ağlıyordu, hermione zindanın ana kapısı kapanırken kadına döner ve

"hey.. hey!"

kadın ağlıyor, ona dönerken hermione konuşur

"ne yaptılar sana? ne oldu?"

genç kadın ağlarken duvara sinerek cevaplar

"babamı bulmuşlar! nerden bilmiyorum, getirdiler, bana tecavüz ettirdiler! im-imperius!"

hermione dehşetle gerilerken genç kadın ağlayarak önüne döner..

---

hermione gecenin bir körü, ağlayan kadının sesini duymamak için eliyle kulaklarını kapatmışken zindan kapısı açılır, ve bir görevli içeri girer, kadın korkuyla duvara daha da yapışırken hermione de panik olmuştur, adam hermionenin hücrelerini açtığında genç kadının kanı donar, ve görevli ölüm yiyen onu yakalayıp kaldırır, dışarı götürürken karşı hücredeki kadın rahatlamıştır, *rahatlamıştır*, ve bu hermionenin kanını daha da dondurur..

---

hermione açık kapıdan içeri itildiğinde korku doludur, dengesini bulduğunda voldemortu odada görürken lord elleri bir iskemlenin arkasında, ona bakıyor, konuşur

"uyuyakalmışsın.."

"ya da acıdan kendimden geçmişim.."

"belki."

hermionenin gözleri odada dolaşırken babası ya da başka bir erkek yoktur etrafta, genç kadın biraz rahatlayarak ona dönerken kırmızı gözlerin onu izlediğini bulunca sessizce geriler, ve yılanın sırttığını görürken yutkunur..

"en korktuğun şey tecavüz mü hermione?"

hermione adını ondan duyunca hafifçe irkilirken cevaplar

"hayır.."

"nedir peki? babanın sana tecavüz etmesi mi?"

"hayır-"

"benim?"

"belki.."

lord hımlarken iskemlenin arkasına vurur, sonra tekrar yürümeye başlarken hermione ondan doğru orantıda uzaklaşıyordur, lord ilgilenmiyor, mırıldanır

"ölmekten korkmuyor musun?"

"öldürülmekten korkuyorum-"

"o da ölüm değil mi-"

"ölümünden korkamazsın, mutlaka gelecek çünkü.."

lord bunu duyunca ona dönerken hermione irkilerek geriler, voldemort uzağında olmasına rağmen sanki burdadır, kırmızı gözler sorar

"ölümü durdurabilirsen?"

hermione ona bakıyorken cevap vermez..

"hermione, kararını verdin mi-"

"ne kararı?! ne biliyorum ki karar?! ayrıca adımlı bırak, sanki bir değer veriyormuşsun gibi!"

"doğru-"

"beni onaylamayı da kes! ne istiyorsun benden?! niye bu kadar uysalsın?! öldüreceksin beni, değil mi?"

"elbette-"

"e o zaman bitir!" voldemort bir an sonra onun önünde belirirken hermione geriler, ama adam onu pis kıyafetlerinden tutmuş, bir savurmayla karşı duvara atarken hermione sırtı duvara çarparken inler, ve yere düşerken lord sorar

"istediğin bu mu küçük kız? gerçekten ölmek mi istiyorsun? istiyorsan yapabilirim-"

"yapacak olsan çoktan yapardın-"

"çok şey biliyorsun, değil mi?"

hermione ona bakıyorken lord ona yürür, genç kadın yerde gerilerken odanın sınırları vardır, nereye gidebilirdir ki, ama gerilerken lord konuşur

"sana biraz daha süre vereceğim.. ve eğer yola gelmezsen, zindan arkadaşından kat be kat kötü şeyler yaşayacaksın.. ayağa kalk.."

hermione yutkunarak ona bakarken lord konuşur

"ayağa kalk dedim!"

hermione duvara tutunarak ayağa kalkarken voldemort devam eder

"bu itaatsizliğin için seni cezalandırmıyorum, ama eğer buna devam edersen gücümü hissetmeye başlayacaksın.. ve inan, potterdan daha güçlüyüm küçük kız, arkadaşının seni her gün ölmekten beter ettiğini sanmıyorum.."

hermione cevap vermezken lord kırmızı gözlerini kısarak ona bakar ve

"git şimdi.. seni zindanına götürsünler, ve granger, hücre arkadaşını tanımıyorum bile, ne eziyetler çektiği hakkında hiçbir fikrim yok, ama seninle bizzat ilgileneneğim.."

hermione sessiz, gerilerken eli kapının kolunu çevirir, ve genç kadın odanın kızgınlıkla dolmuş sihir enerjisinden kendini dışarı atarken zindanlara götürüldüğü için *mutlu olur*..

---

birkaç gün boyunca voldemorttan haber gelmezken hermionenin zindan arkadaşı bir gün gitmiş, ama bir daha dönmemiştir, genç kadın o huzura kavuştuğu için mutlu oluyorken kendisi için huzur daha çok uzaktadır, ilk olarak kimse gelip onu kurtarmamıştır, ikinci olarak onun kendini kurtarabileceği bir boşluk yoktur, üçüncü olarak günlük işkence seansları onu *çok* yoruyordur..

kimse ona tecavüz etmemiştir daha, ya da beyniyle oynamamıştır, ama fiziki acı, işte o vardır..

genç kadın talimatname olup olmadığını bilmiyordur, ama acı her gün arttırılıyordur, her gün kesikler daha da derinleştirilip daha hızlı iyileştiriliyor, ertesi gün daha derine vuruluyordur..

ve hermione hala *neden* burda olduğunu bilmiyordur..

hermione o günkü parçalanmasından sonra zorlukla ayağa kalkarken zindan yoluna götürüldüğünü zanneder, ama diğer koridora sokulurken kaşlarını çatar, kapı açılır ve genç kadın tekrar içeri sokulurken inleyerek döner, kapıya tutunurken kapıyı elleriyle kapattığına inanamaz, ama burda canı nadiren yanıyordu..

belki de voldemort böyle düşünmesini istiyordu.

---

hermione elleri kapıda, sırtı ona dönük duruyorken lord konuşmamıştır, genç kadın onun burda olduğunu biliyordu, o nerdeyse onunla birlikte oraya gelen, nerdeyse elle tutulacak kadar yoğun sihrin gücü yine etraftadır, hermione derin bir nefes alarak ona dönerken sırtını kapıya dayar, ve ona bakarken kırmızı gözlerle buluşur, voldemort koltuğunda, ona bakarak konuşur

“hala yaşıyorsun..”
“lmemi istemediğin için..”
“ne kadar incesin, sağol.”

hermione kaşlarını çatarken voldemort birden ayağa kalkar, genç kadın korkarken ince adam salonda dolaşıyordu, konuşur

“deli gibi görünüyorum, değil mi? bir anda pisliğin en pisine teşekkür ediyorum? akıl oyunları gibi, ki aslında çok güzel oynarım inan bana, ama senin aklını istiyorum..”

hermione gözleri büyüyerek ona bakarken voldemort da durarak ona döner..

“ne demek aklımı ist-”
“aklını istemiyorum.. aklını alıştırmamı istiyorum..”

genç kadın kaşlarını çatarken voldemort ilerleyerek koltuğuna oturur, bunu gören genç kadın ayakta durduğunu hatırlarken kapıya daha da dayanır, voldemort bunu görür, ama yorum yapmazken konuşur

“neden oturmuyorsun?”
“ayakta durmam seni sinir ediyor da ondan..”

voldemort sırtırken devam eder

“kck kız, beni *sinir etmemeyi* ğrenmen gerekiyor..”

hermione buna cevap vermezken voldemort mırıldanır

“otur.”

hermione sırtı kapıya dayalı, alçalarak yere çökerken voldemort konuşmaz..

“senin iyiliğin ya da yaşıyıp yaşamaman umrumda bile değil.. ki zaten böyle gidersen sinirimden seni öldüreceğim..”

hermione cevap vermeden ona bakıyorken voldemort devam eder

“seni sanki eştimmış gibi görüp konuşmam senin için bir lüks..”

genç kadın *buna da* cevap vermezken voldemort mırıldanır

"hayatının nasıl bir çizgide durduğunun farkında değilsin.. severus seni kurtarmayacak, çünkü öldü."

hermionenin gözleri büyürken voldemort *gülümser*..

"yalan söylüyorsun-"

"söylemiyorum, ve neden söyleyeyim? aksine sana karşı oldukça dürüst davranıyorum.."

hermione yutkunarak ona bakarken voldemort açıklar

"elimden kaçmanı istemiyorum küçük kız, ve bunu engelleyecek her şeyi yaparım, anladın mı beni?"

hermione çaresiz, fısıldar

"nedir peki benden bu kadar istediğin? ne var bende sende olmayan?"

"hiçbir şey-"

"e o zaman *ne* istiyorsun benden?!"

"sözümü kesmemeyi ne zaman öğreneceksin?"

hermione derin bir nefes alır ve sabırla başını geriye dayarken voldemort onu izler..

"kimse seni kurtarmayacak, tek kurtuluşun sensin.."

"beni öldüreceğini söyledin.."

"eğer uslu olursan, belki öldürmem.."

hermione ona bakar, voldemort mırıldanır

"belki.."

genç kadın hafifçe gülerken elleriyle yüzünü kapatır, ve derin bir nefes alırken voldemort sessizdir, konuşur

"korkuyor musun?"

"neden korkabilirim? beni mahvedebilecek bir manyaktan mı? korkmuyorum aslında.."

voldemort kaşını kaldırırken mırıldanır

"sana gerçekten diğer kirli kanlara davrandığım gibi davranmamı istiyorsun-"

"evet istiyorum, bu halin beni daha çok korkutuyor,-"

"sana işkence edersem mutlu olacak mısın-"

"şu an o kadar çarpıyız ki, sanırım olurum-"

"o zaman etmeyeceğim.."

hermione gözlerini devirirken voldemort ayağa kalkar ve ona bakar

"küçük kız-"

"ben küçük değilim.."

kırmızı gözler onu incelerken mırıldanır

"farkındayım.. 10 sene önce daha küçüktün.."

hermione de ona bakarken voldemort devam eder

"ve bu yüzden seni istiyorum zaten.. artık vakti geldi.."

"neyin?!"

"kafanı açmamın-"

"ne?!"

"kafamı açıp ne yapacaksın?!"

"beyninin pis kıvrımları beni ilgilendirmiyor, soyut kıvrımlarını istiyorum-"

hermione panikle ayağa fırlarken ona bakar, voldemort önünde dikilen genç kıza kırmızı ve uzun irisli gözleriyle bakarken hermione bir an durur, bu bir yaratıktır,-

"ben yaratık değilim-"

"aklımı okuma-"

"bir şey isteyebilecek durumda değilsin-"

"ama hala konuşmuyorsun!"

voldemort ona bakarken cevaplar

"ilginç.. pekala küçük kız, şunu istiyorum : benim için o garip kafanı çalıştıracaksın.."

"efendim?"

"ne demek kafamı çalıştıracajım-"

"duyduğun gibi, sen en zekilerdensin.."

hermione kaşlarını çatarak ona bakarken voldemort geriler ve dönerek konuşur

"her ne kadar en zeki ben olsam da, itiraf etmeliyim ki üzerinde çalıştığım bir konuda yardıma ihtiyacım var.."

"ve onu *benden* mi alacaksın?"

voldemort ona dönerken cevaplar

"çok iyi eğitildin granger, dumbledore'un elinde, severusun elinde.. bir ben ekşiğim aslında.."

hermione dehşetle ona bakıyorken voldemort mırıldanır

"o kadar da tiksini, bilgiye açsın sen, ikisini tükettin, benden öğrenebileceğin şeyleri merak etmiyor musun?"

"senden öğrendiğim şeylerle yaşamama izin verir misin ki?"

"ölmeden önce bir şeyler öğrenmiş olmak seni memnun etmez mi?"

hermione gözlerini kaçırırken voldemort memnundur, devam eder

"ama amacım sana bir şey öğretmek değil.. en azından şimdilik.."

hermione ona bakar, voldemort açıklar

"benim istediğim, benim düşünce yapımın tersindeki düşünceler.. onlar da sende mevcu-"

"ters düşünce sistemi mi?"

"ve ters bilgiler.. ben ne kadar karanlıksam sen o kadar aydınlıksın-"

"aydınlığa niye ihtiyacın var ki?"

ve genç kadın karşısındaki yılanın gözlerinin parladığını görürken tuzağa düştüğünü anlar, kendinden nefret ederek geriler..

"sana şimdi bir şeyleri anlatacağımı düşünüyorsun.. anlaştığımızda her şeyi anlatacağım-"

"her şeyi?"

voldemort ona ilerlerken hermione siyahlığı adeta *hissediyordur*, duvara sıkışmışken voldemort ona bakarak konuşur

"senden, sizden, sizin gibilerden tiksiniyorum.. güçler buna nasıl karar veriyor bilmiyorum, ama sendeki zekanın senin gibi birinde olması benim için işkenceden farksız.."

hermione ona bakarken gözleri kızgındır, voldemort siyahlığı artarken devam eder

"bunu kabul edeceksin, benim için çalışacaksın-"

"asla-"

"büyük konuşma küçük kız-"

"senin için çalışmak harrye ihanettir-"

"aynen öyle-"

"asla dedim-"

"ben de büyük konuşma dedim.."

ve hermione o anda beynine giren acıyla başını geri, duvara vururken tıslar

"acıyla beni ikna edemezsin-"

"büyük konuşma küçük kız."

---

hermione yere düşerken ağlıyordur, uzuvlarını hissedemiyordur artık, ama acının varlığı ona hala bir bütün olduğunu hatırlatıyordur, genç kadın başı yerde, ağlayarak sarsılırken adımlar oraya yaklaşır, ve sorar

"ne diyorsun?"

hermione dudaklarından kan akarken fısıldar

"hayır.."

ve bir an sonra tekrar acı damarlarından girerek bütün vücudunu dolaşırken hermione titreyerek gözlerini kapatır..

"hayır.."

"*hayır!*"

"hayır."

hayırların ardı arkası kesilmiyorken hermione ne zaman bir sonraki adımın ölüm olduğunu merak ediyordur,-

"ölmeyeceksin hermione.."

genç kadın duvara dayalı, kolları bir yere bağlı, artık bir şey hissetmiyorken yüzüne vuran nefes zehir gibidir, devam eder

“ölmene izin vermeyeceğim.. gerekirse seni ellerimle bu gece birleştiririm, ama yarın daha kötü ayırım.. her organını birer birer yok eder, seni canlı canlı öldürürüm, ama o pis kalbini gerekirse ben pompalarım..”

hermione ağlayarak bırakmasını söylüyorken bir asanın ucu saçlarını iter, ve mırıltı tekrar konuşur

“biraz düşün.”

ve adım sesleri giderken hermione kendinden geçer..

“karar verdin mi?”

hermione onun sesine gözlerini açarken lord beyaz, kemikli ellerinden eldivenlerini çıkartıyor, başlığını indiriyordur, sanki bir yerden cisimlenmiş gibidir, hermione onun kuru kafasına bakarken midesi bulanır, ve öne eğilmek isterken elleri bağlıdır, yapamaz, o anda zincirleri çözülür ve boş bir şekilde yere düşerken elleri üzerinde, dün geceki bütün işkencenin zehrini kusarken voldemort ilgilenmiyor, kendine hermionenin ne olduğunu görmediği ve zaten anlayamayacağı bir içecek dolduruyordur, bir yudum alırken genç kadın öksürerek kendini kontrol etmeye çalışıyordu, sonra dikleşerek biraz ileriye oturur, ve gözlerini kapatırken voldemort bardağını indirerek konuşur

“evet, kararın nedir?”

hermione gözlerini açarak ona bakarken aklından bir sürü şey aynı anda geçiyordur, harrye ihanet, ya da kendine ihanet, veya harrynin onun yaşamasını istemesi, ama harrynin bu kadar güçlü bir adam olmayışı, ama yanında ondan daha zeki bir büyücü olması-

“saçmalama, sen daha zekisin..”

hermione bakışlarını ona çevirirken içinden onun yağcı bir köpek olduğunu düşünür, voldemort cevap vermezken bir yudum daha alır..

“ne yapmamı isteyeceksin benden?”

“hala reddetmeyi düşünüyorsun yani, belki de devam etmeliyiz-” ve voldemort asasını çıkartırken hermione ellerini kaldırır, lord ona bakarken hermione gözleri dolu, fısıldar

“benden harrye ihanet etmemi istiyorsun..”

“evet öyle..”

“ama ben bunu yapamam..”

“ama yapacaksın..”

hermione ağlarken konuşur

“neden beynimi ele geçirmiyorsun? imperius altında istediğini yaparsın-”

“özgür iraden lazım-”

“bu iradem özgür mü sence şu anda?!”

voldemort hayatın adil olmadığını söylerken hermione ağlar, ve o göz yaşlarında, onun o omuzlarını sıkmasında, koltuğunun o asil kesiminde ve ilerdeki kusmuk kokusunda olan bir şey genç kadının canına tak ederken konuşur

"iyi tamam.. *tamam*.. rahat bırak beni şimdi.."

lord ona bakarken hermione kime emir verdiğini hatırlar, ama sonra konuşur

"bana ihtiyacı olan sensin.."

yılan hafifçe sırtırken ayağa kalkar, ve etraf o anda temizlenir, koku giderken voldemort köşedeki bir masaya gider ve oturarak hermionenin ne olduğunu umursamadığı şeylere bakarken genç kadın yere uzanarak gözlerini kapatır ve kendisi için ağlamaya devam eder..

"kalk hadi.."

hermione karnını itekleyen bir ayakkabıyı hissederken inler, ayakkabı daha sert vurur

"kalk dedim.."

genç kadın bir sonraki darbenin tekme olacağını anlamış, yan dönerek kalkmaya çalışırken lord ondan uzaklaşıyor, konuşur

"resmi bir anlaşma yapmamız gerek sanıyorum.."

hermione kolları titriyor, nefretle onun arkasından bakarken lord sırtı ona dönük, masadaki bir kaseyi alırken mırıldanır

"elbette benim ihtiyacım yok, ama her türlü riski yok etmem lazım.. buraya gel.."

hermione daha ayağa bile kalkmamışken oraya nasıl geleceğini bilmiyordur, o sırada bir güç onu dikleştirir ve zorla oraya götürürken lord kasedeki işlemleri inceliyor, konuşur

"değersiz kanın ilk defa bir işe yarayacak.. elini kes.."

hermione bir an kıkuyruk'un *elini* kestiğini hatırlarken panikle ona bakar, lord kırmızı gözlerini kapatarak derin bir nefes alır, ve açarken konuşur

"karşımda aptallık yapacaksan seni şimdiden öldüreyim, kurtulalım.. elini kes dedim.."

hermione bıçağı alarak elinin içini hafifçe keser ve ona bakar, voldemort kaseyi uzatırken genç kadın rahatlamış, elini çevirip içine kan akıtır, voldemort tiksinişmiş, ama başkasına yaptıramayacak kadar da büyük bir sır olduğunu biliyor, çaresiz, kaseyi önüne çekerek diğer tozları alır, büyüye başlarken hermione elini göğsüne bastırır, diğer elindeki uzun, şık bıçağı bakarken bir an önündeki adamın sırtına bakar, şimdi sapsa, o da ölebilirdir belki, kalbine defalarsa sapsa, damarları kesse ölmez midir?

hermione bazı şeyleri bilmese, bunu yapacağını biliyordur, ama bildikleriyle bunu yapsa da bir işe yaramayacağını biliyor, ilerleyerek bıçağı masaya bırakır-

"aferin.."

genç kadın sessiz, dönerek salona ilerlerken lord işine devam eder..

"uyan.."

hermione uyuduğunu bile fark etmemiş, irkilerek uyanırken lord konuşur

"ne cüretle koltuklarıma oturursun?"

genç kadın daha ayılamamış, 'efendim?' derken koltuğa bakar ve anlarken özür dileyerek kalkar, ama lord tek harekette koltuğu dumansız bir aleve boğarak yakar ve yok eder, hermione sessizce küllere bakarken lord konuşur

"anlaşma bitti, istesen de, burdan kaçabilsen de, kimseye hiçbir şey anlatamazsın.."

hermionenin bundan şüphesi yokken, gerçi anlatabileceği bir şeyi bile yokken lord konuşur

"gidiyoruz."

hermione ona dönerek nereye gittiklerini sorarken lord tiksintiyle parmak ucuyla onun kazağını tutar, hermione bir an onun gücüyle sarsılırken o anda cisimlenirler..

---

hermione başı dönerek öne düşerken ona tutunur, ve o anda kime tutunduğunu hatırlarken korkuyla ellerini çeker, geri sendelerken voldemort suratında katıksız bir öfkeyle ona bakıyordu, hermione ellerini geri çekerken geriler, lordun kendini kontrol etmeye zorladığı açıktır, genç kadın kendi saçlarının elektrikleştiğini hissederken panikle duruyordu, lord derin bir nefes alır, ve sonra dönerek yürürken hermione gözlerini kapatarak nefesini bırakır ve rahatlar, şu an öldürülmediyse, bir daha hiç-

"o kadar emin olma, yürü."

hermione arkasından gözlerini devirerek yürürken lord bodrumun merdivenlerini çıkıyordu..

---

lord merdivenleri hızla çıkmış, yok olmuşken hermione duvara tutuna tutuna zar zor çıkabilmiş, ve nereye çıkacağını ayrıca merak etmişken kuşların sesini duyuyordu, kaşlarını çatarken sonunda en son basamağı da çıkar, ve kapıyı iterek zemin kata girerken bir anda aydınlıkla gözleri kamaşır..

büyük bir şato ya da malikane değildir, aksine küçük bir evdir, ve genç kadın boya kokusu duyduğuna yemin edebilir, yeni gibi duruyordu her şey, voldemortun böyle bir şey yapacağını düşünmüyordu, bir ev kurmak?

genç kadın şaşkın, iki ana rengin, siyah ve beyaz, hakim olduğu evde yürürken lord etrafta yoktur, ama sihirli hala burdadır, yakınlarda olmalıdır, hermione basit evin basit duvarlarına ve eşyalarına bakarken her pencereden deniz görünüyordu, genç kadın bir an çılgıncasına bir adada olup olmadığını merak ederken-

"aynen öyle.."

hermione hızla ona dönerken lord elinde birkaç kitapla içeri giriyordu, konuşur "bir adadasın, ve 1 hafta boyunca yüzecek enerjin yoksa hiçbir yere gidemezsin.."
hermione yutkunurken lord kitapları masaya koyar..

"seni yer altında bir mağaraya da kapatabilirdim, ama maalesef güneş ışığına da ihtiyacımız olacak.."

hermione artık 'ne için ihtiyacımız olacak' ve türevinde sorular sormaktan vazgeçmiş, öylece dinlerken lord konuşur

"elbette sihir ve büyü duvarları yerleştirildi.. cisimlenemezsin, cisimlendiremezsin, dışarı mesaj yollayamazsın.. ateş yaksan dumanı yukarı çıkmaz, muggle cihazları için her yol kapalı, düşünce gücünle bile o duvarları delip dışarı bir şey aktaramazsın.."

hermione cevap vermezken lord devam eder

"kısacası otur, ve istediklerimi yap.."

"ne istiyorsun peki?"

lord da bir an ona bakarken bu kadar aydınlığın ortasında simsiyah bir yaratık gibi duruyordu, hermione hala neler olduğuna inanamazken hayattan bütün beklentisi yok olmuş, rahat bir şekilde tekrar sorar

"ne için beni buraya getirdin?"

"bu halde hiçbir şey anlayacak değilsin-"

"neden söyleyip kurtulmuyorsun-"

"beni sorguluyor musun-"

"öyle gibi, değil mi? madem beni kitledin, söyle artık.."

lord hafifçe sırtırken hayır, aydınlık bile bu adamı değiştiremiyordu, hermione tatmin edilemeyeceğini anlamış, iç çekerken lord konuşur

"akşama geleceğim, bu üç kitabı bitirmiş ol."

ve yok olurken hermione arkasından emredersin diye mırıldanır..

---

hermione kitaplarla ilgilenmemiş, kapıyı açarak dışarı çıkmışken bütün sahili dolaşmasa da, gerçekten bir adada olduğu bellidir, genç kadın iç çekerek eve geri girer, ve mutfağa bakar, ilerleyerek dolapları açar, tabaklar çanaklar, her şey vardır, ama sanki bir katalogdan çıkmış gibidir, her şey düzenli ve sıralıdır, sanki lord bir kataloga bakıp "aynen bunu istiyorum" demiş gibi bir ev vardır karşısında, hermione bir sürahi suyu görünce atılarak bir bardağa boşaltır ve kana kana içerken inleyerek elleri mermerde, durur bir süre, sonra dikleşerek öbür tarafa baktığında sihirli bir dolap görür, kapağı açtığında içerdeki meyve sebzeleri görünce midesi bulanarak kapıyı itip kapatır, sonra geçerek tekrar şık salona girer, yürüyerek merdivenleri çıkarken yukarda ne bulacağını merak ediyor, trabzana tutunarak tırmanır..

Soundtrack

Seal - Kiss From A Rose

There is so much a man can tell you, so much he can say
You remain, my power, my pleasure, my pain.

---

hermione üst kata çıktığında 4 kapı bulurken kaşlarını çatar, sessizce ilk kapıyı açarken içerde iksir ve büyü çalışma alanlarını, kocaman bir laboratuvarı bulurken kapıyı çekerek kapatıp karşıdaki kapıyı açar, burda da uçsuz bucaksız bir kütüphane vardır, genç kadın normal bir zaman olsa zevkten bayılabilecekken şimdi kapıyı çekerek kapatır, laboratuvarın yanındaki kapıyı açar, ve simsiyah döşenmiş odaya bakarken gözleri büyür, dönerek diğer kapıyı açtığında bu sefer bembeyaz bir oda bulunca inleyerek başını kapıya dayar,

adam burada mı kalacaktır?!

hermione doğal olarak beyazlı odanın kendisinin olduğunu anlamış, siyahlı odaya girmeyi bile düşünmemişken adamın alarm koyduğundan emindir, yatakta oturmuş, boş boş camdan bakarken hiçbir şey anlamıyordur..

voldemort neden, neden bir adada yeni bir ev inşa edip onu buraya getirmiştir? ona yardım edebilecek neyin bilgisini taşıyordur ki hermione? ve nasıl ona yardım edeceğinden bu kadar emindir?

neden burada kalacaktır?

niye burada kalacaktır, buna bir cevap bulamamıştır genç kadın, şatolarından birinde yüzlerce ölüm yiyeniyle pohpohlanarak yaşayabilecekken burada ne işi vardır? ona katlanamazken onunla niye birlikte yaşamak istesindir?

bu kadar mı çaresiz bir durumu vardır?

hermione gülerken adamın bir şekilde kirli kanlara muhtaç olduğu fikrini düşünürken ellerini saçlarına sokar, ve inlerken kafası artık iflas etmiştir, odasına bakarken bir de bunu düşünür: neden bu kadar eşitlikçidir? neden isteyebileceği her şeyi ona veriyordur? zindanda yatırıp önüne iki kitap da atabilirdir?

özgür iradesini böyle kazanacağını mı düşünüyordur? o *özgür irade* her neyse?

genç kadın kalkarak odada dolaşırken eli beyaz cibinliği takip eder, tül hayal gibidir, neden hiçbir şeyi eksik değildir? niye ondan bir şey esirgemiyordur? gerçekten *neden* ona eşiti gibi davranıyordur, ki aslında eşit olmalarına rağmen?

hermione gülerken adama onun kanının da kirli olduğunu söylese, o zaman öldürülüp öldürülmeyeceğini merak eder, belki de anahtar budur, ama genç kadın meraklanmıştır bir kere, bu kadar tavize geçecek şey nedir?

acaba banyolar ortak mıdır.

---

hermione küvette, başı mermerde, sıcak suyun içinde gevşemiş, vücudunun geldiği hal şu anda umrunda değilken kaynar suda haşlanmaya bile razıdır, ruhunun temizlendiğini hissediyorken gözlerinin kapanacağını anladığında kalkar ve beyaz bornozunu giyer, beyaz banyosundan beyaz odasına geçerek beyaz yatağına ilerler, beyaz, büyük ve pofuduk yorganı çekip beyaz çarşafın altına girer, ve gözlerini kapatırken gevşeyerek uykuya dalar..

---

hermione dönerek derin bir nefes alırken dalgaların sesi devam ediyordur, hafif bir rüzgar yüzüne vuruyordur, ama genç kadın camı açmamıştır, gözlerini açtığında dışarda gecenin çöktüğünü görür, ve iç çekerken gökyüzünde parlayan yıldızlara bakar, ve yorganını daha da önüne çekerek daha çok içinde kaybolurken bakışları pencereden inip odada dolaşır, ve ona bakan bir çift kırmızı gözle karşılaşınca genç kadın çığlığı basar..

---

hermione yatakta oturmuş, bağırırken voldemort yüzünü buruşturur, genç kadın nefesi tükenince bağıır

“MANYAK!”

voldemortun suratı derhal değişirken hermionenin umrunda değildir, nefes nefese, yorganını iterek yaktan çıkar, ve kapıyı savurarak açıp koridora çıkar, aşağı inerken önünü daha da sıkıp kapatıyordur, bornozun ipi belini oyarken umrunda olmaz, genç

kadın mutfağa dalıp bir bardak su doldururken onun merdivenleri indiğini duyar, suyunu içip bardağı mermere gömerken nefesini bırakır, ve göğsü inip kalkıyor, kendini sakinleşmeye zorlarken konuşur

"beni böyle korkutursan aklım kalmayacak.."
"farkındayım.."

genç kadın onun sakin sesiyle dururken gözlerini kapatır, sonra ona dönerek açar ve canına tak etmiş, devam eder

"bak, niye böylesin bilmiyorum, ama inan bana, böyle davrandığında daha korkunç oluyorsun! gidip harrye sevgiyle yaklaşmayı dene, belki yenersin!"

voldemort ona bakmaya devam ederken hermione ondan nefret ediyor, bağırır

"SEN DEN NEFRET EDİYORUM! BENİ KAÇIRDIN, VE NE YAPACAĞINI BİLE BİLMİYORUM! BENİ KAÇIRINCA BANA SALDIRIP İŞKENCE YAPMAN GEREK, YUMUŞAK YATAKLARA YATIRMAN DEĞİL! BENİ KAÇIRINCA YAŞADIĞIMDAN PİŞMAN ETTİRME LAZIM SENİN! SEN KÖTÜSÜN, NE İSTİYORSUN, SÖYLE VE KÖTÜ OLMAYA DEVAM ET! AMA BU EN KÖTÜ İŞKENCE BANA, BIKTIM ARTIK-"

"bana ruhumu geri vermeni istiyorum."

hermione şokla donarken voldemort ona bakmaya devam eder..

"sana-ruh-ne?"

voldemort cevap vermeden döner ve yürürken derin bir nefes alır, hermione tezgaha dayanmış, şok içerisinde, onun uzaklaşan sırtına bakıyorken kafası karmakarışık olmuştur-

"hepsi karmaşık.. ama kısaca özetlemek gerekirse, istediklerimi yapmak için içimde biraz ruh kırıntısı olması gerekiyor.."

hermione şaşkın, tepki veremediği ona bakarken voldemort ona döner, kırmızı gözler gecenin karanlığında fener gibi parlarken hermione titrer..

"ben sana ruhunu nasıl verebilirim? ayrıca neden vereyim?"

voldemort ona bir bakış atarken hermione omuzlarını oturtur, ve ilerleyerek onu geçer, merdivenleri çıkıp yukarı çıkarken lord yukarda kapının kapandığını duyar, kırmızı bakışları ilerdeki karanlık denize dönerken neleri ona anlatabileceğini bilmiyor, hayatında ilk defa bir planını birisiyle paylaşacakken bunun bir kirli kan olması onu deli ediyordur, ilerleyerek kapıyı açar ve dışarı çıkar..

burası midesini bulandırıyor.

---

hermione aşağı indiğinde lord dışardadır, genç kadın onun bu sıcakta bu cüppelerle nasıl durabildiğini bilmiyor, ama umrunda da değil, mutfağa giderken içerdeki mumlar yanar, bir yerlerden ayrıca sihirli ışık gelirken genç kadın başını kaldırıp tavana bakar, ışığın kaynağı yoktur, ama tam gerekli ve yeterli miktardadır, hermione önüne dönerken lord içeri girer, genç kadın ona döner ve o da salona ilerleyerek oturur, ona bakar..

Soundtrack

Au Revoir Simone - Back In Time

Won't you try not to be so mean.

"ruhumu parçalara ayırdığımı biliyorsun.."

genç kadın başını sallarken lord ayakta, hermione ona bakıyorken lord odada dolaşiyor, devam eder

"ve bunun geri alınamaz bir prosedür olduğunu da biliyorsun.. her horcruxta benden bir parça gitti, bunu isteyerek ve bilerek yaptım, ve pişman değilim.."

"ama?"

lord ona dönerken iç çeker, *iç çeker*, hermione ona bakakalırken lord konuşur

"ama, belli oluyor ki bir şeyi düşünememişim.."

hermione kaşını kaldırırken lord son kalesini vermek üzeredir, acı çektiği belli oluyorken genç kadın bekliyordur, lord derin bir nefes alarak mırıldanır

"bazı büyüleri yapamıyorum.. özellikle pottera karşı.."

hermione ona bakakalırken lord da ona bakıyordur..

"hangi büyüleri mesela?"

"ölüm laneti?"

hermione ona bakarken lord sinirle gülerek döner ve konuşur

"bu elbette senin yardım etmeyi isteyeceğin bir şey değil, doğru da, ona bağlısın-"

"sana mı bağlı olmam gerekiyor?"

"olsan daha kolay olurdu, değil mi?"

hermione bakışlarıyla cevap verirken lord devam eder

"kelimeyi burda öylesine söylersem bile ölürsün, o kadar güçlüyüm bu konuda.. ama pottera karşı işe yaramıyor.."

"çünkü kehanet?"

"çünkü ruhlar.. o çocuk, o adam, o gerizekalı, benim ruhuma sahip!"

hermione uçuşan tüllere bakarken korkuyla dikleşir, voldemort sinirlenmiştir, dönerek uzaklaşırken hermione saçlarını eliyle bastırır, kollarını sıvazlayarak tüylerini indirmeye çalışırken negatif elektrik çok büyüktür, ama lord yutarak devam eder

"o çocuk, o gece ölseydi, bütün işlem tamamlanacaktı.. başaracaktım.."

"ama başaramadın.."

voldemort ona dönerken hermione sadece bir gerçeği söylemiştir, suçlanabilecek bir rolü yoktur, lord başını sallar

"başaramadım.. ve şimdi, yavaş yavaş hastalık büyüyor-"

"ölüyor musun-"

"elbette hayır-"

"e ne o zaman?"

"ruhum olmadığı için bir statüm yok artık.. büyüler için bir öz gerekir, benim gücüm her şeye yetiyor, yetiyordu-"

"ama artık yetmiyor.."

bu sefer lord bakışlarıyla cevap verirken hermione mırıldanır

"kısacası ölüyorsun."

"ölmüyorum-"

"özün ölüyor.. *sihir özün*.. büyü yapamayan bir lord nedir ki? basit bir *kofti*.."

lord onu gözleriyle öldürürken neyse ki hermioneeye bir şey olmuyordur, genç kadın ayağa kalkmış, elleriyle oynuyor, konuşur

"ruhunu yok ettin, her bir horcruxta bir özelliğini parçaladın, ve şimdi sadece organlarını yaşatacak kadar ruh özün var.."

genç kadın *yine* gerçeği söylerken voldemort *yine* bir şey söylemez, hermione düşünüyor, ona dönerken devam eder

"ve şimdi sihir özün de ölmeye başladı.. hatta belki de hiç yoktu, birikmişlerle oynuyordun.."

lord buna da cevap vermezken hermione elleri belinde, ona bakarak konuşur

"sana neden yardım edeyim ki? beni öldürsen de çare bulamayacaksın.. iki halde de benim işime gelir, biz kazanırız.."

"seni öldürdükten sonra bir çare bulabilirim.."

"o da kesin değil.."

"senin bir çare bulacağın da kesin değil.."

hermione ona hak verirken mırıldanır

"yine de, sana neden yardım edeyim ki? zorla yardım ettiremezsin, dediğin gibi, bunun için özgür iradem lazım-"

"özgür iraden düşünmen için gerekli değil, sana düşünmeni emrederek çoktan başlatabilirdim, o kadar basit değil-"

"nedir peki-"

"bunu istemen gerek, anlamıyor musun? zekiliğinden şüphe edeceğim küçük kız.."

hermione bu sıfatı tekrar duyduğunda bu adamın *o adam* olduğunu hatırlar, ve nasıl unuttuğuna inanamazken geriler..

"kehaneti tamamen bilmiyordum.. ancak her şey planlıydı.. o benim anahtarımı, bitecekti, her şey istediğim gibi olacaktı.."

hermione ona bakıyorken lord derin bir nefes alır, perdeler yine hafifçe havalanırken genç kadın kumaşlara bakar, sonra ona dönerken lord devam eder

"ama olmadı.. ve hatta tam tersi, olmaması gereken oldu, bir de güçlerimi benden aldı.. potterın içindeki ruhumun ya da gücümün parçasını *bile bile* oraya koyduğumu sanıyorsanız yanılıyorsunuz, güçlerimi kimseye dağıtacak kadar fedakar değilim, hele ki beni öldürecek birine.."

"harry bunu seçmedi-"
"ben seçtim mi?"
"elbette seçtin, kimse seni ölümsüz ol diye zorlamadı-"

hermione hızla susarken kırmızı gözler ona bakıyordu, sorar

"ölümsüz olmayı istemenin nesi kötü?"
"ölümsüz olmayı istemek kötü değil.. bu uğurda yaptıkların kötü-"
"ölümsüz olmak için *kötü* ne yaptım?"

genç kadın bir an onun herkesi öldürdüğünü söyleyecekken bunun amacı farklıdır, harryi öldüreceğini söyleyecekken onun amacının da farklı olduğunu hatırlar, voldemort ilgiyle onun düşünce gidişatını takip ederken genç kadın çaresiz, fısıldar

"bir şey yapmadın.."

voldemort sakince bakışlarını başka yere çevirirken hermione sesizce yutkunur..

"yine de sorun aynı : sana *neden* yardım edeyim?"

voldemort da ona bakarken cevaplar

"bana yardım etmezsen olacakları düşün-"
"evet, biz kazanacağız-"
"ve bunun sebebini düşün-"
"çünkü ben sana yardım etmeyeceğim, ama bu bana kendimi kötü hissettirmez-"
"peki ben *neden* ölmüş olacağım?"

hermione ona bakarken cevaplar

"çünkü ben sana yardım etmedim-"
"ve o zaman aslında beni *kim* öldürmüş oluyor?"

genç kadın sessiz, mırıldanır

"ben.."

voldemort ona bakıyorken konuşur

"peki bunu yapabilecek misin küçük kız?"

hermione sessizken cevap vermez..

"sen düşmanımsın, seni öldürebilirim-"
"çünkü bu kurallara uygun, evet, ama beni *gerçekten* öldürebilir misin?"

hermione ona bakıyorken lord sakindir, cevaplar

"içinde o kadar nefret var mı? şimdiye kadar kimseyi öldüremediğini görüyorum, öldürme işi hep başkalarına kalmış, ve yıllardır savaştayız, kaç yaşındasın, potter 22, sen de öyle-"
"23-"
"efendim?"
"harryden büyüğüm.."

voldemort hımlarken cevap vermez, sonra devam ederken hermione ise onun demin nazikçe bir şey sormuş olmasında takılı kalmıştır, lord konuşur

"bu asanı kaldırıp laneti söylemeye benzemeyecek, ki bunu yapabilecek kadar bile nefret etmiyorsun benden-"

"ediyorum-"

"bana kızgınsın hermione, ama benden nefret etmiyorsun.."

hermione ona bakarken lord mırıldanır

"hatta aksine, merak ediyorsun.. neden böyle, niye böyle, gerçekten istiyor muyum bunu, geri dönme imkanım yok mu, hayat güzel ve yeşil olabilir mi.."

hermione sinirle ona bakarken lord konuşur

"basit düşüncelerin için vaktim yok-"

"zekamı isteyen sendin-"

"zekanı çalıştırdığındaki ürünleri istiyorum, genç kadın hayalleri değil-"

"bunlar genç kadın *hayalleri* mi sence? bir haftadır acaba ne zaman bana tecavüz edilecek ya da bu manyak beni öldürecek mi diye düşünmek bir hayal mi?"

lord cevap vermezken hermione devam edecek olur, ama voldemort keser

"beni gerçekten öldürebilir misin? bırakıp gidebilir misin? sende bu yok hermione-"

"adımı kullanma-"

"adını kullanmam bile seni zayıf düşürüyorken, nasıl beni öldüreceksin? hem de insancıl bile görünmüyorum, bir *yaratığım*, ama yine de yapamıyorsun.."

hermione ona bakarken lord sesi zehir dolu, konuşur

"harry bunu görse mutlu olur muydu sence?"

genç kadının nefesi tıkanırken lord keyifle fısıldar

"geri dönebilir misin artık sence?"

Soundtrack

Jennifer Lopez - Como Ama Una Mujer

---

hermione cevap vermemişken lord yok olmuş, genç kadın evde yalnız, yemek yemek istemiyor, yukarı çıkıp yatağına gömülmüş, ve sabaha kadar düşünüp durmuş, dönüp durmuş, ama asla duramamış, sonlara doğru uykuya dalmışken uyandığında güneş çoktan doğmuş, onun dışında bütün dünyayı neşeye selamlıyordur, genç kadınsa ellerinde hem onun, hem lordun, hem harrynin hem de savaşın kaderini tutuyor, boş boş gökyüzüne bakıyordur..

---

gerçekten bunu yapabilir midir?

tamam adamı sevmiyordur, belki nefret de etmiyordur, kişisel bir problemi yoktur, aslında vardır bir dakika, *o da kirlî kandır!* bu savaş onunladır! lord ona bunu unutturmuş olsa da, yumuşak yataklar verip dikkatini dağıtsa da, ortada bir savaş vardır!

hermione bir tarafa dahildir, tamam o taraftan kopmuştur, ve o tarafın onu burda bulmasında gerçekten imkan yoktur, ve onun da kaçabileceği bir boşluk yoktur, ama yine de..

insan prensipleriyle yaşardır, değil mi?

o zaman hala neden düşünüyordur!?

lanet vicdan.

---

hayır neden vicdan azabı çekiyordur ki? o bilmeseydi, voldemort ölse, o zaman şu kadarlık bile üzülmezdir, gerçi adam ölmeyecektir..

ölmekten beter olacaktır.

ilahi adalet onu güldürüyordur, gerçekten, ama bir yolu yok mudur gerçekten?

bir yolu var mı diye sana soruyor zaten hermione!

salak vicdan.

---

hermione sandviğini ısırırken üç kitap hala masanın üzerinde duruyordur, genç kadın kalkıp kapıyı açar ve dışarı çıkar, kumsalda ilerleyip kumlara çöker ve yemeğini orda yerken adamdan nefret ediyordur.. kim savaşın ortasında bir adada güven içinde yaşayabiliyordur? hayır bir de *gerçekten* güvendedir, burda ona kim zarar verebilirdir ki, voldemort mu?

argh.

---

voldemort güçlerini kaybetmeden tamamen ölse iyidir de, neden güçlerini kaybedip o şekilde ölünce hermioneyle batıyordu?

çünkü eşit olmuyor.

kim eşit ki? harry voldemortla eşit mi?

eşit, biliyorsun. harrynin kapağını açması lazım sadece, ve bunu da sen yapamazsın..

ama voldemortun kapağına yardım ediyorum?

harrye de dumbledore yardım ediyor.. sen voldemorta dumbledore kadar yardım edebileceğini düşünüyor musun?

ben başarırım adamın sihir gücünü tutmasını sağlayacağım, dumbledore harryninkini arttırmıyor ki-

emin misin? harry bugünle dün arasında aynı mı-

o genç, büyüyor, öğreniyor-

sen de gençsin-

ama öğreteceğim!

voldemorta ne öğretebilirsin ki! bir şey yapacaksın kendin için yapacaksın, artık geridekiler seni ilgilendirmiyor hermione! hepsi sana öldü gözüyle bakıyorlar!

ama ben ölmedim! ve hala oraya aidim!

öyle misin gerçekten? ait olsan bu kadar sorgular mısın?

sorguladığım şey tarafım değil! sorguladığım şey.. sorguladığım şey, bir adamı eşit olmayan bir duruma bile bile göndermek-

sana ne? adam senin eşit olmayan durumunu hiç düşündü mü? şimdi şurda kumlarda boğulsan dönüp bakar mı-

bugün bakar..

bugün bakar! işini bitirdikten sonra seni öldürecek! biliyorsun! bu kadar çok şey bilip senin gitmene izin verir mi sanıyorsun? bilgiyi almak istediğin an ölüm fermanını kendin imzaladın hermione!

bu kadar sinirli olmak zorunda mısın?

ama gerçek *bu*.

---

ama onun açısından düşün.. harryden intikam almak istiyor.. ve harry onu *öldürmek* istiyor, güçlerinin silinmesini izlemem hoş bir şey mi?

harrynin güçleri yok olmaya başlasa, canla başla çalışmaz mıydın?

ama o harry!

ama *neden* çalışırdın-

çünkü voldemort onun peşinde-

burda da harry onun peşinde!?

ben onun tarafından düşünmüyorum ki-

düşünsen iyi olur, artık onun tarafındasın!

senden nefret ediyorum.

---

peki diğer şeyler ne olacak?

hangi şeyler?

diğer şeyler.. bu adamın sihir gücünü kaybetmesini engellersem adam lord olmaya devam edecek, yine bir sürü insan katlolacak..

o bir sürü insan sen voldemortun gücünü kesersen katlolmayacak mı sanıyorsun?

nasıl olacak o?

voldemort Őu anda sadece harrye saldıramıyor.. ama diđer konularda –ve hatırlatırım sana karŐı da- bűyű gűcű oldukça yerinde.. ama diyelim ki o da gitti, ki o da bundan korkuyor, űyle bir Őey olduđunda bunu senden baŐka kim bilecek?

ee?

eesi, adam malfoya "gidin Őu kűyű yok edin" dese kim ona hayır diyecek ki? zaten korkutmuŐ korkutacađı kadar, hangi űlűm yiyeni ona karŐı çıkacak?

bu çok sađma bir dűŐűnce-

ama olacađını biliyorsun! hatta gűrebiliyorsun da!

bir gűn harryle karŐı karŐıya gelecektir-

zaten o da *o gűn için* senden yardım istiyor!

harryi űldűrmek için-

kofti olmamak için! bir adamı gűlerinden, ruhundan, *bile bile* sıyrabilir misin?! sende bu yetki var mı? bu kafa sende varsa, alıŐtırman gerekiyor-

ama harrye karşı savaŐıyor-

harrynin gűleri yok olsaydı sorusunu yinelemek istemiyorum.. bu adam sadece sana sahip hermione, arkanı dűnűp gidebilir misin? harry onun cesedinin baŐında durduđunda sevinçle gűlűmseyebilecek misin?

gerçi orada olamayacaksın, bunu da hatırla tabii.

---

bunu benden almayı hak ediyor mu? madem űleceđim, Őimdi űlűp gitsem olmaz mı? niye abalayacađım onun için?

hermione, űyle bir karar verirsen bu adam seni kendine bađlar, kendi űldűđű gűne kadar seni parçalar, o űldűđűnde sana izlettirir, ve senin sonra dan diye űlmeni sađlar, aptal mısın sen, sanki bilmiyorsun..

ama yine de-

ama yine de yok, aklını topla.. olayı muggle tarafına çevir.. bir adam var, deli, herkesi yok edeceğim diye tutturuyor, ama deli! kafası yerinde değil-

voldemortun kafası yerinde gibi duruyor-

kafası yerinde olsa seni bűyle bir duruma sokar mı? deđil. dűŐűn. manyak bir adam var, ve senin elinde bir silah var.. bir odadasın, adama elindeki silahı vermezsen sen odadan çıkınca bir polis gelecek, akıllı ve eđitimi, ve onu űldűrecek.. silahsız, ve deli adamı.. hadi akıllı olsun, silahsız bir adamı..

suğlu olduğu için..

hayır, o adamın onu yargılayacak gűcű yok, polis dedim hermione, yargıç ya da infaz memuru deđil.. o sistem için çalıŐan bir memur sadece, ve sadece űnceki bir çatıŐmada deli adam ona saldırmıŐ, o kadar..

ne yapacaksın?

---

onların intikamı farklı, savaş farklı.. bunu ayırman lazım.. savaştan koştun artık, ya bu adamın o gün oraya sıfır güçle çıkmasını engelleyeceksin, ya da engellemeyeceksin.. bu kadar basit.. artık karar senin kararın..

sağol.

---

hermione kumsalda, sandviçi çoktan bitmiş, öylece denize bakıyorken eve yapılan cisimlenmeyi duyunca kıpırdamaz, sonra öne eğilir, elleriyle kuma bastırır, ve kalkar, derin bir nefes alarak eve döner..

Soundtrack

Saybia - Bend The Rules

I'm used to being scared, from time to time, used to redefining my way of life
Cause nothing really stays the same, nothing ever will.

But lately I have come to realize that voice inside my head belongs to me
Now everything is pros, and cons, ignorance is gone,

I'm clinging to my time.

---

genç kadın kapıyı açarak içeri girdiğinde ilerdeki siyah varlığı görür, iç çekerek tabağını mutfağa götürür ve lavaboya bırakır, sonra dönerek salona girer, ve sırtı ona dönük, masadaki kitaplara bakan adama bakarak konuşur

"anlaşmamız gerekecek."

lord bunu duyunca ona dönerken hermione elleri ceplerinde yumruk, ona bakar..

"açık konuşacağım, ki konuşsam bile kafamdan okuyorsun.. sana yardım etsem de, etmesem de beni öldüreceksin, o yüzden benim bir kaybım yok, bunu anla.. ama senin bir kaybın olacak, o yüzden bana iyi davranmalısın.."

lordun bakışları değişmemişken genç kadın devam eder

"demiyorum ki bana 'iyi' davran, yapma onu, korkuyorum o zaman.. ama sana bir şey söylediğimde beni cruciatuslarla ya da işkencelerle cezalandırma.."

voldemort bir şey söylemezken hermione iç çekerek konuşur

"tarafıma ihanet ediyorum.. açık açık.. sana yardım ediyorum, ve bu ihanettir, bir şey bulamasam bile.."

"neden yapıyorsun? yapmanı istediğim için mi?"

"evet.. yapmazsam daha kötü bir şekilde öleceğim.. ve ölme şeklimin en iyi şekilde olmasını istemek hakkım diye düşünüyorum.."

lord hafifçe onaylarken genç kadın devam eder

"artık tek başımayım.. ve ne kadar vaktim olduğu senin ellerinde, biliyorum.. ama şöyle bir şey var ki, benim vaktim, senin vaktin, bunu unutma.."

lord konuşacakken hermione ellerini kaldırarak konuşur

"artık senden korkmuyorum, bunu bil.. dediğim gibi, kaybedecek bir şeyim yok, sadece günlerce aylarca eziyet edebilirsin bana, ya da aklımı kaçtırsın, ama artık bunu kabullendim.. o yüzden, diğer ölüm yiyenlerin gibi, ya da yakaladığın esirler gibi karşında titremeyeceğim.. sözünü keseceğim, sana bağıracam, ve bundan zevk alacağım.."

lordun kırmızı bakışları onu delip geçerken hermione devam eder

"ikimiz de birbirimizin gücüne muhtacız artık.. sen benim kafama, ben senin sabrına.. ve bu ikimizi de öldürüyor: sen bir kirli kana muhtaçsın, bense sana dayalıyım.."

ikisi de derin bir nefes alırken oda sessizleşir..

"elimdekinin hala ne olduğunu bilmiyorum.. problem nedir hala anlamadım.. ama şu var ki, bana her şeyi anlatman lazım.. semptomların, yapamadığın büyüler.. bir çok büyü denememiz lazım, tabii benim üzerimde değil, *başkasının üzerinde de değil!*"

lordun bakışları alaylı, ona bakarken hermione sakinleşerek devam eder

"her ne oluyorsa, bunun kitaplarda yazdığını düşünmüyorum.. mantığımızla bulacağız.. kimsenin horcrux ve kehanetleri tam anlamıyla bitirip bunu anlatacak kadar sağ kaldığını düşünmüyorum.."

lord cevap vermezken hermione iç çekerek konuşur

"doktor olarak adım attığımı biliyorsun, şifacı ya da, her neyse.. ve sana hasta gibi davranacağım, mantığım sadece bunu kabul edebiliyor, önüme gelen her hastayı iyileştirmek zorundayım, kimsenin geçmişini inceleyip yargılama hakkım yok.. normal bir hastahane olsaydım yani.."

"ama normal bir zamanda değiliz.."

"farkındayım.. ama beynimi devamlı böyle sorgularsan vazgeçeceğim.."

lord susarken hermione derin bir nefesle ciğerlerini doldurur..

"sadece şifacı olarak yetişmediğini biliyorum-"

"evet.. iksirlerde ve karanlık sanatlara karşı savunmada da iyiyim.. yani, normal insanlara karşı.."

lord hafifçe sırtırken hermione gözlerini devirir, ve sonra konuşur

"tamam, başlayalım.. ne kadar çabuk anlarsak, o kadar çabuk.."

genç kadın susar, o kadar çabuk ölürüm mü diyecektir, lord ona bakarken mırıldanır

"eğer başarırsan.."

hermione ona bakar, bakışları *'ödüllendirecek misin beni?'* diyor, lord cevap vermezken bir süre sonra konuşur

"o zaman birlikte karar veririz.."

hermione şaşkın, dururken lord kitaplara döner..

"kitapların bana söyleyebileceklerinden önce, elimde, elimizde ne olduğunu bilmemiz lazım.."

"o ne demek?"

"sen nesen, bilmiyorum bile.."

lord kaşlarını çatarken ona döner ve mırıldanır

"neye benziyorum?"

hermione sıkıntılı, korkusuzum ben diye bağırır da aslında korkuyor, cevaplar

"pek insana benzemiyorsun.."

lordun bakışları soğurken hermione hızla devam eder

"farklılıklarını, her şeyini not etmemiz ve bilmem lazım.. dayanıklılık sınırın mesela, ne kadar? acı eşiğin yüksek mi, alçak mı?"

"elbette yüksek-"

"nereden biliyorsun, kim sana cruciatus atabildi?"

lord susarken hermione minik zaferiyle dikleşir, ve masaya ilerler..

"üzerinde sihir uygulamak istemiyorum, tarayıcı bile olsa.. en azından ne durumda olduğunu anlayana kadar.."

lord cevap vermezken genç kadın düşünceli, elleri iskemlenin arkasını sımsıkı tutuyor, ona bakarak devam eder

"seni muayene etmeliyim.."

lord hızla ona bakarken hermione sıkıntıyla başını sallar..

"bana dokunamazsın!"

"merak etme, istemiyorum zaten.. ama yapmam lazım.. durumunu belirleyip dosyalamam gerek, iyileştiğini ya da gerilediğini ancak böyle anlarız-"

"ben söylerim-"

"yapacağım dedim- sana ne demem gerekiyor?"

"elbette lord-"

"elbette hayır.. benim lordum falan değilsin.."

lordun kızmaya başladığı perdelerden belli olurken hermione konuşur

"ya tom derim, ya da voldemort.. sen seç.."

lordun bakışları hangisini seçtiğini gösteriyorken hermione tamam diyerek devam eder

"bana bir doktor seti lazım.. getirdin mi? odaları incelemedim.."

"her şey büyücü seti-"

"hayır, muggle seti lazım.."

"muggle eşyalarını bana dokundu-"

"-ramam biliyorum, yine başlamayalım.. sen hiç görmediğin bir şeyi yaratamazsın, ben yaratacağım, yaratabilir miyim?"

lord onu öldürürken hermione de ona bakıyordur, mırıldanır

"senin iyiliğin için bunlar *tom*."

voldemortun kırmızı gözleri öfkeyle parlarken hermione dik durmaya zorlar kendini..

"bu itaatsizliklerin yüzünden tüm fedakarlıklarımı geri alabilirim.."

hermione cevap vermezken lord ona esasını verir, genç kadın haftalar sonra esasını yine eline almış, ve onun yok etmediğine de şaşıyorken gülümser, lord sıkılmış, konuşur

"eline anahtarını vermişim gibi davranma, hiçbir şey yapamazsın o asayla, limitlisin, sana ihtiyacım olması bir kirli kanı tamamen serbest bırakacağım anlamına gelmez.."

hermione iç çekerken asayı sallar ve masada tam bir doktor seti belirirken lord tiksintiyle aletlere bakar, hermione ise parçaları inceliyordur, memnun kalınca asayı cebine koyacak olur ama asası lordun eline uçarken genç kadın yine iç çeker..

"evet, başlayalım.. ne kadar çabuk başlarsak en azından *bu*, o kadar çabuk biter.."

lord hala pek de istekli değilken genç kadının pisliğini düşünüyordur, tam pistir, gerçi tamam sihir gücü vardır, ama pistir, kirlidir, ve mikropludur-

lord uzun, kat kat ince cüppesine dokunan parmakları hissederken geriler, hermione ellerini kaldırarak konuşur

"çıkart o zaman, dikiliyorsun-"

"çıkartmak zorunda mıyım, mugglelar soyunuyor mu-"

"evet.. rahatsızsan yukarı çıkabiliriz, salonun ortasındayız-"

"kim görecek?"

hermione adamın uyuzluğuna omzunu silkerken masaya ilerler ve parçaları teker teker çıkartmaya başlar..

Soundtrack

Snow Patrol - Grazed Knees

I'm trying not to stare, it's too late.

---

hermione arkasında, kumaşların hışırtısını duyarken ellerinin titrediğini fark eder ve hızla kendini kontrollü olmaya zorlarken ellerini yumruk yapar, buz gibi parmakları yumruklarının içinde dururken genç kadın derin bir nefes alır, ve steteskopa uzanır, soğuk metal ona eş gelirken genç kadın metali eline sürterek ısıtır, o sırada dönerek ona bakar, ve gördüğü an nefesi kesilerek hafif bir feryat çıkartmaktan kendini alıkoyamaz..

sırtı ona dönük adam o feryadı duyunca ona dönerken hermione elinde stetestop, bir adım geri atarak gözleri kocaman, yutkunarak önündeki-önündeki *varlığa* bakarken bakışlarından ne düşündüğünü anlamak için büyücü olmaya gerek yoktur, ilerdeki adam o kadar ince, ve o kadar.. *o kadar* beyazdır ki, hermione onun adına buz gibi olurken başını silkelere, ve sonra ona ilerlerken hala gözlerine bakmamış olduğunu fark eder..

"bu ah.. acıtmayacak.. sakın ol.."

genç kadın cevap beklemeden steteskopun kulaklıklarını takar, önündeki nerdeyse içini görebildiği kadar saydam ve beyaz deriye bakarken yutkunur, lord, *lord bu adam*, hala kıpırdamamıştır, hermione elinde metal, dururken onun omuzlarına bakıyor, ince ve güçsüz görünüyor, ama oldukça güçlü, fısıldar

"çocukken doktora gittin mi?"

ama cevap alamayacağını biliyor, sorması da zaten aptallık, steteskopu kaldırırken-

"her hafta kontrol edilirdik.."

hermione ohlar, ve başını sallarken 'biz'in kim olduğunu anlamamıştır, ama sormaz, ve metali onun o garip tenine dayarken göğüs kalkar, hermione de nefes alırken kalp atışı arıyordur, bu adamın bir kalbi olup olmadığını kanıtıdır ilginç bir şekilde, ve bir saniye sonra güçlü, hızlı ama düzenli atan bir kalp bulduğunda bakışlarını ona kaldırır..

---

hem kitap voldysini, hem de film voldysini ıcık cıcık inceledim, ve işime gelen ayrıntıyı aldım.. akıllılık yapıp mesela "AMA BU ADAMIN GÖZLERİ HEP KIRMIZIYDIĞĞ" demeyin bana aşağıda :)) filmde maviydi mesela.

ayrıca bazı gerçeklikleri hermionenin bilmediğini unutmayın.. siz her şeyi biliyor olabilirsiniz, ama hermione bilmiyor, harynin gidip voldemortun geçmişini anlattığını sanmıyorum.. anlatsa da her ayrıntıyı anlattığını hiç sanmıyorum..

voldemortun bizim dünyaya bakış açısındaki dengesizliklerse, adı üzerinde, *dengesizlikler*..

---

hermione onun kırmızı gözlerine bakarken okunduğunu biliyor, mırıldanır

"gözlerin ne zaman kırmızı oldu?"

lord kaşlarını çatarken aslında çattığı bir kaşı yoktur, derisini çatıyordu, hermione gerilerken konuşur

"okul yıllarında maviydi.. bu bir işaret olabilir.. okul bittikten sonra daha da keşfettiğin karanlık sanat ya da ruhunu parçalama eylemlerin oldu mu?"

voldemort rapor dolduran bir tonda sorulmuş sorulara bakarken genç kadın masadan bir iğne çekiyordu, lord görmez..

---

dilekten ;

- **daha önce hiç ciddi bir ameliyat geçirdiniz mi?**

ruhumu parçaladım.

- **en son ne zaman seks yaptınız?**

>=/

- **korunuyor musunuz?**

>=////////

- **cevap verin!**

83 sene önce ve hayır, kısırım.

- **doğuştan mı sonradan mı?**

>=//////////

- **CEVAP!**

DOĞUŞTAN! *AKKKK!!!!!!*

- >=/

---

hermione enjektörün çalışıp çalışmadığına bakarken sırtı ona dönüktür, konuşur

"sihir özün aslında hep gidiyorduydu, şu anda gözlerinin kırmızı olması da bu sebepten olabilir.. sihir özün zaten yoktu, ve artık ruh özün de azalıyor.. kofti olmaktan öte, aslında gerçekten ölebilirsin bile.."

genç kadın ona dönerken enjektör arkasındadır, mırıldanır

"ki bunları ölmek için yaptığını düşünürsek, oldukça ironik.."

lord ona bir bakış atarken genç kadın enjektörü öne çıkartır, adamın bakışları derhal ucu sivri iğneye giderken hermione konuşur

"kan değerlerini ölçeceğim-"

"ki hepsi iyi çıkacak-"

"sihri saflığını ölçeceğim demedim, ki o da yarım çıkacaktı, ancak fiziki değerlerini ölçeceğim.."

lord şu an bütün planı yok edip onu toza çevirmeyi düşünürken hermione onun bunları düşündüğünü biliyor, ilerleyerek onun bileğini tutar, zorla ve tek harekette aşağı çekip kolunu gerer, ve acımadan iğneyi saplarken bundan zevk alacak kadar karanlık bir ruhu olduğuna sevinir..

---

hermione tüpü doldururken konuşur

"kırırdama, iğne kırılırsa sen çıkartırsın-" ve adam kaskatı kesilirken hermione zevkle onun koluna gülümser, sonra iğneyi yavaşça çekerken iğne çıktığı an kendini boğazından yakalanmış, duvarda bulurken gözleri büyür, önündeki adam, lord, çelimsiz görünmesine rağmen onu boğazından havaya kaldırmış, hermionenin ayakları yere değmiyor, panik, ona bakarken lord tıslar

"bir daha asla, *asla* beni tehdit etme-"

"seni tehdit etmedim-"

"KONUŞMA!" ve onu döndürüp öbür tarafa savururken hermione yere düşer, lord ayakta, incecik, ama sinirden kocaman, ona bakarken hermione tüpe bakarak kanın dökülüp dökülmediğine bakar, dökülmediğini görünce rahatlayarak dikleşirken ayağa kalkar, ve cevap vermeden yukarı çıkarken lord arkasından bakıyordur..

---

hermione elleri titreyerek kanı, lordun *muhteşem* kanını, herkesin düşündüğü şekilde en saf kanı tüpe doldururken nefesi hızlıdır, yapamayacağını anlayınca tüpü de, enjektörü de bırakır, ve geri dönerek akan kan umrunda değil, *nasılsa onun kanı değil*, yere dayanarak çökerken ağlamaya başlar, ve *kiminle* aynı evde olduğunu tekrar hatırlarken ellerini yüzüne kapatır..

---

lord aşağıda, tiksiniç aletlere bakıyorken giyinmemiştir, yukarda onun köpek yavrusu gibi ağladığını da duyabiliyordur, parmakları iğnenin deldiği yere dokunurken ıslaklıkla kaşlarını çatar, ve oraya baktığında kolunun kıpkırmızı olduğunu görür, kafası karışmış, kabuk olmasını emrederken kan daha da artmaya başlar, lord üst kata bakar..

---

hermione burnunu çekerek eliyle yüzünü silerken kapı açılır, genç kadın panikle o tarafa dönerken lord sağ eli sol kolunu tutuyor, yürüyerek konuşur

"kanamam durmadı-"

"bana ne.."

voldemort gözlerini kısarak ona bakarken cevaplar

"ne yaptıysan düzelt-"

"bir şey yapmadım, sihir yapamadığımı biliyorsun-"

"senin iğnen yüzünden kanamam durmuyor!"
"kanında pıhtılaşmaya yetecek kadar korunma olmadığı için kanaman durmuyor!"
lord kaşlarını çatarak ona bakarken hermione burnunu çekerek önüne döner
"dua et sadece iğne.. lanet atsam ölürdün belki.."
ve duvara dayanarak kalkarken yere düşen damlaları görünce kaşlarını çatır, ona bakarak
"aç kolunu-"
"bana emretme-"
"AÇ KOLUNU!"
voldemort sağ elini çektiğinde hermione onun kan revan içinde kalmış kolunu görür, ve dönerek dolapları açmaya başlarken lord sinirle kolunu tekrar kapatır..

---

hermione bütün dolaplara bakıyorken konuşur

"bunlar yeterli değil-"
"her şey var burda!"
"sana gerekli hiçbir şey yok! tahmin ettiğim çıktı, kanın çöküyor işte! desteklememiz lazım, ama burda sadece tozlar, bitkiler var!"

lord ona bakarken genç kadın kapakları çarparak ellerini duvara dayar, sonra ona döner, ellerini ortadaki kocaman, laboratuvarı tamamen kaplayan masaya koyarak ona bakar

"bu ciddi bir şey.. bugün kanın durmaz, yarın en küçük mikroptan bile hasta olursun.. ölmezsin belki, ama belki ölürsün de.. horcruxların seni sihirsel öldürülmelere karşı koruyor, ama gripten koruyabileceği ne malum?"

lord düşünceli, ona bakarken hermione masaya bakar, ve bütün aletleri inceliyor, konuşur

"bu beni aşar.. elimizde hazır, ünitelerce kan olması lazım.. değerlerini devamlı kontrol etmeliyim.. ve bunlar sihirle olmaz.. şimdi sihirle kolunu iyileştiririm-"
"ben neden iyileştiremiyorum?"
"denedin mi?"

lord başını sallarken hermione düşünceli, mırıldanır

"bilmiyorum.. belki de kendine bağışıklığın vardır.. normalde kendin üzerinde büyü yapıyor musun?"
"pek değil.."

hermione dudağını ısırıyor, konuşur

"üzgünüm, ama muggle setine, *setlerine* ihtiyacım var.. üniteler, kan okuyucuları, tüp setleri, değer göstergeleri.."
"yaratılabilir misin?"
"yaratmam riskli olabilir.. getirmek daha doğru olacaktır.."
"nereden getirilir onlar?"
"hastahane? üretici firma?"

lord ona bakıyorken hermione iç çekerek dikleşir ve ona ilerlerken lord onun kafasını okumuş, genç kadının esasını çıkartıp ona verir, hermione sessiz, alırken ona bakar ve

"aslında bunu hak etmiyorsun.."

ama yine de esasını onun koluna dokundurup yarasını iyileştirir ve kurumuş kanlarını temizler, yerleri de temizleyip asayı masaya koyar, geri dönüp dolapları incelerken lord bir şey söylemez..

---

hermione doğal olarak mikroskop ya da benzeri bir Şey bulamamıŐken lorda dđner, adam onun kafasının içinde yaşıyor, konuşur

“hiçbir ۆlüm yiyenime gidip bana muggle eŐyaları al diyemem.. ve ben de bۆyle gidemem..”

hermione bakışlarıyla ‘ee?’ derken lord derin bir nefes alır, ve kendi esasını çıkartır, eliyle ona gelmesini işaret ederken genç kadın ona ilerler, lord onun esasına bir sihir yapar, sonra esasını genç kadına dđndürür ve hermione bir Şekilde değiştiğini hissederken saçlarının sarardığını gđrür, hızla sorar

“nasıl deđiŐ-”

“Őimdi sırası deđil.. 2 saat sũreyle geçerli olacak, ve sen 2 saat içinde zaten dđnműŐ olacaksın..”

“nereye gidi-gidiyor muyum? ya dđnmezsem?”

“o kadar aptal değilsindir umarım.. olacakları merak ediyorsan orda kalırsın..”

hermione ona bakıyorken lord gitmesini işaret eder, genç kadın ona bağlı, i çekerek esasını alır ve cisimlenir..

---

hermione bir hastahanedede, hangisi olduğunu ۆzerindeki logolardan okuyor, gerekli her Şeyi kũũltũp kũũltũp cebine atıyorken bir saati dolmuŐtur çoktan, genç kadın çevresindeki yaŐamı duyuyordur, ve delicesine burda kalmak, dışarı çıkmak, savaşı umursamamak isterken o adam ۆzerine bir bũyũ koymadıysa bile, ki mutlaka koymuŐtur, eğer dđnmezse, hermione bu gece binlerce insanın ۆldũrũleceđinden emin, i çekerek diğer eŐyalara yđnelir..

---

hermione bir kişi için gerekli her Şeyi almış, derin bir nefes alarak kapıyı açar ve koridora çıkarken bir doktor ona selam verir, genç kadın da gũlũmserken başını sallar, ve yũrũmeye devam ederken camların birinde yansımasını gđrür, kaşlarını çatarak çevresine bakar, sonra bayanlar tuvaletinin tabelasını gđrũp oraya ilerler ve kapıyı açıp içeri girer, aynaya bakarken karşısında gđrdũđũ kadın onun bile nefesini keser: ۆzerinde doktor odasından alıp giydiği bir doktor gđmleđi vardır, ama genç kadın hiç kendine bakmamıŐtır, Şu anda enfes bir sarıŐına bakarken voldemortun kadın zevki onu ŐaŐırtmıŐ, kapıyı açarak geri çıkar..

---

hermione 15 dakika sonra, ve son 5 dakikasında her Şeyi almış, kabinlerin birinde, birine mesaj bırakıp bırakmamayı dũŐũnũyorken bunu dũŐũnebildiđine gđre lord onu burda izlemiyordur, ya da bir Şey yaparsa onu ۆldũrecektir, genç kadın kafasını kaŐırken birine yaŐadıđını bildirse iŐlerin daha da karmaŐıklaŐacađından emindir, o yũzden vaz geçer, ve ayağa kalkıp cisimlenecekken nereye cisimleneceğini bilmediğini fark ederek kũfreder..

---

hermione esasındaki takip edilemezlik bũyũsũnũn 2 saatlik açıldığını biliyor, kafasını duvara dayamıŐ, 5 dakikasının dolmasını beklerken esasını dđndũrũyordur, saati son bir dakikaya girdiğini gđsterirken genç kadın yelkovandaki pırlıtyı gđrür, ve kaşlarını çatarak ona baktığında yelkovana sarılı bir yılcık gđrdũđũnde gđzleri bũyũyerek gũler, esasına bir Şey fısıldar ve sonra saatine dokundururken cisimlendiğinde gũlũmser..

---

ev..

hermione gözlerini açtığıında evde olduğunu dalgaların sesinden anlar, ve etrafında dönerken lordu koltukta oturmuş, giyinmiş, eskisi gibi ve ona bakıyor bulduğunda konuşur

"neredeysen bulamıyordum.."
"ama buldun.."

hermione sırttır ve sonra masaya ilerlerken lord mırıldanır

"beni oraya cisimlenmek zorunda bırakmaman akıllıcaydı.."

hermione içinden tabii derken cebindekileri boşaltıyordu, sonra onları kucaklar ve merdivenleri tırmanırken konuşur

"yukarı gelsen iyi olur, işimiz var.."

lord cevap vermezken hermione merdivenleri tırmanmaya devam eder..

---

lord yukarı çıktığında onu siyah odanın kapısında bulurken kaşlarını çatar, hermione konuşur

"kan değerlerine baktım-"
"o kadar hızlı-"
"sadece alyuvarlarına baktım, ve çok düşükler.. biraz transfer yapmamız lazım, yatacaksın-"
"ne kadar, akşama-"
"katliamın mı var? bekleyebilir.. hadi.."

ve ona odayı gösterir, lord sessiz, odaya girerken hermione'ye de gelmesini işaret ederek bariyeri kaldırır, genç kadın elinde 2 ünite, onu takip eder..

---

hermione üniteleri yukarı asmış, eliyle hafifçe vurur, sonra bir iskemle çekerek otururken karşısında, yatakta oturmuş adama bakarak konuşur

"yatağına oturmamı istemiyorsan kolunu bana uzatmalısın-ve bu bir tehdit değil, saldırma bana lütfen.."

lord ona bakarken hermione bekler, adam kolunu uzatır, hermione teşekkür ederken kateteri hazırlamış, genç adamın koluna iğneyi sokar, döndürür, ve kateteri kitleyip iç tüpü çıkartır, kenara koyarken kateteri açar, kan yukardan akarak lordun kanına girirken ikisi de bir şey söylemezler..

---

hermione kateterin boğulmaması için dikkatlice düşen damlaları sayıyorken lordun mırıltısını duyar

"bunu bilerek yaşayamazsın.."

hermione onun koluna dönerek olabildiğince az temasla kateter girişini biraz yukarı kaldırırken mırıldanır

"beni öldüreceğini devamlı söylemen etkisini arttırmıyor.."

"kanıma pis bir kan sokuyorsun-"

“o pisin kanı şu anda seni kurtarıyor,-tom..”

ve hala ona bakmayarak kateterin ayarını yapar, sonra bakışlarını kaldırıp konuşur

“yatsan iyi olur, birazdan başın dönmeye başlar, uzun süredir vücudunun ihtiyacı olan bir şeyi alıyorsun.. ve uzun sürecek..”

sonra kalkarak dışarı çıkar lord onun laboratuara girdiğini ve bir şeylerle uğraştığını duyarken sessizce duvara bakar, sonra bakışları tüpten akan sıvıya döner..

---

hermione bütün değerleri çıkartmış, ve adamın yoğun bakıma sokulması gerektiğini düşünmüşken lord lord olmasa yaşaması imkansızdır, genç kadın eldivenlerini çıkartıp koridora çıkar ve onun odasına giderken bir an gördüğüyle afallar, ama doğru görüyordur..

lord, lordların lordu voldemort, siyahlar içindeki odasında tek beyaz şey, sırt üstü yatmış, sol kolu yatağın dışına açık, yukardaki bir üniteden akan sıvı damarlarına doluyorken sağ eli alında, gözleri kapalı, uyuyor gibi görünüyordur, hermione emin olamıyordur, ama onu böyle.. böyle görmek.

ayakta, emreder, kırmızı gözlü ve azametli olmasına o kadar alışmıştır ki, genç kadın derin bir nefes alarak sessizce odaya girer, bitmiş üniteden tüpü çıkartıp diğerine sokar ve onun ayarını yapar, cebinden bir elektronik derece çıkartarak fisıldar

“korkma.” ve eğilip onun başına elini koyar, elinin altındaki elin kasıldığını hissederken dereceyi onun kulağına değdirir, sonra çeker ve dikleşirken bakar, dönerek kateteri kontrol eder, ve düşünceli, dışarı çıkarak sayıları ilk sayfaya saatle birlikte not etmeye başlarken lord gözlerini açarak tavana bakar..

---

hermione onun ‘uyumasından’ faydalanmış, ard arda farklı içerikleri olan üniteleri bastırmışken saatler geçip gece gelmiş, hermione bu sefer kütüphanede, kan değer sistemleri hakkındaki bilgilerini tazeliyorken saatinden üniteleri takip ediyor, her yarım saatte bir ateşini ölçüyor, ve başka hiçbir şey söylemiyordur..

ayrıca saatindeki yılan gitmemiştir, ve genç kadın hala izlendiğinden emindir..

---

hermione aşağıda yine hafif bir sandviçle günü atlatıyorken saatine baktığında ünitenin bittiğini görür, merdivenleri tırmanırken odaya girdiğinde son yarım saatten farklı olan bir şey yoktur, lordun konu kendisi olunca gösterdiği sabır muhteşemdir, hermione kateterden tüpü çekip esas parçayı onun kolunda bırakır ve kitler, çekerken konuşur

“bunu çekmiyorum, yarın devam edeceğiz.. gidersen diğerlerine gösterme, bir problem çıkartmaz.. 15 dakika daha kalkma, sonra ne istersen yap..”

ve boş üniteyi alıp kapıya gider, cevap almazken kapıyı arkasından çekerek kapatır..

---

hermione sabah kalktığına hava güzel ve aydınlıktır, genç kadın esneyerek kapıyı açar, ve karşı kapının aralık olduğunu görünce ağzını kapatıp kapıyı parmak ucuyla iter, çarşafın buruşuk ve kabarık olduğunu görünce hızla geri kaçıp merdivenlere gider ve aşağı inerken kapı arkasından usulca kapanır..

---

hermione kahvaltayı hazırlıyorken kaç kişilik hazırlayacağı büyük bir problemdir, ama adamın yemek yiyip yemediğini bile bilmiyordur, fiziken yemesi gerekiyordur, ama negininin sütünü içen bir adam gerçek süt içiyor mudur acaba?

genç kadın mutfakta hiçbir eksiğin olmamasından yola çıkarak bir cesaretle en azından nezaketen kahvaltayı iki kişilik hazırlarken onun hiç masaya oturup onunla yemek yiyeceğini düşünmüyordur da..

yine de hazırlar.

---

lord kolundaki garip şeye bakıyorken bulanığın devamlı yaptığı şeyden ne işe yaradığını ve şu anda kapalı olduğunu anlamıştır, kolunu kaldırıp indirir ve hareket opsiyonuna bakarken bulanığın asa elinin kolunu delmemesi şaşırtıcı bir tesadüftür, gerçi onu etkileyeceğini düşünmüyordur, ama hayat inceliklerdir..

lord cüppesini giyerken kalın olduğunu düşünür, ve elini sallar, cüppe yok olurken dolaplar açılır, bir sürü siyah şeyin içinde daha ince kumaşlı bir cüppe alırken genç kadının kafasından geçenleri duyar, yine onunla ilgili bir şeyler düşünüyordur, devamlı düşünüyordur bu kadın, ve bu lordu hem eğlendiriyor, hem de sinirlendiriyorken ölüm yiyenlerinin bu bulanık'ın yarısı kadar düşünmemesi acı bir şeydir, buna karar verir..

---

lord merdiveni inerken karnı gurulduyordur, ama belli etmezken bütün gece süren pis kan transferinin onu bu kadar etkilemesi inanılmazdır, mutlaka pislik yüzündendir, o sırada masaya tabak taşıyan genç kadın onu görünce durur, ve gülümser

"işe yarıyor.."

lord kaşlarını çatarken hermione toparlanır ve dönerek mutfağa girer, lord masaya bakış attığında iki kişilik servisi görünce gözlerini devirir, bulanık geri geliyordur, lord sorar

"nasıl işe yaramış, bir bakışla söyleyebiliyorsun?"

"yüzüne biraz renk gelmiş.. ilk kan transferi çok etki yapar.. daha zinde, canlı hissedersin, yüzün renklenir, hava sıcak gelmeye başlar, ki ince bir şeyler giymişsin, evet.. yakında daha da normal olacaksın-"

"nasıl normal?!"

hermione onun sesindeki gizli paniğe inanamazken konuşur

"ölmezsün, merak etme."

ve dönerek mutfağa giderken arkasındaki adımı duyunca korkuyla yutkunur ve hızlanırken adımlar onu takip ediyordur, konuşur

"peşembe bir adam olamam bulanık-"

"normale dönersin dedim zaten, ben pembe miyim-"

"şu anda kırmızısın-"

"panik olduğumdandır.."

lord ona bakarken hermione dolabı açar ve içinden bir kap çıkartırken tezgaha dönerek konuşur

"anlamıyor musun? vücudun o kadar boş kalmış ki, kendini kaybetmiş.. yaratık olmuşsun.. kan değerleri, yiyecek, temiz hava, evet güneş.. bunlar lazım.."

"bunlar beni değiştirmez-"

"elbette değiştirmez.. ama belki de değiştirir.. belli olmaz.."
"horcruktan bahsediyoruz burda k¼¼k kız-"

hermione ona d¼nerken g¼zleri kızgın bir kahverengidir, cevaplar

"biliyorum *tom*! senelerim onu araştırmakla geçti! ama biraz d¼ř¼n, ruhunu b¼ld¼n, parçaladın, ama *harry sayesinde* geri d¼nd¼n! sen harrye bir şey verdiysen, o da sana verdi, bu hiç aklına gelmiş miydi?"

lord ona bakarken hermione konuşur

"içinde ateş kırmızısı bir gryffindor parçası var.. ve onu alevlendirebilirsen yaşarsın."

sonra d¼nerek domatesleri yıkarken lord onun ensesine bakar..

---

hermione domates tabağını nerdeyse masaya atarken lord konuşur

"bu saçmalık.. içimde bir gryffindor-"
"mecazi konuşuyorum.. otur-l¼tfen.."

ve kendine bir iskemle çekip ç¼ker, tabağını doldururken devam eder

"b¼t¼n gece bunu d¼ř¼nd¼m.. organların gerekli elementler oldukça d¼nmeye devam edecek.. ama sihir öz¼n¼ kaybetmen? ruhsuzluğundan kaynaklanıyor.. ve farazi olarak ruhunu kazanamayacağına g¼re, horcrukları da geri içine tıkamayacağımıza g¼re, içinde olan kırıntıları toplamalıyız.."

lord başı d¼n¼yor, iskemleyi çekip otururken hermione lokmasını yutarak konuşur

"basit ve minik şeyler.. unuttuğun şeyler, k¼¼k şeyler.. ruhunu doldurmayı øđrenmen gerekecek, *domates de ye, taze şeyler lazım*, ve bunu ustalıkla yapman lazım, bir anda gidip *luciusu* sevgiyle bağrına basamazsın, *ekmek de al*, ki belki gerçekten yapıyorsundur, bilemiyorum.."

lordun bakışları ona *sevgisini* anlatırken hermione sepeti ona uzatmıştır, ekmek dilimi alınırken genç kadın hızlı hızlı konuşmaya devam eder..

"başına gelecekleri şimdiden kabul etmen gerekiyor.."

lordun dışarıyı izleyen bakışları hızla ona d¼nerken hermione konuşur

"yapman gerekenleri.. yemek yemek, ki sık ve sıkı bir şekilde beslenmen gerekecek, açık hava, egzersizler.. tam bir insan gibi yaşaman lazım.. sihri olabildiğince azaltmalısın.. lanetler öz¼n¼ fazla yoruyor, her ne kadar sen øyle d¼ř¼nmesen de-"

"sihir özg¼rl¼đ¼m¼ kısıtlayamazsın-"

"ben kısıtlamıyorum zaten, kendi v¼cudun kısıtlıyor.. eğer devam ederken bir g¼n basit bir laneti atarken yere yığılırsın-"

"øyle bir şey olamaz.."

hermione onun tartışmayı bitiren sesine peki derken kalkarak tabakları toplar, ve mutfağa gider..

"g¼neř altında kalmamalısın, kanın zayıf.. ama bug¼n bunları alırken açık havada kalmanı istiyorum, yapabilir misin?"

lord bu kadar basit bir şeyi yapıp yapamayacağı sorgulanırken bakışları elbette yapabileceğini söylüyordur, ama yapıp yapmamayı istediği belli olamıyorken hermione kapıyı açarak elinde ünitelerle dışarı çıkar, ve sonra içeri girip bir koltuğu kollarından tutup kaldırır, bacaklarına dayaya dayaya dışarı çıkartır, ve verandaya atarken geri dönüp bir de sehpa alır, lord iskemlesinden onu izliyorken genç kadın sonra dün gördüğü katalog sayesinde gelen tamirat kutusuna gider, bir çekiçle çivi alır, verandaya gidip koltuğa basarak çıkar ve çiviye duvara çakar, sonra üniteyi ona asar, ve inip içeri girer, bakışı hadi gel diyordur, lord iç çekerek kalkar ve verandaya gider..

hayat onu sınıyordur.

---

lord verandada oturmuş, kolu açık, iğrenç sıvılardan başka bir renkte olanı, bu sefer daha saydamı, koluna akıyorken bakışları denizdedir, gözleri kamaşmıştır, mantığı bunun da zayıflıktan olduğunu söylüyorken bunu bulanika söyleyemeyeceğini de biliyordur, gözlerini kapatarak başını koltuğa dayarken bu sefer gerçekten uykusu gelmiştir, uzun süredir sadece gecelerde, ve o da yangınlarla tahribatlarda dışarı çıkmıştır, şimdi tertemiz ve rahatsız etmeyen sıcaklıktaki bir havada oturmak onu yoruyordur, o sırada kucağına bir şey düştüğünü duyar ve irkilerek gözlerini açarken bulanık kumsala doğru uzaklaşıyordur, lord kucağına atılan kitaba bakar :

İnsan Vücudunun Çalışma Şekli.

---

voldemort boynu ağrımış, başını kitaptan kaldırırken bulanığın nerelerde olduğuna bakar, ama çok aramasına gerek kalmaz, zira genç kadın kumsala serdiği kocaman bir havlunun üzerine yüzü koyun yatmış, bir sürü kitabın arasında çalışıyordu, lord onu inceler..

karmakarışık saçlarını tepesine öylesine toplamış, sanki dünyadan bir haber, *ki bir haber*, sayfaları çevirip notlar alıyorken dizlerinden yukarı kırdığı bacaklarını dalgınca öne arkaya sallıyordu, lord onun da uzun süredir güneşe çıkmadığını kısa pantolonundan, *eskiden o tip pantolonlara bir isim verildiğini hatırlıyordu*, çıkan beyaz tenden anlıyordu, genç kadın uzanarak bir kitabı daha alırken ona bakar, ve ikisi göz göze gelirlerken bulanık yüksek sesle sorar

“bitti mi?”

lord neyin bittiğini bir an anlamazken dönerek tüpe bakar ve evet derken hermione elleriyle havluya bastırıp kalkar, ve o tarafa gelirken lord kitabını kapatır, o da bitmiştir..

---

hermione onun ateşini ölçüp sonuca bakarken mırıldanır

“değişmiyor.. neden değişmiyor, ateşinin artması lazımdı..”

lord ayağa kalkarken belki de ateşli olmadığını söyler, hermione içeri girerken konuşur

“biliyoruz o kadarını, ölü gibisin.. ama kan dereceni arttırmalıydı-”
“ölü gibi değilim ben.”

hermione arkasında durduğu cevapla irkilirken döner ve onu dibinde bulurken adamın tek hassas olduğu noktaya vurmuştur, konuşur

“lafın gelişi.. yoksa canlısın, görüyorum-”
“ölü gibi de değilim-”
“değilsin..”

"bana yalan söyleme-"
"e ne söylememi istiyorsun-"

lordun eli hızla onun yüzüne kalkarken hermione darbeyi bekler, ama lord elini yumruk yapıp geriler ve merdivenleri çıkarken hermione hızlı nefeslerle yutkunur..

---

lord yukarı çıktıktan sonra yok olmuş, ve 1 hafta, kocaman bir hafta boyunca dönmemişken hermione her sabah kapının sonuna kadar açık olduğunu görerek koridora çıkmış, bütün günlerini içerde ya da dışarda çalışarak geçirmiş, evi temizlemiş, yemek yapmış, ve dinlenerek geçirmişken onun neler yaptığını veya diğerlerinin ne yaptığını merak etmemeye çalışmıştır..

biliyordur aslında, tahmin de ediyordur, katliamlar işkenceler, diğerlerine gösterilen şovenist yüzler.. oysa içten içe ölen bir adam, kimse bilmiyor..

hermione iç çekerek 8. günün akşamında, romanını kapatıp başını kanepeye dayarken ılık rüzgar yüzünü okşuyordur, gözlerini kapatır..

Soundtrack

30 Seconds To Mars - The Kill

What if I wanted to break, laugh it all off in your face, what would you do?
What if I fell to the floor, couldn't take this anymore, what would you do, do, do?
What if I wanted to fight, beg for the rest of my life, what would you do?

You say you wanted more, what are you waiting for, I'm not running from you.
Come break me down, bury me, bury me, I am finished with you.

Look in my eyes, you're killing me, *killing me*.

---

hermione odanın ortasına düşen gümbürtüyle irkilerek uyanırken lord yerde, elleri önündedir, hermione kitabı itip fırlarken sorar

"ne old-"

ama adamın gücü onu olduğu yere mıhlarken hermione zar zor nefes alıyordur, lord, büyük lord voldemort yerde, o da zorlukla nefes alıyorken ciğerlerinin hırıltısını hermione buradan duyuyordur, fısıldar

"bakmama izin ver tom-"

ama başka bir sihir onu geri iterek koltuğuna düşürürken hermione kızgın, ama kıpırdamıyor, ona bakarken lord yerdeki taşlara bakıyor, bakışları nerdeyse taşı yakacak, hızlı nefesler alıp veriyorken hermione kendi canı yanıyor, inler, lord başını kaldırıp ona bakarken hermione ona bırakmasını fısıldar, lord bakışlarını çekerken hermione üzerindeki baskının kalktığını hisseder ve ayağa fırlayarak o tarafa giderken onun yanına çöker, ve cüppelerin altından yayılan kırmızılığı görürken nefesi kesilir..

"ne oldu-"

lord cevap vermezken hermione ona dokunmaya korkuyor, tepki alacağından emin, hatta o kadar enerjiyi hissediyor ki dokunabileceğini bile sanmıyorken tekrar sorar

"ne oldu t-"
"LORD!"

hermione bir anda patlayan sesle geri uçarken lord ayağa kalkar, bacaklarından kanlar akıyor, bir yerlerinde bir yara var, titriyor, ama hala güçlü, ona bakarak konuşur

"Lord Voldemort. adım ağzına alamazsın dahi, *ancak* lord."

hermione titreyerek ona bakıyorken lord onun figürünü inceler ve fısıldar

"o kadar korkunçsun ki.. beni öldürüyorsun.. pisliğine, bana verdiklerinle.. belki de bunu hak ediyorum, bir sonraki adım için vücudumun bana bir sınavı bu sadece, ölümsüzlük yolunda bedenimin ölmesi gerek belki de-"

hermione ona aklını kaçırmış gibi bakıyorken aslında evet, adamın aklını kaçırdığı kesindir, o adam hızla çömelerek onun önünde durur, ve uzun, upuzun parmaklarını onun yüzüne tutarken fısıldar

"deliysem bile, senden daha güçlüyüm hermione.. *hala..*"

hermione onun ipek gibi sesiyle ağlamak isterken lord mırıldanır

"ben merhametli bir lordum, istiyorsan ağla.. *crucio!*"

ve lord hızla ayağa fırlayarak gerilerken hermione çığlık atarak kasılır, lord onu izlerken göğsü inip kalkarak gülümser..

---

hermione acıyla kıvranıyorken geri bağırır

"GÜCÜN SADECE BANA MI YETİYOR ARTIK?!"
"gücüm bütün kirli kanlara yeter-"
"SEN DE KİRLİ KANSIN-"
"NE CÜRETLE! *CRUCIO!*"

hermione haykırarak geriye bükülürken bedeni nerdeyse kırılacaktır, lord onu izlerken genç kadın ağlıyor, artık susarken hiçbir şey söylemez, iki sonu vardır: ya bırakacaktır, ya da öldürecektir, seçim onundur..

genç kadın gözleri kapalı, dişlerini sıkarken *umrunda değildir artık*, gururundan bir adım atmayı bile öğrenemeyen bir adam umrunda değildir artık,-

acı bir anda kesilirken hermione saçlarından yakalandığını hisseder, gözlerini açarken onunla yüzyüze, kırmızı gözlere bakar, lord fısıldar

"gururumdan mı adım atmıyorum sence?"

hermione cevap vermezken lord onun saçlarını daha da sıkar, genç kadın elleri yerde, kafası kaldırılmış, ona bakıyorken lord konuşur

"beni öldürüyorsun-"
"sen kendini öldürüyorsun-"
"iyileşmem gerekiyordu!"
"söylediklerimi yapsaydın birazcık iyileşirdin!"

lord *hala* ona kafa tutan kadına bakarken tek çaresi saçları biraz daha sıkıdır, hermine şakaklarındaki derilerin çekildiğini hissederken dengesini kaybediyor, sağ koluyla onun sol koluna tutunur, lord bir nefes alırken ikisi birbirlerine bakıyorlardır, genç kadın hiçbir şey söylemiyor, hatta düşünmüyorken sadece bekliyordur, lordsa elinde onun kirli saçları, kolunda onun pis eli, ona bakıyorken umulmadık bir yumuşaklıkla, harrynin daha önce bahsettiği, fırtına öncesi sessizliği olan yumuşak sesiyle konuşur

“bir çare olsaydı ben bulurdum..”

“neden beni getirdin peki? suçu bana atmak için mi?”

lord cevap vermezken herminenin başı acıyordur artık, başını kendisi dik tutmayıp onun eline bırakır, lord ona bakıyorken düşünüyordur, hermine her yanı acıyor, adamın tüm öfkesini çekmiş, gözlerini kapatırken birkaç saniye sonra yere bırakıldığını duyumsar, ve başını sessiz, yere dayarken iç çeker, lord kalkarak uzaklaşır..

Soundtrack

R.E.M. - Imitation Of Life (MTV Unplugged)

You want the greatest thing, you've got it all, you've got it sized.
Freezing in the corner, trying to look like you don't try,
Come on, come on, no-one can see you try.

---

hermine kendinden geçmiş, tekrar gözlerini açtığında bir an mobilyaların düzeninden nerede olduğunu anlayamaz ama sonra yerde olduğunu fark ederken inleyerek yan döner, ve o anda duvara dayalı, oturmuş, ona bakan adamla karşılaşırken yerdeki kan çanağı büyüyordur, hermine kaşlarını çatarak dikleşirken lord mırıldanır

“bunlar olmamalıydı..”

hermine yerin bu sefer gerçekten pisliğine bakarken cevaplar

“haklısın, olmamalıydı.. o gece gerçekten ölüp gitmeliydin ve biz de hak ettiğimiz hayatı yaşamalıydık..”

lord cevap vermezken hermine uzanarak onun elinden asasını alır, lord karşı koymazken genç kadın asayı sallar ve kanlar yok olurken hermine onun yanına çökerek yere oturur, kumaşları çekemeyeceğini anlamış, yok eder, yarayı görürken sessizce bakar, lord hala karşı duvara bakıyordur, bütün hayat arzusu içinden çekilmiş gibidir, hermine onun asasıyla, ilk defa faydalı bir şey yaparak yaraları kapatmaya başlarken bunların sebebi nedir diye sormaz, çünkü biliyordur..

genç kadının *harrye* kendisinin bulup öğrettiği savunma büyülerinin izleridir gördükleri.

“böyle devam edemezsin-”

“gitmem gerekiyor-”

“git, kendini göster, ama geri dön, böyle 1 hafta bile dayanamazsın-”

lordun bakışları ona döner, hermine konuşur

“üzgünüm, ama gerçek bu.. bunlar ağır lanetler bile değildi tom, harry ölüm laneti atmadığı için şanslısın..”

lord hafifçe gülerek başını duvara dayarken hermione ona bakıyordu, voldemort, lord, tom, gülerek konuşur

"konuştuğum şeye bakar mısın? bir kirli kanla, lanet potterın bana iyi ki ölüm laneti atmamasını konuşuyorum!"

hermione gelmek üzere olan bir sinir krizini daha hissetmiş, gerilerken lord onu kolundan yakalar, genç kadın korkuyla ona bakarken lord onun kolunu sıkıyor, sıkıyor, ona bakarken bırakır ve sonra cisimlenerek yok olurken hermione adamdan bıkmış, dönerek duvara tutunur ve ayağa kalkarak salonun haline bakar..

Soundtrack

Jennifer Lopez - Como Ama Una Mujer

---

hermione evi toparlamış, kırık sandalyeler ve masa hariç daha da düzeltebileceği bir şey yok, her tarafı ağrıyor, derin bir nefes alarak bir bardak su içiyorken lord salona cisimlendiğinde hermione gözleri büyüyerek bardağını indirir ve geri koyar, ona ilerlerken lord duvara dayanmış, öksürüyordur, hermione ona ilerlerken konuşur

"iyi misin?! ne yaptın-"

lord başını ondan çevirip tekrar öksürürken duvara sıçrayan kan genç kadının kendi kanını dondurur, ama aynı zamanda tepesini de attırırken hermione granger yeniden doğarak konuşur

"yeter artık!"

voldemort ona döner, hermione aldırıyor, karşısındaki adamı kolundan tuttuğu gibi merdivenlere sürükler ve zorla çıkartırken yarı yolda bir kriz daha gelir, hermione onu belinden tutuyor, cüppesi parmakları arasında, onu yukarı sürüklüyorken merdivenlerde düşüp kalması kabullenilmez olacaktır, onu zorla odasına götürür ve yatağa devirir, sonra çıkarak laboratuara girer..

---

lord yatakta, öksürüklerini tutmaya çalışırken neden bu kadar zorlandığını bilmiyordur, o sırada genç kadın elinde şişelerle içeri giriyor, konuşur

"anlaşalım, bu evin dışında lord sensin, ama burda lord benim, ben ne dersem yapacaksın, ne verirsem içeceksin, şunu yap dediğimde yapılacak, yapma dediğimde yapılmayacak, ve eğer bu seni rahatsız ediyorsa beni şimdi öldür ikimiz de rahatlayalım.."

lord yattığı yerden ona bakıyorken hermione elinde şişeler, devam eder

"ama kabul edeceksen sus, dikleş, üstünü çıkart, yatağa gir ve ağzını aç, bir dakika sonra geliyorum, ve bu gece zor geçecek, hazır ol."

ve geri dönüp çıkar, lord bakışlarını tavana kaldırırken seçim anı gelmiştir işte, ve ondan nefret ediyordur, ama bu iş bittiğinde onu kaç yolla öldürebileceğini düşünmek eğlenceli bir uğraş olacaktır..

---

hermione geri döndüğünde ne bulacağını bilmiyor, ama bir cesaret odaya ya da ölümüne girerken *tom* da banyodan çıkıyordu, ona bakarken hermione kaşını kaldırır, lord derin bir nefes alırken konuşur

"bu olağanüstü bir durum.. ve seni öldüreceğim.. ama şimdi değil.."
"sağol.."

lord bir şey değil derken yatağa ilerler, hermione onu izlerken lord yatağa oturunca ilerler, yine iskemlesini çekerken konuşur

"anlat, neler yaptın?"

lord ona bakarken cevaplar

"çay partisi verdim.."

hermione hafifçe gülümserken onun kolunu açıyordu, damarı takip eder ve sonra kateteri açarken lord mırıldanır

"geri döndüğümde bir şey yapmadım.. sadece emirler verdim, bir süre inzivaya çekileceğimi söyledim, aramaya kalkarlarsa öldüreceğimi de belirttim.."

"güzel.. büyü?"

"bir şey yapmadım dedim.."

hermione pardon derken üniteyle ilgileniyordu, akışın sağlandığını görünce ona döner ve uzanmasını söylerken lord derin bir nefes alarak uzanır, hermione yere çökerek dizleri üzerinde, stetoskopu onun göğsüne koyarken lord tavana bakıyordu, hermione onun kalbini dinlerken usulca mırıldanır

"gece olabildiğince derin uyumaya çalış.. iksir vermeyeceğim, ama alabileceğin tüm dinlenmeyi almak zorundasın.. aç mısın?"

"hayır-"

"güzel, dikleş, içeceklerin var.." ve genç kadın ona birkaç iksiri *ya da şurubu* dayarken lord ya tadlarından ne olduklarını anlıyordu, ya da umursamıyordu, hermione ona yatabileceğini söylerken ayaklanarak konuşur

"uyu.. ve derin uyu, devamlı tavşan uykusundasın, saldırmayacağım.. en azından bu gece.. tamam mı?"

lord cevap vermezken hermione iç çekerek ilerler ve dışarı çıkar, kapıyı arkasından çekerek aralık bırakır, ve koridorda durur, sonra kendi odasına girip kendi kapısını da aralık bırakarak yatağına ilerler..

Soundtrack

Matt Nathanson - Little Victories

I'll be awful sometimes, weakened to my knees, but I'll learn to get by on little victories
This time, I'll have no fear, I'll be standing strong and tall, turn my back towards them all.

"küçük kız.."

"bulanık.."

"hermione.."

hermione hızla irkilerek yatakta dikleşirken oda yarı karanlık yarı aydınlıktır, genç kadın voldemortu yatağının başında görürken elini göğsüne bastırır ve ne olduğunu sorar, genç adam üniteyi kaldırır, hermione ohlarken özür diler ve uzanarak sökerken konuşur

"uyuyakaldım, çok yorulmuşum-"
"tamam, önemli değil.."

hermione şokla dururken ona bakamaz, ama sonra parmakları tekrar çalışmaya başlarken tüpü çıkartır, konuşur

"diğerini getire-" ama lord ona doluyu uzatır, hermione şaşkın, ama *yine* ona bakmadan dolunun tüpünü alır ve katetere takar, açar, kontrol eder ve bakışlarını ona kaldırırken lord geri dönüp dışarı çıkar, kapı arkasından süzülerek kapanırken hermione şafağın ortasında, kapalı beyaz kapıya bakar, sonra geri, yatağa düşerek tavanı izler..

---

hermione sabah uyandığında her şeyin bir rüya olduğunu düşünürken banyoya girer çıkar, hala rüya gibi gelirken kapıyı açarak koridora çıkar, lordun kapısı aralıktır, genç kadın sessizce elini uzatıp itecekken kapı kendiliğinden ses çıkartmadan açılır, hermione sessizce içeri girerken ilerler ve bitmiş üniteyi değiştirir: gece yoğun bir transfer yapmıştır, hermione bugün mutlaka bir şeylerin değişmesini, en azından *daha iyi* olmasını bekliyordur, yeni üniteyi serinleticiden alıp takar ve kontrol eder, sonra dönerek ayakta durup, uyuyan ince adama bakar..

dünyayı deviren adamın bu şekilde görünmesi içini acıtıyordu, daha büyük daha korkunç, daha yaratıksal olsa hermione daha kolay başa çıkabilirdi, ya da en azından işte o zaman reddedebilirdi, çünkü düşmanı güçlü olurdu, ama bu adam güçlü değildir, hermione ne kadar reddetmeye çalışsa da, tek başına ve ölmek üzere olan bir adamdır, hermione ölmesini engelleyebilirdi, ama tek başınalığını engelleyemeyeceği gerçeği karşısında iç çekerek duvardan ayrılır ve dışarı çıkarken lord sessiz, ilk defa derin uyuyordur..

---

hermione aşağıda, kahvaltayı hazırlarken hava bugün oldukça güzeldir, genç kadın bulutsuz gökyüzüne bakar, sonra kahvaltayı verandada etmeyi düşünürken masayı oraya kursa *tom*'un itiraz edeceğini düşünmüyordu, ama masa hala kırık ve kenardadır, genç kadın nasıl düzelterek düşünürken koridorda onun esasını görür, ve sessizce ilerleyip eline alır, yoğun güçle bir an titrerken dönerek asayı masaya çevirir ve masa bir an sonra yepyeni olurken genç kadın zayıf bir ses çıkartır, sonra dikkatli, çok dikkatli, kapıları pencereleri yıkmak istemiyor, diğer eli havada, kendini dengeliyor, masayı dışarı çıkartır, olduğundan emin olunca asayı ilerleyip sehpayaya koyar, ve dönerek mutfağa giderken merdivenlerdeki adamı görmez..

---

hermione yumurtaları suya bırakır, ve sonra dönerek son tabakları da tezgahtan alırken adam merdivenleri iniyordu, hermione konuşur

"günaydın.. dışarı kurdum, umarım mahsuru olmaz?"

lord cevap vermezken hermione bir gün cevap beklemeyi umar,-

"masa kırıktı.."

hermione bu gerçek karşısında dururken tabakları masaya bırakır, bir süre sofrayı düzenini inceler, sonra ona dönerken cevaplar

"kızmam.."

lord ona bakıyorken hermione sessizce cezasını bekler, adam konuşur

"bir daha yapma.."

hermione tamam der ama eninde sonunda esasına ihtiyacı olacağını söylemek ister, yine de kırk yılda bir gördüğü iyiliği bozmamak için yutarak mutfağa girer, lord da dışarı çıkar..

---

hermione otururken yumurtalar elindeki kasededir, adama uzatıp 'al ayıkla' demek de ilk günden biraz zorlamak olurdu, genç kadın sessizce kabuğu ayıklamaya başlarken lord denizi izliyordur, mırıldanır

"bu sabah daha iyiyim.."

hermione onun başlattığı bir de sohbet olunca kafasını masaya vurmak ister, ama kendini tutarken cevaplar

"güzel, sevindim.. tam olarak hissettiğin bir değişiklik var mı peki? fiziksel, psikolojik?"

lordun kırmızı bakışları ona dönerken hermione ona bakmıyordu, kabukları bitirmiş, yumurtayı kaseye döker ve sonra onun önüne koyarken lord başını eğerek sarı şeye bakar, hermione kendi yumurtasına uzanarak tepesini kırar ve kabukları soymaya başlarken lord mırıldanır

"daha zindeyim, yetmez mi?"

"yeter, yeter elbette.."

genç kadın hızlı bir gülümseyişle onu sakinleştirmeye çalışır, sonra önüne dönerken lord bundan hoşlanmamış, sarı şeye döner..

---

hermione içeri gidip hızla yukarı çıkmış ve birkaç kitap alıp inmişken döndüğünde lordun fincanında çay olduğunu görür, ve konuşur

"sihir mi yaptın?"

lord başını çevirip ona bakar, hermione elinde kitaplar, yürürken fincanı alır ve içindekileri kumsala atar, lord kaşlarını çatarken hermione mutfağa giderek fincanı eski yöntemle doldurur, sonra getirip onun önüne koyar, oturup ona dönerken konuşur

"anlatamıyorum galiba.. ben zararlı olmasın diye *sana bile* büyü yapmıyorum.. bu tip şeyler senin için alışkanlık biliyorum, ama olabildiğince azaltmalısın.. hiç olmadı, nasılsa çevredekilere emretmeye alışkınsın, benden istemeye beynini odakla.."

lordun bakışları onun gözlerindeyken hermione mırıldanır

"yapacağın her büyü sana zarar.. buna şu anda bana atmayı düşündüğün lanetler de dahil.."

"sen kendi kendine atar mısın?"

hermione gülümser ve önüne dönerken kitapları açar..

---

hermione çayından bir yudum alır ve fincanı indirirken konuşur

"şimdiye kadar yaptığın büyüler, iyi ya da kötü- aydınlık büyü yapıyor musun hiç?"

lord kitabının sayfalarını dalgınca çevirirken cevaplar

"çay getirmek karanlık büyülerin en siyahıdır.."

hermione ona bakarken mırıldanır

"aslında hep böyle esprili misindir?"

lord başını kaldırıp ona bakar, hermione ellerini kaldırıp kitabına dönerken lord kaşlarını çatar..

"şimdiye kadar yaptığın büyüler, iyi ya da kötü, hep çalışmış, ama senden bir şeyler yemiş.. bu hepimizde oluyor, ama özlerimiz bizi hayatımız boyunca götürecektir kadar güçlü, ki zaten sihir gücümüz bizi yüzlerce yıl yaşatıyor, o bittiğinde biz de bitiyoruz.."

lord onu dinliyorken hermione kitaptan başını kaldırarak devam eder

"sen ne yaptın? ruhunu parçaladın.. saldırılara karşı bir önlem, evet.. ama sihir özünü de parçaladığını hesaba katmadın mı?"

lord koltuğunda dikleşirken cevaplar

"her şeyi planladığımı söylemiştim.. potter o gece ölseydi sihir özüm de sabitlenmiş olacaktı-"

"ki doruğundaydı.."

lord başını sallar, hermione anladığını söylerken kitaba dönerek mırıldanır

"ama şöyle de bir şey var, harry 11 sene boyunca tamam senin özünden bir şeyler almış bir şekilde yaşadı: özel güç, fazla güç, çatalağız olmak, legilimens, occlumens, karanlık sanatlarda başarı, büyü icat edebilmek.. senin küçük bir kopyan.."

voldemort cevap vermezken hermione başını kaldırarak devam eder

"ama, daha önce de belirttiğim gibi, 4. senemizde turnuva gecesi tekrar dirildiğinde, harrynin özünü de kullandın, doğru hatırlıyorum, değil mi?"

lord o mutlu geceyi hatırlarken onaylar, hermione mırıldanır

"yani özünü biraz geri aldın.. ve birikmişlerle oynadın.."

lord cevap vermezken hermione dirseklerini masaya dayayarak konuşur

"peki bir şey soracağım.."

lord ona bakar, hermione sorar

"bu işe, horcruxlara girerken, nasıl bir şey yapacağını biliyor muydun? sana ne yapacaklarını yani? kendini parçalamışsın, bunu bilmeden yapmak için ya bilgisiz olmak, ya gerçekten biliyor olmak, ya da.."

"deli olmak?"

hermione ehlken lord hafifçe gülümser, hermione yine kafasını masaya geçirmemek için zor durur..

"benim hakkımda ne biliyorsun k-hermione?"

hermione o takılmamış gibi mırıldanır

"genel şeyleri.. herkesin bildiklerini.."

"potter size benim hakkımda açıklama yapmıyor mu?"

hermione hafifçe gülümserken cevaplar

"harry sizin yakın arkadaş olduğunuzu söyler, senin sırlarını açıklamaktan hoşlanmıyor.."

lord şaşkınca kaşlarını çatarken hermione devam eder

"ayrıca bu onu geriyor tabii.. ona seninle ilgili soru sormamayı 5. sınıfta öğrendik.. ya da 6.. veya 7, bilmiyorum.. ama öğrendik.."

lord anladığını söylerken hermione pek sanmadığını düşünür, lord hızla ona bakarken genç kadın sayfaları çeviriyordur..

"horcruxlar hakkında bir problemimiz yok.. sorunumuz senin fizyolojik yapınla ilgili.."

lord uzun süren sessizlikten sonra ona dönerken hermione iç çekerek konuşur

"böyle devam edemezsin.. bu görüntüde, bu yapıda.. kendine ne yapıyorsun bilmiyorum, ama derhal değişmesi lazım.. vücudunu uyarmalıyız, kendini onarmak istemeli.."

lord kaşlarını çatarken bakışları ne düşündüğünü soruyordur, hermione açıklar

"vücudunu sadece negatif enerjini kusmak için kullanıyorsun.. geceleri yaşıyorsun.. formun değişmiş, fizyolojin değişmiş, en son ne zaman sertleştin mesela?"

lord dehşetle ona bakarken hermione elini sallayarak mırıldanır

"normal bir erkeğe sorulacak ilk tıbbi soru bu.. en son ne zaman sertleştin? ya da cinsel aktiviteler var mı? bir erkeğin cinsel aktiviteleri onun sağlığına dair aynadır, buna enerjin var mı- ah bana öyle bakma, ve tecavüzleri saymıyorum, onları istemeden de yaparsın eminim-"

"sana tecavüz ederek deneyelim istersen?"

hermione ona bakarken mırıldanır

"artık o kadar korkmuyorum.. istersen dene.."

lord yüzünü buruştururken hermione zaferle gülümser, lord hızla konuşur

"o sırtışı silmek için dahi yaparım-"

"o kadar enerjin yok-"

"yaratırım-"

"kolunu ısırırım, kanamadan ölürsün-"

"bir sürü kan nakil ettin-"

"pis kötü kaka kanlar-"

"ama işe yarıyorlar.."

hermione ona bakarken lord başını çevirir, genç kadın şaşkın, arkasına yaslanır..

"gerçekten, *tom*.. en son ne zaman kendi isteğinle cinsel bir aktivitede bulundun?"
"kişisel merakın mı, doktor merakı mı-"
"kişisel.."

lordun gözleri alaylı bir pırlıltıyla ona bakarken hermione de gülümser ve

"kimseye söylemem.."
"neden bu kadar ilgileniyorsun?"
"çünkü bu senin de bir insan olduğunun kanıtı olacak.. hatta *yaşayan* bir insan.."

lord ona bakıyorken hermione heyecanlanmış, bekliyordur, lord mırıldanır

"belki bir gün söylerim-"
"çünkü yok, değil mi-"
"ne demek yok-"
"sizin zamanınızda cinsellik bu kadar serbest değildi-"
"bana serbestti, inan.."

hermione ilgiyle ona bakar, lord mırıldanır

"hakkımda bir şey bilmediğini hatırla-"
"neydin, jigolo mu?"
"elbette hayır.. ancak çok, çok yakışıklı bir adamdım, ve istediğimde bütün yatak odalarının kapıları bana açılırdı.."

hermione bir an onun yüzünü incelerken lord ona bakar, genç kadın konuşur

"görmek isterdim.. o çok çok yakışıklı adamı.."
"hala o adamım.."
"evet, içinde taşıdığın bir ceset.."

lord ona bakar, genç kadın iç çekerek kalkar ve masayı toplarken *lord voldemort* denize bakıyor, *tom riddle*'i düşünüyordur..

---

hermione mutfakta, tabakları yıkıyorken bu ruhsuz adamın içinde bir yerlerde hala yaşayan bir erkek, bir *tom* olup olmadığını merak ediyordur, ve hatta aslında anlamıştır, adamın kendi isteğiyle ve karşılıklı cinsel aktivitesi uzun zaman önce olmuş olmalıdır, o kadar uzun ki lordun şanına yakışmaz, ama lordun şana ihtiyacı mı var?

hermione gözlerini devirerek tabakları durularken hastahanede kendinde gördüğü sarışını hatırlar, hala bir şeyler vardır, onu çıkartmak gerekiyordur, annesinin söylediği gibi: erkeklerin akli aşağıdan başlıyordur, ve muhtemem lord voldemort ne kadar unutsa da, hala kanlı canlı bir erkektir..

hermione sessiz, tabakları kurularken onun bu düşünceleri duyup duymadığını merak eder, duyuyorsa da tepkisizliği takdire şayandır, genç kadın dolabı açıp tabakları yerleştirir, ve sonra örtüyü almak için geri dönerken onunla yüzyüze geldiğinde nefesi boğulur, lord *sakin*, ona bakıyorken hermione *panikle* ona bakıyordur, lord voldemort çekilerek onun yanından geçer, ve *kendisine bir bardak su doldururken* hermione kilit olmuş, öylece durur, sonra yürüyerek masaya gider..

---

hermione örtüyü silkelemiş, katlamış, içeri girerken konuşur

"ah, tom?"

lord ona döner, genç kadın ona bakarak mırıldanır

"kahvaltıda konuştuğumuz konuya dönelim mi?"

"hangisi?"

"vücudunu uyarmak konusunda.. kendini onarması için.."

lord olabileceğini belli ederken hermione örtüyü bırakarak ona salonu işaret eder, onu takip ederken konuşur

"sana zarar vermemiz gerekiyor.."

lord ayakta, ona döner, genç kadın devam eder

"mikrop düşünmüyorum, karşı koyabileceğini sanmıyorum.. ama fiziksel acı.. ruhsal acılar veya zararlar şu an için riskli.. önceliğimiz vücudunu kurtarmak olmalı.."

koltuklardan birinin koluna oturmuş kadın ona bakarken lord onun neden oturulması gereken yere oturmadığını düşünüyordur, sonra yürür ve kendisi otururken konuşur

"nerden çıktı bu fikir?"

hermione ona bakarken cevaplar

"vücutla ilgili kitabı okuduğunu sanıyordum?"

lord cevap vermezken hermione iç çeker ve konuşur

"vücudumuzun savaşma sistemi önce zararı tespit etmek, onu kabul etmek, ve sonra onu yok etmek üzerine dayalıdır.. seninki şu anki halini kabul etmiş, gerçi ölüyor, ama neyse.. ve onu uyarırsak, eskisi gibi olmak isteyecek, bu zararlı hali içinden atmak isteyecektir.."

"nasıl bir uyarıdan bahsediyoruz?"

"dediğim gibi, sadece fiziksel acı.. şimdilik.. vücudun kendi dokusunu hatırlamalı.."

"ne yapacağım bu konuda?"

hermione iç çekerken mırıldanır

"oturup sana aletlerle işkence edemeyeceğime göre, tek çaremiz var, o da lanetler-"

"sihir kullanmak istemediğini söyledin-"

"ama bu sihirde amacım zaten vücuduna zarar vermek olacak.."

lord ona bakarken başını iki yana sallar

"hayır, olmaz, sana güvenemem-"

"başka kime güvenirsin-"

"kendim yaparım-"

"kendine büyü yapamıyorsun! kendi kendine cruciatus seni öldürür-"

"bilmiyorsun-"

"istersen dene! ama ölürsen beni cisimlenebileceğim bir şekilde buraya bağla lütfen.."

lord cevap vermezken ikisi sessizce otururlar, lord mırıldanır

"kendimi bana lanet atman için sana vermem saçmalık.."

"hayatın toptan saçmalık tom.."

lord ona bakar, hermione sessizdir, lord sorar

"neden orada oturuyorsun?"

hermione kaşlarını çatarken lord elini sallayarak boşvermesini belirtir..

"bu saçmalık.. hayır-"

"ama gerekli-"

"beni etkileyebileceğini mi sanıyorsun? basit bir lanetle-"

"şu anda evet.."

lord hafifçe gülerken hermione uzanarak ortadaki sehpa duran asayı alır, ve ayakta, ona bakarken lord ona bakıyor, konuşur

"asamı bırak-"

"sanmıyorum-"

lord ayağa kalkarken cevaplar

"bırak dedim-"

"sanmıyorum dedim, dün anlaşmıştık-"

"deli bir adamla anlaşmak mantıklı değildir küçük kız-"

"CRUCIO!"

hermione bir an kendinden çıkan güce inanamazken karşısındaki adamın geri, duvara uçtuğunu görürken gözleri büyür..

Soundtrack

30 Seconds To Mars - The Kill

Look in my eyes, you're killing me, *killing me*.

---

hermione yerde, duvara çarpan adama bakarken kırmızı gözleri ona bakıyordu, hermione yutkunarak ona bakarken asa elinde, yerdeki lordu işaret ediyordu, lord konuşur

"öldün."

hermione bunu biliyor, yutkunurken lordun ayağa kalkmaya çalıştığını gördüğü an tekrar bağırır

"CRUCIO!"

ve bu seferki daha da şiddetli olurken *lord voldemort* başını geriye atar, hermione dehşet içerisinde, nefretinin nereden geldiğini bilmiyor, ama daha da bastırıyorken onun canını yakmak istiyordu, neden bunu yaptığını hatırlamıyordu oysa, ama onun canını yakması gerekiyordu-

"CRUCIO!"

lord üçüncüsüyle yan dönerek yere düşerken hermione onun asasını tekrar savurur, ve onu canlı canlı öldürmeye devam ederken bir an sonra bütün adayı sarsan bir haykırış patladığında hermione gözleri kapanarak yere yığılır..

Soundtrack

Jennifer Lopez - Como Ama Una Mujer

"aptal kız.. *aptal*."

hermione döküldüğünü hissederken bir anda dünya kararır, ve genç kadın yok olduğunu düşünürken sessiz, gevşer..

aptal.

---

hermione yutkunarak gözlerini açtığında yüzünün yanındaki beyazlıkları görürken elleriyle iter, ve beyazlıklar yumuşak, uzaklaşırken genç kadın yatağında olduğunu anlar, inleyerek dikleşirken lord içeri giriyordur, elinde bir şişe, konuşur

"aptallığın gözlerimi dolduruyor.. iç şunu."

hermione sessiz, *şunu* içerken arındırıcı iksirin mentolü ciğerlerini yakar, genç kadın öksürürken neler olduğunu fısıldar, lord onu parmağıyla ittiğinde hermione yatağa geri düşerken lord konuşur

"sana oldukça fazla gelen bir işe kalkıştın, olan bu-"
"ama sana da zarar verdi-"
"elbette verdi, yine de senden daha az-"
"bana saldırdın mı-"
"hayır.."

hermione şokla ona bakarken ama canının yandığını, hatta acıdan yıkıldığını söyleyecek olurken lord ayakta, ona bakarak cevaplar

"asamdaki güç, *işlemiş güç*, senin daha önce tanışmadığın bir güç.. sana asama dokunma demiştim-"
"o yüzden canını yakmak istedim-"
"efendim?"

hermione elini sallayarak boşvermesini belirtirken lord onu izler..

---

hermione uyku bastırıyor, karşı koyamayacağını anlarken yan dönerek konuşur

"tom?"

ama tom odada değildir, hermione ohlayarak duvara bakarken onun nerde olduğunu düşünüyordur, demin burada değil midir-

"buradayım.. uyuyordun.."

hermione içeri giren adama bakarken mmmlar, ve sonra sorar

"sen iyi misin?"

lord iyi olduğunu söylerken hermione başını ona çevirmiş, mırıldanır

"bir yerin kanadı mı? kan takviyesi yapmadık bugün-"
"lanet kendi yolunu bulsun.. ve bugün senin aptallığını onarıyoruz.."

hermione hafifçe gülümserken yastığına dönerek fısıldar

"doğru.. hazırlıksız yakaladığım için üzgünüm.."

lord onun pek de üzgün olmadığını biliyorken hermione konuşur

"sanırım uyuyacağım.."

adam yine cevap vermezken hermione iç çeker, ve gözleri kapanırken mırıldanır

"yukarı nasıl çıktım?"

ama cevap alamazken uyku bastırır..

---

hermione gece boynundan tutularak döndürüldüğünü hissederken içinden ne olduğunu soruyordur-

"iksir.. dikleş.."

hermione emre uyarken soğuk eller ateşine iyi geliyordur, sırtını da tutamaz mıdır-

"çok şey istiyorsun.."

hermione o an onu tutanın *kim* olduğunu anlarken gözleri kapalı, açmaya hali yok, dayatılan iksiri içer, başı geriye düşerken parmaklar onu tutar, hermione içinden teşekkür ederken iksir çekildiğinde nefesini de bırakır, geri yatırılırken saçları ensesinden toplanıp çekilir ve serin yastık onu rahatlatırken hermione gülümser, tekrar uykuya dalarken aklındaki son bilinçli şey *tom*'un istediğinde iyi bir adam olduğudur..

---

hermione yine uykuya dalarken istediğinde *iyi bir adam* olan *tom* yatakta oturmuş, ona bakıyordu, genç kadının düşünceleri yavaş ama nettir, ve tom hakkında doğru olmayan şeyler düşünüyordu, lord sessiz, elindeki iksir şişesine bakarken neden ona yardım ettiğini düşünür bir an, çaresi bu kadında olabileceği için mi?

yoksa esasının etkisinde kaldığı için mi? onun sadece aydınlık büyüyle alakalı kalmasını istediği için mi? cruciatusunun aslında gerçekten canını yaktığını söylemediği, ya da içten içe ondan o kadar nefret ettiğini bu kadın bilmediği için mi?

veya asayı aldığı anda, ona laneti savurduğunda dahi gerçekten düşündüğü şeyin ona zarar vermek değil de, onu iyileştirme endişesi olduğu için mi?

lord onu izliyor, sihir yapması yasak, bu kadın bir sözüyle yasaklamış, sessizce elini onun yüzünü üzerinde gezdirirken hafif, *çok hafif* bir serinletme tılsımı yayar, hermione gevşerken lord sessizce kalkarak kendi odasına gider..

---

hermione sabah iyileşmiş bir şekilde gözlerini açarken dün gece rüya gibidir, genç kadın zaten bu aralar gecelerin rüya gibi olduğunu düşünerek kalkıyordu, çarşafı iterek

banyoya girer, ve ellerini saçlarından geçirip aynada kendine bakarken sonra dönerek duşa girer, su onu yıkarken hermione gecenin bir yarısında ona bakmaya gelmiş, buna vakit ve ilgi ayırmış adamı düşünürken daha önce kimsenin bizzat lord tarafından iyileştirildiğini düşünmüyordur, hele de bir kirli kan..

genç kadın başını duvara dayarken gözlerini kapatır ve su akmaya devam ederken hermione bir an onun serinliğini tekrar hisseder ama bu sefer bu onu bir yaratık gibi ürkütmezken genç kadın tom'un iyileştirici, iyi şeyleri de biliyor olmasıyla gülümser, gözlerini açarak saçlarını durular..

---

hermione saçlarını toplayarak merdivenleri inerken sehpa, lordun asasının yanında kendi asasını görürken bir an elleri saçlarında, merdivenlerin ortasında durur, sonra gülümseyerek lastiği bir daha döndürür ve mutfağa giderken kahvaltıyı hazırlamaya başlar, belki bugün farklı olurdu..

---

hermione fincanlara çay koyarken onun aşağı indiğini duyar, ve günaydın derken yine cevap beklemeden elinde fincanlarla yürür-

"günaydın.. iyi misin?"

ve bir fincan yere düşerken lord geriler, hermione özür dilerken hızla dönerek bezi alır ve yere eğilip silerken lord ona bakıyor, kaşlarını çatar..

"benim aptallığım.. ellerim titriyor hala biraz, çay da sıcaktı, döktüm, elim yandı-"
"yalan söylüyorsun.."

hermione ayağa kalkarken özür diler, ve sıkıntıyla ona bakarken gözlerini ona kaldırır, kaldırır kaldırmaz bir feryatla elinde başka bir çay olsa onu da düşürecekken ona ilerler ve kolundan tutup dışarı çıkartır, ışığın altında onu kendine çevirirken gülümseyerek konuşur

"işe yarıyor!"

"ne yarıyor-"

"gözlerin! kırmızılığı azalmaya başlamış!"

lord hımlarken başka cevap vermez, hermione ona bakar, sonra mutfağa geri girerken lord başı yana yatmış, hala fincandadır, sonra masaya ilerler..

Soundtrack

R.E.M. - Imitation Of Life (MTV Unplugged)

Come on, come on, no-one can see you try.

---

hermione bu sefer iki sağlam fincanı başarıyla masaya koyup otururken konuşur

"mükemmel.. demek ki bu yolda ilerlememiz gerekiyor, kan deposu, artı vücudunun kendi formasyonu-"

"iyileşmek için acı çekmem mi gerekiyor-"

"aslında bütün tedavilerde öyle olur.. senin hastalığın kansere çok benziyor, onda da yapılan terapilerle vücut nerdeyse öldürülür, sonra vücudun kendini iyileştirmesi umulu-"
"umulu?"

hermione çayına şeker atarken mırıldanır

"kanserin tedavisini bulamadık.."

lord kaşlarını çatarken hermione cevaplar

"mugglelar bulamadı.." lord ahlarken hermione konuşur

"keşke bizler de yardım edebilsek tabii.. ama yapamıyoruz, doğanın bir dengesi var, biz büyücüler kanserin tedavisini onlara sızdırsak yeni bir hastalık türeyecektir.."

lord cevap vermezken hermione konuyu değiştirir ve ona dönerek devam eder

"ama tom, senin hastalığının çaresini ne mugglelar, ne büyücüler biliyor.. deneye yanıla öğreneceğiz, ve tanrıya şükür bu deneme başarılı sonuç verdi, iyi düşünmüşüz-"

"sen düşündün.."

hermione hafifçe gülümserken mırıldanır

"sabahları daha iyi oluyorsun.. akşam lanetsin.."

"geceler benim dönemim.."

hermione gülerken sepeti ona uzatırken ekmek almasını işaret eder..

"tom, bir şey soracağım-"

"hep soruyorsun zaten.."

hermione gülümserken devam eder

"beni bu yüzden getirdin-"

"aslına bakarsan getirme sebepim uysal bir şekilde çalışıp çareyi bulup ölmendi.."

genç kadın ona bir bakış atar, sonra o hiç konuşmamış gibi devam eder

"hep aklımı okumak seni yormuyor mu?"

"hayır?"

"şerefine laf atmadım tom.."

tom ona bakarken hermione açıklar

"o da bir sihir.. neden devamlı aklımı okuyorsun?"

"okumam gerektiği için-"

"ama bıraksan olmaz mı? tüm sihirlerini yok ederek yaşayamaz mısınız?"

lordun çenesi sertleşirken hermione de gerilir, bir şeye basmıştır, susar..

---

kahvaltı sessizlik içinde geçmiş, genç kadın kalkıp tabakları alacakken lord konuşur

"sihir benim özüm.."

hermione oturarak ona bakarken başını hafifçe sallar ve fısıldar

"hepimizin özü.."

"ama benim gerçekten özüm.. beni *ben* yapan şey.. sihrim olmadan beni hayal edebilir misin?" hermione başını iki yana sallarken lord iç çekerek mırıldanır

"senelerce büyücü olduğumu bilmeden yaşadım.. ta ki dumbledore beni bulana kadar.."
hermione gözleri büyüyerek ona bakarken lord sakindir..

Soundtrack

Evanescence - Field Of Innocence

I still remember the world from the eyes of a child,
Slowly those feelings were clouded by what I know now.

Where has my heart gone, an uneven trade for the real world
I want to go back to believing in everything, and knowing nothing at all.

"aradan çok uzun zaman geçmesine rağmen, hala her şeyi hatırlamam çok ilginç aslında.. ki arada neredeyse ölmüş olmama rağmen.."

hermione ona bakarken neyin geleceğini, neyin ona anlatılmak üzere olduğunu bilmiyordur, lordsa anlatacağını bilmiyordur, ama kelimeler eski bir sandıkta, öylesine birikmekten o kadar çoğalmışlardır ki, kapak açılınca dışarı taşarlar, genç adam devam eder

"annem cadıydı, saf kan.. babam muggledi.." hermione onun sesindeki nefretle gerilirken çatal bıçakları kenara çeker, tom bunu görünce hafifçe gülümserken mırıldanır

"annem o kadar aptal ve kördü ki, o mugglein onu seveceğine inandı.. sevemeyeceğini anladığında da aşk iksiriyle onu kendine bağladı.."

hermione şaşkın, elinde bıçaklar, ona bakarken lord iç çekerek devam eder

"sonra, neden bilmiyorum, iksiri bıraktı.. *apтал*.. muggle'ın bütün birikmiş sevgisizliği ortaya çıktı, ve annemi mahvetti.."

hermionenin gözleri nasıl bir mahvdan bahsettiğini soruyorken lord mırıldanır

"annem hamileyken ondan kaçtı, beni bir yetimhanede doğurdu, ve öldü.."

hermione eli ağzında dururken bıçaklar masada kalır..

"Muggle beni istemedi.. soyadını vermiş olması benim için zaten bir lükstü, o kadarla yetinmeliydim, sanki onun soyadına ihtiyacım varmış gibi.."

"11 sene boyunca yetimhanede kaldım.. çok yetimhane değiştirdim, uyumsuz bir çocuktum, özüm farklıydı, garip şeyler yaşırdım, yılanlardan korkmazdım, ki o zamanlar ingiltere pis, sefil ve her türlü iğrenç şeyle doluydu, bense yılanlardan zevk alırdım.. bu doğal olarak diğer çocukları ürkütürdü, ama onlara yılanları anlayabildiğimi anlatamadım, kaçık olduğumu düşündüler, beni şikayet ettiler, ve hep transfer edildim.."

"Her yetimhane farklı bir savaş demektir, her birinde *var olma* çabası.. çelimsiz, küçük bir çocuktum, fiziksel savaşlarda, *oyunlarda*, hep altta kalan ben olurum.. erkekler özellikle, o yaşlarda çok.. *serttir*, vicdansızdır, ya da benim rastladıklarım öyleydi, bilemiyorum.."

"Garipliğimi bana kabul ettirdiler, ben garip ve kaçıkım, oysa ki o insanlar garip ve kaçıktı, bunu sonradan anladım.. ben garip değildim, onların göremediği şeyleri görüp duyamadığı şeyleri duyardım.. hiç biriyle arkadaş değildim, daha doğrusu onlar benimle arkadaş değillerdi, ancak hiç biri hangi mantarın zehirli olduğunu hissedemezlerdi, oysa ben onlara dokununca parmaklarım acırdı.. hiç biri yılanların 'yürürken dikkatli ol, yoksa canını yakarım' dediğini duymazlardı, ben duyardım, ve onlara yol verirdim.."

"Sağlıklıydım, ilginç bir şekilde.. oysa ki çok zor koşullarda büyüdüm: yemeğim, suyum, hepsi elimden alındı.. güçlü çocuklar tarafından.. itiraf ediyorum, çok dayak yedim, hatta tacize uğradım, yetimhanelerde küçük, çelimsiz, ve yakışıklı bir çocuksan bunu yaşaman kaçınılmazdı.."

"O insanlar dışındaki şeyler beni mutlu ediyordu artık.. her insanın bana zararı vardı, ya yiyeceğimi, ya gücümü, ya zekamı ya da bedenimi istiyorlardı.. ben de onları ittim.. bana dokunanı ısırdım, laf edene cevap verdim, bazen abarttım ve farkında olmadan sihir yaptım, ama dediğim gibi, bilmiyordum.."

"Sonra, 11 yaşında, bir gün bir adam geldi, çocukları görmek istediğini belirtti, ve karşısına dizildik.. elbette bana bakmayacaktı, ama baktı.. beni istediğini söyledi, paramı verdi, *beni satın aldı*, ve ordan çıktık.."

Hermione ona bakıyorken lord derin bir nefes alarak mırıldanır

"O adam dumbledore'du.. *albus*. ilginç bir şekilde, bana babalık yapan tek adam."

"Albus'la aramdaki ilişki hep çok farklı oldu.. bana baba gibi yaklaşmak istedi, ama ben izin vermedim, bu büyük ve yeni dünya benim dünyamdı, ben buraya aittim, ve tek başıma var olacaktım.."

"Oldum da.. albus her zaman bana destek oldu, ilk yıllarımda.. sonra o da bir şeyler hissetmiş olacak, bana dokunmadı.."

"İlk yıl şaşkınlıkla geçti, büyücüyüm, bunu öğrenmeye çalışıyordum.. albus yaz tatillerinde okulda kalmama izin verdi, ve bu muhteşem bir fırsattı, 3 ayımı araştırma yaparak geçirdim, hep daha fazlasını öğrenmek istiyordum, 11 yıllık bir kaybım vardı, ve bunu kapatmalıydım, öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeliydim.."

"Hogwarts çok iyi bir okuldu, her türlü eğitimin en iyisini aldım, ancak benim istediğim daha fazlasıydı, verilmeyenler, *söylenmeyenler*.. araştırmalarım devam etti, ve o sırada Sırlar Odası'nı keşfettim, Salazar Slytherin'in varisiydim ben, ve bu bana inanılmaz bir özgüven sağladı, hayatımda bana destek olan, *gerçekten destek olan*, ve beni anlayan, öğrenme isteğimi destekleyecek bir atam vardı.."

"Salazar'ın özel odalarında ve basilisk'in korumasında çok şey öğrendim.. albusun ruhu bile duymuyordu, ve ben her geçen gün daha da büyüyordum.. basiliskle neler yapabileceğimi denediğimde bir kızı öldürdüm.. kazayla olmuştu aslında, ama yapabileceğim bir şey yoktu, yakalanmamam gerekiyordu, ben de rubeusu suçladım.."

"Okul güvenli olmadığı için yazın geri gönderilmeye başladım, ve bu aslında benim planlarıma uygundu, artık sihirleri çok iyi biliyordum, ve bunu aldatıcı bir şekilde dahi yapabilirdim, ben de babamı, ve büyük babamı buldum.. onları öldürdüm, şu anda yaşasalar yine öldürürüm, ve bunun hakkında bana iyilik sunmaya kalkarsan seni de şimdi öldürürüm.."

Hermione hiçbir şey söylemezken tom devam eder

"O sırada sihirli objelerle ilgilenmeye başladım.. okul da bitti, ve mezun olduktan sonra 30 sene boyunca kendimi araştırmalara adadım.. daha fazlası, daha çoğu, en büyüğü ve en güzeli.. her türlü sihrin ve konunun en derinini öğreniyordum, olmayan derinlikleri ben yaratıyordum, ve inan bana hermione hayatımın en güzel yılları olarak o yılları adlandırabilirim, savaştaki hakimiyetimi değil.. en güzel yıllarımdı onlar, çünkü her gün öğrenebileceğim yeni bir şey vardı, hayat derinliklerle doluydu, ve kimsenin açamadığı kapıları açıyordum, asamın önünde hiçbir şey duramıyordu.."

"Büyüyordum, genç bir adam oluyordum.. ve artık o eski çelimsiz çocuktan eser kalmamıştı.. çok yakışıklı genç bir adam olmuştum ve gücümün farkındaydım.. her zaman, her türlü gücümün farkında oldum, bu benim silahımdı artık.. cinselliğin bazı kapıları açtığını öğrenmem uzun sürmedi, ve bunu kullanmaktan çekinmedim.. çok şey kazandım, aptal kadınlar, hatta aptal erkekler bile vardı, ama ben istediğimi elde ediyordum, onlarsa birkaç dakikalık gevşeme yaşıyorlardı.. umrumda değildi doğrusu, onlarla birlikte olurken gözlerinde büyük aşklara dair umutları gördüğümü ve gözlerimin parladığını söylerlerdi, oysa benim gördüğüm sadece boşluk, düşündüğümse kazanacağım yeni şeylerdi.."

"İnsanı istekler ve arzulardan uzaklaşmaya başladım.. ilişkilerin çıkmazlığı ve aptallığı beni sinir ediyordu, bundan daha önemli şeyler vardı, ama kimse bunu göremiyordu.. tekrar inzivaya çekildim, ve bu sefer kazanamadığım tek sihre odaklandım : ölüm.."

"Bir tek ölümü yenemiyordum, her şeyi yapmıştım oysa, her sınırı aşmıştım, sadece bunu aşamıyordum.. çalıştım, çalıştım, ve bir gün horcruxları gerçekten uygulayabileceğimi anladım.."

"Ölümsüzlük benim tek yenilgim, aslında hala yenilmedim.. hala çalışıyorum, hala düşünüyorum.. belki de potterdan intikamımı almak dışında beni hayata bağlayan tek şey bu çatışma.. ölümle benim aramda olan.."

Lord sessizce ona bakarken mırıldanır

"Kimse onun bu kadar yakınına gelememi.. ama odadan ilk kim çıkacak bilmiyorum.."

Hermione sessiz, ona bakıyorken lord bir şeylerin değiştiğini anlamıştır, sorar

"Ne oldu?"

Hermione bir süre bir şey söylemez, sonra konuşur

"Gözlerin.. mavi oldu.."

---

lord fenerden çıkan ışığa bakıyorken hermione ayakta, onun bacakları arasında, feneri gözlerine tutarak inceliyorken mırıldanır

"iyi görünüyor.. bu kaç?"

lord mavi gözleriyle ona bir bakış atarken hermione gülümser, ve gerilerken bileğindeki demir gibi tutuşla durarak ona döner, nefesi kesilmiş, adamın demin anlattığı şeyleri fark ettiğini anlamış, korkuyla ona bakarken lordun tutuşu o kadar sıkıdır ki, hermione elinin kopacağını düşünürken lord onun gözlerine bakıyordur, hermione ayakta ve yukarda olmasına rağmen kendini minicik hissediyorken-

"bana acımadın.."

hermione yutkunarak rahatlasın mı kendini öldürsün mü bilmiyor, konuşur

"acıyayım mı?"

"hayır.."

"güzel, çünkü acımıyorum.. acınacak bir şeyin yok.. ne yaptıysan kendin yapmışsın, hala da yapmaya devam ediyorsun-" hermione bileğinin daha da sıkılmasıyla öne eğilirken onun yüzünün yanına tıslar

"savaşlarını sen başlatmışsın, ölüm hep oradaydı tom.."

ve genç kadın cevabı beklerken onun nefesini duyuyor, her nefeste ölüyorken bileği bırakıldığında geriler, ve kaçarak masayı toplamaya başlarken mavi gözler onu izliyordur, hermione içeri girer..

---

akşama kadar hermione onun yoluna çıkmamış, sadece 4 kere ünitelerini bağlamışken lord bahçede, ya da odasında, onun yoluna çıkmadan bir şeyler yapmıştır, hermione kütüphanede çalışırken düşünceleri durup durup duyduklarına gidiyordur, kolay şeyler duymamıştır, ve harynin bunları bilip bilmediğini merak ediyordur, gerçi bilse ne işe yarardır bilmiyordur, ama tesadüfler?

11 yaşına kadar acı, sonra birden başarılı olduğun bir büyücü dünyası, sırlar odası, sonra güçler, güçler, öğretilenler, kitaplarda olmayan, nesilden nesile aktarılan lanetlerin öğrenimi, antik eşyalar, çok yakışıklı olmak, güçlenmek, istediğini yapacak şekilde güç sahibi olmayı istemek..

hermione eli şakağında, boş boş kitaba bakıyorken haryle voldemortun bu kadar benzeyip nasıl bu kadar ayrı olduklarının sebebini arıyordur, aynı giden hayat çizgisinde hary tomun sahip olmadığı neye sahip olmuştur? yokluk, dumbledore'un onu okula getirmesi, aynı okul, aynı eğitim-

o.

hermione dikleşerek dururken yutkunur, ve düşüncelerini silmeye çalışırken çok geç olduğunu biliyordur, lord *mutlaka* duymuştur, *mutlaka* anlamıştır-

tom hiç sevilmemiştir.

---

hermione akşam yemeğini hazırlamak için aşağı inerken genç adamın dışardaki koltuğunda oturuyor olduğunu görür, yutkunarak verandaya çıkarken konuşur

"tom.."

lord ona bakar, hermione sorar

"et mi tavuk mu?"

mavi gözler bir an dikkatle onu izlerken hermione cevap bekliyordur, lord cevaplar

"et.."

hermione başını sallar ve geri döner, mutfağa giderken lord arkasından bakar..

Soundtrack

Billie Holliday - The Very Thought Of You

---

hermione asası ona verilmiş, radyo kurmamış, ama dışarıyla bağlantısı olmayan, ve büyücü dünyasında da olan bir alet olan gramofonu kurmuştur, ve plak dönüyorken lord cevap vermemiştir, demek ki kızmamıştır, etler kızarıyorken genç kadın salatayı hazırlıyordur, ve ilginç bir şekilde, en huzur dolu akşamlarını hazırlıyorlardır, güneş batmış, gece yeni doğmuştur, ve hermione dönerek domatesleri yıkamış, tezgaha diziyorken bir tane ıslak domates hızlıca kaçarak ondan uzaklaşır, heyecanla yere

düşecekken hermione ahlayarak ona bakar, ama bir el domatesi yakalayıp tezgaha geri koyarken hermione sağına dönerek ona bakar, genç adam domatesleri uzun parmaklarıyla birbirine iterek vururken mırıldanır

"güzel bir seçim.. her ne kadar muggle olsa da.."

hermione hafifçe gülümserken onun şarkıcıdan bahsettiğini anlamış, önüne dönerek konuşur

"teşekkür ederim, seveceğini düşündüm.. eski cızırtılar, ama ben seviyorum.."

lord onun yanında, cevap vermezken hermione domateslerden birini alır ve kesmeye başlar, kırmızı parçalar yeşilliklerin üzerine düşerken lord voldemort tezgahın diğer yanında götürülmek için hazırlanmış tabaklara, bardaklara ve servislere bakar, hermione elinde bıçak, uzanarak etleri kontrol ederken onunla ilgilenmiyordur, lord aslında onun her hücresinin onu izlediğini biliyor, sırtarak tabakları alır ve masaya giderken onu şoka sokmak en sevdiği eylemlerden biri olmuş, genç kadının beyninin patlamasını hissederken keyifle tabakları masaya koyar..

---

hermione elinde tava, masaya gelirken konuşur

"yetimhanede masa da mı kuruyordunuz?"

lord ona bir bakış atarken hermione onun planını anlamış, mırıldanır

"idare eder.. daha iyi olması lazım tabii, koskoca lorda yakışmıyor-"

"neresi hatalı-"

"düzen hatalı.. salata neden benim uzağında-"

"senin yemene gerek var mı? her şey benim için.."

hermione hahlayarak onun tabağına büyük olan eti koyarken lordun gözünden kaçmamıştır, genç kadın kendi tabağına da koyarken konuşur

"her şey eşit beyefendi.."

lord cevap vermezken hermione tavayı bırakmaya mutfağa gittiğinde lord potterın bu kızı neden bırakmadığını anlar..

---

hermione geri dönüp oturmuş, ve arkasına yaslanmışken lord mırıldanır

"yoruldun mu?"

hermione ona bir bakış atar, lord etini kesiyor, konuşur

"hala bitkin olman normal, benim atacağım bir cruciatustan daha ağır baskı aldın.. üstelik nefret senin içinden çıktı.."

genç adam lokmasını çiğnerken hermione onu izliyordur, lord ona dönerek devam eder

"benim asamın etkisinin üzerine bana karşı nefretin birleştiğinde çıkan sonucun saf siyah olması şaşırtıcı değil.. ki sen zaten çözmüşsündür, değil mi?"

hermione ona bakıyorken inatla bir şey düşünmüyordur, lord hafifçe gülümser ve

"elbet düşüneceksin.."

hermione cevap olarak onun gözlerinin ne kadar güzel olduğunu düşünürken lord hızla ona bakar, genç kadın ona bakmaya devam ediyorken lord sabırla önüne döner, ve bir şey söylemezken hermione onun sesinin de güzel olduğunu düşünür, lord çatal bıçağını indirirken hermione sırtarak kendi etini keser..

---

yemek bitmiş, hermione suyundan bir yudum alırken bakışları lordun ellerindedir, uzun parmakları takip ederken lord sonunda ellerini masaya koyar ve pes ederken hermione bardağını indirerek ona bakar, lord konuşur

"aklını okumak zorundayım-"
"neden?"

lord onun sesini duyduğuna hiç bu kadar sevinmemiş, rahatlarırken cevaplar

"bilinçaltında bir çözüm bulursan fark ederim diye-"
"bilinçaltım bana özel olamaz mı-"
"sana özel şeylere dokunuyor muyum?"
"oranı buranı düşünmem yeterince özeldi diye düşünüyorum?"

lord ona bakarken cevaplar

"seni dinlediğimi biliyordun-"
"bilinçaltıma girersen ne olacak?"

voldemort açık açık yenilirken hermione kalkmış, ona eğilerek göz göze gelir, ve sessizce bir şey düşünecekken lord ona bakarak durur, genç kadın bir şey düşünmeyi unutturken öylece kalır, ikisi birbirlerine bakarlarken müzik yardımcı olmuyordur, hermione koparak döner ve bulaşıkları yıkaması gerektiğini düşünerek uzaklaşırken lord arkasına yaslanır..

---

hermione çılgıncasına tabakları yıkıyorken lord onu delirtmek için diğer bulaşıkları getiriyordur, onun yanına koyarken hermione bir teşekkür mırıldanır, genç adam dönerek uzaklaşırken hermione arkasından bakar, sonra önüne dönerken lord merdivenleri çıkıyordu, hermione bir süre sonra kapısının kapandığını duyar, ve rahatlayarak yavaşlarırken ne halt düşündüğünü düşünür..

---

lord banyoda, aynaya bakıyorken bir gün için yeterince insanlaştığını düşünüyordur, bir kirli kana geçmişini anlatmak, onunla sohbet etmek, hatta aynı havayı solumak, ve hatta utanmadan flört etmek..

lord aptal değildir, bir kadın onunla flört ettiğinde anlayan bir adamdır, gerçi genç kadının bunu onu sindirmek için yapıyor olması için rahatlatıyordur, ama *yine de*..

hermione ondan korkmuyordur, ve bu onu deli ediyordur, lord dönerek kapıyı açar ve odayı geçip tekrar dışarı çıktığında odasına girmek üzere olan hermione irkilerek ona bakar, lord da ona bakıyor, ikisi dururlarken genç adam tam şu anda ona tecavüz etmek ister, tüm ruhunu yok etmek için, hermione de panikle ona bakıyorken anlamıştır: bütün gün iyi geçtiyse mutlaka kötü bir şey de olmalıdır, ikisinin de nefesleri hızlı, koridorda duyulan tek ses bunlarken hermione kurtulmak için birkaç saniyesi olduğunu anlamış, sessizce sıyrılarak onun önünden geçerken bir an sonra saçlarından yakalanmış, kendini duvara yapışmış, onunla yüzyüze bulduğunda gözleri büyüyerek ona bakar..

---

30 Seconds To Mars - The Kill

What if I wanted to break, laugh it all off in your face, what would you do?

---

lord sağ eliyle onun saçlarını yakalamış, başını geri çekmişken onun önünde, ona bakıyordur, hermione yine sağ eliyle onun sol kolunu tutmuş, önünü göremiyor, gerçi önünde o var, ona bakarken fisıldar

"yapma-"
"ne yapacağımı söyleyebileceğini sanmıyorum-"
"kendini ispatlamak için yapıyorsun-"
"güzel bir ispat olacağı kesin.."

ve parmakları onun boynunda gezerken hermione titriyor, daha önce hiç bu kadar korkmamış, çünkü bu delilikle gerçekten yapabileceğini biliyor, fisıldar

"yapma, lütfen-"
"yalvarışların beni daha çok uyarır hermione.."

hermione inlerken tanrım diye fisıldar, lord parmak uçları onun boğazında, mırıldanır

"yardımcı olacağını sanmıyorum.."

hermione gözlerini kapatırken yutkunur, lord onun saf korkusunu hissederken konuşur

"her şey bu kadar kolay olur diye mi düşünüyordun hermione?"
"egonu eski haline getirmek istiyorsun-"
"ve bu oldukça güzel bir yol, bir zamanlar sadece bundan korktuğunu söylemiştin-"
"sen o değilsin-"
"ah tamamen oyum küçük kız-" ve onun kafasını geri, duvara çekerek vururken hermione acıyla dolar ama sesini çıkartmaz, gözlerini açarak ona bakarken konuşur
"tom yapma nolur-"
"her yapma deyişin için bir kere içine girmem lazım-" ve onu itekleyerek beyaz odaya sokarken hermione yatağa yaklaştıkça onu itmeye başlar, debelenme, kollar, dişler, tekmeler, ama hiç biri fayda etmezken ikisi yatağa düştüklerinde genç kadın haykırır..

---

hermione ondan kurtulmaya çalışırken adam güçlüdür, hala güçlüdür, hermione ağlıyor, çığlık atıyorken onları duyabilecek kimse yoktur, genç kadın kolları gerilirken duvarlardan fırlayan zincirlerin bileğine yapıştığını duyar, ve onlara bakarak bağırırken bir an sonra eller dizlerini tutarak bacaklarını ayırır, hermione titriyorken bağırır

"BANA TEŞEKKÜRÜN BU MU?!"

lord onun bacaklarının ortasından yılan gibi, zarif ve sakin, ona eğilirken yüz yüze, elleri onun yüzünün iki yanında, usulca sorar

"sana teşekkür edeceğimi düşünüyor muydun hermione?"

hermione hızlı nefesler alıyor, korku dolu, konuşur

"korkundan yapıyorsun, sana bir şey yapıyorum sanıyorsun-"

lord onun suratına bir tokat atarken hermione başı savrulurken gözlerini kapatır, lord dikleşerek onun pantolonunu açarken hermione onu itiyor, bağırır

“değiştğini düşünüyorsun, değişmedin! sadece kendinden bahsettin tom, yapma lütfen, eğer yaparsan o zaman gerçekten o olacaksın!”

“BEN ZATEN OYUM!”

ve kumaşları çeker, kot sihirli bir şekilde yok olurken hermione çamaşırının içinde, ağlayarak bacaklarını kapatmaya çalışıyor, bağıır

“TECAVÜZLER ERKEKLİKTE SAYILMAZ, BU EGONU TATMİN ETMEZ!”

lord sırtırken parmaklarını onun çamaşırına takar, ve mırıldanır

“beni ısıracağını sanıyordum?”

hermione ağlıyor, yapmamasını fısıldarken konuşur

“ben senin hayatını kurtardım..”

lord durarak bakışlarını ona kaldırırken tekrar ona uzanır, ve üzerinde, ona bakarken mırıldanır

“biliyorum hermione.. teşekkür ederim..”

ve eğilip onu hızlıca öper, sonra geri çekilip tekrar çamaşırı çekerken hermione donmuş, yutkunur, sonra bacaklarını açar, lord ona bakarken hermione de kararlı, ona bakar..

“beni böyle bir blöfle yeneceğini mi sanıyorsun?”

hermione cevap vermezken hiçbir şey düşünmüyordur, lord pekala diyerek çamaşırı çeker, genç kadın bacaklarını kaldırarak ona yardımcı olurken külot köşeye atılır, lord kendi parmağını salladığında perdeler kapanır, oda zifiri karanlığa gömülürken hermione bir an panikle çevresine bakar, sanki biri gözlerine de bir perde indirmiş-

“sayılır.”

genç kadın tam kulağındaki fısıltıyla çığlık atacakken dudaklarını ısırır, ama cevap vermezken eller vücudunda dolaşıyordur, bluzu yukarı çekerek kumaşın altından belini bulur ve onu biraz çekerek bir yerlere hizalarken hermione yutkunur ama yine bir şey düşünmez, yatağın ağırlık değiştirmesinden iki yanına ellerin konduğunu hissederken üzerinde bir nefes sorar

“aslında bunu istiyorsun, değil mi?”

hermione cevap vermez, ve tuzağa düşmeyerek bir şey düşünmezken bacaklarını daha da açar, iki bacağı da nerdeyse yatağa değecektir, bir parmak sıklatması duyar, ve üstlerinde hafif bir ışık belirirken hermione üzerindeki mavi gözlere bakar, lord ona bakıyorken konuşur

“seni korkutmayan şey mavi gözler mi hermione?”

hermione ona bakıyorken cevaplar

“hala korkuyorum tom.. ama bunu yaparsan dönüşümüz olmayacak..”

“nereye döneceğiz hermione?”

“senin asla bilemeyeceğin bir yere..”

lord ona bakarken cevap vermez, genç kadın konuşur

"şu anda vazgeçebilirsin-"

"sen istedin diye mi-"

"sen istersen vazgeçersin.. ben seni etkileyemiyorum gördüğün gibi.."

lord hafifçe gülümserken cevaplar

"hermione, gözler ruhun aynası olabilir, ama renk kalbin yumuşaklığını göstermez."

hermione ona bakarken anlamamıştır, cevap olarak onu içinde hissettiğinde iç çekerek gözlerini kapatır..

---

hermione sessiz, boş, hiçbir şey düşünmezken lord ona bakıyordur, hermione kahverengi gözlerini açarak ona bakarken fısıldar

"yazık oldu.."

lordu hiçbir şey söylemezken kendini tekrar ona iter, hermione ona bakmaya devam ederken kolları gergin, bacağını onun bacağına dolar, ve mırıldanır

"zevk al tom.. bunu unutma."

lord hafifçe gülerken bir süre sonra ışık yok olur, ve adam hızlanırken hermione gözlerini kapatarak bitmesini bekler, devam eder, devam eder, ve bittiğinde hermione rahatlar, lord bir an sonra ona teşekkür eder ve omzundan öpüp kalkar, dışarı çıkarken hermione kollarındaki zincirlerin yok olduğunu hisseder, kapı kapanırken yatakta dikleşir..

---

lord odasında, duşta, derin bir nefes alarak suyun onu yıkamasına izin veriyorken düşünmüyordur hayır, bu onun her zaman yapabileceği bir şeydir, suyu kapatırken bir an genç kadının bir şeye hoşça kal dediğini duyar, ama sanki kafasında duymuştur, banyodan dışarı çıkarken hayır hermione odada da yoktur, lord kafası karışmış, dururken bir an sonra genç kadının kafasından yok olduğunu hissettiğinde küfreder, ilerlerken üzerinde kıyafetlerini yaratır, ve kapıyı açar, onun odasına dalarken ışıklar yanar ama yatak boştur, karmakarışıktır ama boştur, lord ilerleyerek banyonun kapısını açar ama burası da boştur, hermione gidiyordur, lord panikle dönerek dışarı çıkar ve laboratuara girerken yerdeki kan gölünü, ve yanındaki neşteri gördüğü an bembeyaz olur..

Soundtrack

My Chemical Romance - The Ghost Of You

And all the things that you never ever told me, and all the smiles that are ever gonna haunt me
All the wounds that are ever gonna scar me, for all the ghosts that are never gonna catch me

At the top of my lungs in my arms she dies,
She dies.

---

lord şokla bir an yayılan kırmızılığa bakarken hayat durmuş, garip sesler çıkartıyordur sanki, o sırada hermionenin boşalan damarları yüzünden kolu atınca tom ayılır ve hızla o tarafa giderken yere çöker, ne yapacağını bilmiyor, ellerini sallayarak büyü yapacakken son anda küfrederek durur, kanamayı durduramaması *hatta* arttırması muhtemeldir, insanlar üzerinde büyü yapamıyordur!

genç adam panikle onu kenara çekerken kan onları takip ediyordu, lord onun ne yaptığına bakarken neşter hala diğer elindedir, yere düşerken çıkarttığı ses tomun kanını dondururken kırmızılık büyüydü, lord bağırarak ona geri dönmesini söylemek istiyordu, ama hermione duymuyordu..

ölüyordu.

---

lord mantığını kullanarak, insan vücudunun nasıl çalıştığını anlatan o lanet kitabı hatırlamaya çalışarak hatırlar, evet hatırlar, ve kanı durdurması gerekiyor, üzerindeki gömleğin kumaşına asılır, yırtarken genç kadının kolunu yakalar, ve kumaşı bağlayıp tüm gücüyle, *tüm gücüyle* sıkarken etler morarır, ama onun umrunda değil, kalkarak fırlar, dolapları açarken saniyelerle yarışıyor, parmakları gerekli iksirleri arıyorken ölümle yıllarca savaşmış, ama daha önce hiç bu kadar karşı karşıya gelmemiş, onu durdurmaya çalışırken tek rakibi ne ironik ki ölüm değil, *zamandır*..

---

tom tozları karıştırmış, düşüncesiyle bile gürül gürül yanan ateş kükrerken genç adam kazana attıklarını karıştırmış ve dönerek bir şişeyi doldurmuş, genç kadının başına ilerlerken hermionenin renginin morardığını görürken onu döndürerek başını kucağına alır, ve saçlarını çekerken parmağıyla dudaklarını aralar, daha 10 dakika önce ateş gibi olan dudaklar şimdi buz gibi, aralanırken lord onun başını doğrultur, ve sıcak sıvıyı ağzından dökerken genç kadının boğaz yolu kitlenmiştir, sıvılar geri akmaya başlar, lord küfrederken onu daha da doğrultur, ve kucaklarken konuşur

“hermione yenilmeme sebep olamazsın-” ve uzun parmaklarıyla onun ağzını açar, boğazını orantılıken sıvıyı döker, sanki o onu duyacakmış gibi, hadi hadi diye fısıldıyordu, kahverengi başı iyice geri atar ve sıvı bu sefer geri gelmezken lord şişeyi geri fırlatıp onu geri yatırır, üzerinde, eli göğsünün ortasında, onu dinliyorken yapabileceği hiç bir şey yok, artık daha fazla bir şey yapamaz, hayatında ilk defa bu kadar çaresiz çünkü hiçbir şey hissetmiyor, duymuyor, anlamıyor, onun yüzüne bakarken eliyle bastırır, kaldırır, bastırır, kaldırır, nefese yardım etmesi gerekiyordu, ama hermione nefes almıyordu, oksijensizlik organ yollarını yakardır, nefes alması gerekiyordu, lord sinirleniyor, tekrar bastırırken hayatında ilk defa aydınlık büyü gücü olmasını diliyor, şu an bir damla karanlık bile onu tamamen öldürebilecekken daha hızlı bastırır, ama bir işe yaramıyordu, voldemort onun son sözlerini hatırlarken ondan da, kendinden de nefret ediyor, bastırmaya ve kaldırmaya devam eder..

yazık oldu.. zevk al tom, bunu unutma.

---

köşede bir kazan kaynıyorken odada sadece bir kişi nefes alıyordu, lord kaç saniye geçtiğini bilmiyor, ama kanın kırmızılığını görürken o anda aklına gelerek fırlar, serinleticilerin kapaklarını açarken kendi koluna bakar, ve onun gibi olan aleti çekerek çıkartır, bir de ünite kan almış, onun yanına çökerken konuşur

“bana bunu yaptırdığına inanamıyorum..”

ama hafızasına minnettar, aynı işlemi tekrarlarken genç kadının morarmaya başlamış, damarların açıkça görülebildiği tenini iğneyle deler, ve kateteri damara saplarken dönerek diğer ucu üniteye saplar, kalkarak üniteyi duvara asar, ve ayarı dibine kadar açarken kan gürül gürül damarlara akmaya başlar, lord geri dönerek yere oturur, ve onun ısınmasını istiyor, üşümesi ölümü hatırlatıyor, koltuklardan genç kadının gece kullandığı ucu sarkan yeşil battaniyeyi çeker, onun üzerine örterken fısıldar

“neler yaptığımı görüyor musun, sadece bir neşter darbesi aptal kız, buna değer miydi?!”

ve onun saçlarını çekerken kahverengi gözleri tekrar görmek istiyor, mırıldanır

"bu ölümü yen küçük kız, söz veriyorum bir daha ruhunu kırmayacağım.."

ama lord bir prens değil, hermione bir prenses değil, bu hiçbir işe yaramazken saniyeler akmaya, kan akmaya devam ediyordur, lord voldemort bir kirli kanın başında, sessizce beklerken pes etmiyordur..

---

genç adamın umudu artık yok olmaya başlarken hala hiçbir tepki yoktur, kan bile işe yaramadığına göre, iksir de bir şey yapamamıştır, organlar teker teker ölüyor olmalıdır, lord sessiz, ilk defa bir ölüm yüzünden kendini gerçekten sorumlu hissediyor, kafasında tamamen yalnız, ve aklına bir kere bile bu kız öldüğünde kendisinin de öleceği gelmemiş, duvarın dibinde oturuyor, onu izliyorken ateş sönmeye başlamıştır, kızıl ateşin sıcaklığı genç kadına vuruyordur, lord bir an onu bir hastahaneye götürmeyi düşünürken bunu nasıl yapacağını düşünür, yolunu bilmiyordur, ne yapacağını bilmiyordur, en son hastahaneye gidişi bulaşıcı bir hastalık yüzündendir, ve orda bile ne olduğunu hatırlamıyordur,-

lord sessizce yutkunarak o tarafa ilerler, ve elini onun yüzüne koyar, sonra kalkarak battaniyeyi çeker, kanı kopartır, kateteri kapatıp çeker, ama kumaşı açmazken eğilerek onu kucaklar, doğrulttuğu kadın ruhsuz, geriye düşüyorken lord ayağa kalkar, ve cisimleneceği anda kollarındaki beden kasılırken lord hızla donar, hermione öksürerek gözlerini açarken lord inanamayarak onu döndürür ve dışarı çıkartırken kendi siyah odasına sokar..

Soundtrack

Jennifer Lopez - Como Ama Una Mujer

---

hermione yumuşak bir şeye bırakılırken hiçbir şeyin farkında değil, öksürüyorken hırıldar "s-su-" genç adam dönerek baş ucundan bardağı doldurur ve ona verirken genç kadın elleri titriyor, bardağı tutmaya çalışır ama tom onu durdurarak kendisi içirirken hermione *hayatın iksirini* kana kana içer, gözleri içerken onu takip ediyor, lordsa suya bakıyordur, bardak bitince çeker, ve onu geri yatırırken hermione duvarlardan nerde olduğunu anlar, ve o anda hafızası yerine gelirken hızla ondan kurtulmaya çalışır,

"hermione hayır-"

"bırak-"

"saldırmayacağım!"

genç kadın ona bakarken titriyor, emin olamazken genç adam başını sallar ve

"saldırmayacağım.. konuşmaya çalış.. nasıl hissediyorsun? iksir getireceğim, çok kan kaybettin.. beni anlıyor musun?"

hermione şaşkın, başını sallarken lord yine de emin değil, mırıldanır

"ben kimim? adımı söyle.."

"tom.."

"güzel.. akıllı kız.. yat.. zarar vermeyeceğim, söz veriyorum.. yat hadi.."

hermione kafası karışmış, yatarken lord ona bakar, sonra çıkarak öbür tarafa giderken hermione kollarını kaldırarak ellerini saçlarına sokacakken kolundaki siyah kumaşı görür, ve diğer eliyle kumaşı parmakları arasında tutarken tom içeri girer, hermione başını ona çevirirken genç adam da kapıda durmuştur, hermione kollarını indirirken fısıldar

"beni kurtardın mı?"

lord sessizce yutkunurken işte o görmek istediği kahverengi gözler ona bakarak cevap bekliyordur..

---

lord cevap vermeden ilerler ve yatağı dolaşp iskemleyi çeker, otururken şişeleri açıyor, konuşur

"önce kan desteğini sağlamamız lazım, kanın daha fazla kan üretmeli, onun dışında oksijensiz kaldın, oksijeni sana daha da faydalı hale getirmeliyiz, ve son olarak kolunu dikmemiz lazım, ama ben yapamam, sen kendi kendine yapacaksın, ama yarın da yapabiliriz, şimdilik iyi gibi duruyor-"
"tom.."

genç adam ona bakar, hermione de ona bakıyorken lord sessiz, mırıldanır

"evet, kurtardım.. evet, panik oldum, evet aklıma gelen ilk şeyleri yaptım.. aptal sebeplerle ölümleri sevmem, ya benim elimden ölmelisin, ya da yaşlılıktan.."

hermione sessiz, ona bakmaya devam ederken genç adam şişeleri başlarından yakalayıp yere koyar, sonra iskemlesini çekerek onun yanına gelir, hermione biraz gergin, ona bakarken genç adam konuşur

"bunu hiç söylemedim.. hiç. haksız olduğum zamanlarda dahi.. ve şimdi senin gibi birine bunu söylemek, gururumdan büyük bir parça kopartmak demek.."

hermione ona bakmaya devam ediyorken genç adam iç çekerek devam eder

"ama yapmalıyım.. geri dönüşünün, ölümü yenişinin bir anlamı olmalı.."

hermione sessizken lordun mavi gözleri ona bakıyordur, konuşur

"özür dilerim.."

"kabul etmezsem ne olacak?"

lord sessiz, mırıldanır

"senin kararın.. ama buradan gidemezsin-"
"yine beni öldürecek misin-"
"bilmiyorum.. bu gece değil.."

hermione sessiz kalırken bakışları odada dolaşır, sonra konuşur

"yapmaman gerekiyordu.. *seni uyardım*, geri dönüşümüz olmaz dedim-"
"biliyorum.. ama neden yaptığımı biliyorsun-"
"aptal olduğun için?"

lord ona bakarken sessizdir, başını sallar, hermione gözleri dolmuş, fısıldar

"aptal olduğun için bana tecavüz ettin.. aptal olduğun için bundan zevk alarak bunu yaptın, kendini kandırdın.. dünyadaki en zeki beyinsin belki, ama bu kadar aptalsın.. korktun, korktuğun için aptalsın.. aptal olduğun için aptalsın, ve bu yüzden bana saldırdın, beni parçaladın, oysa zaten parçalamıştın!"

tom ona bakıyorken hermione akıtıyor, sesi yükseliyor, devam eder

"beni üzdün! kırdın! parçaladın! orda bana tecavüz etmen bütün cruciatuslarından daha kötüydü tom! sana *hayır* dedim, ki ben senin lanetlerine hiç karşı çıkmadım! bir kere bile hayır demedim! çünkü sen böyle bir adamsın, gücünü bana acı çektirerek hatırlamak istiyorsun, ama tamam dedim!"

"seni iyileştirmek için çalıştım! sana hizmet ettim! seni kurtarmak için canımı dişime taktım! ama sen ilk fırsatta, ilk *korktuğun* anda, gelip bana *tecavüz ettin!* sırf beni yaralamak için, sırf *parçalamak için!*"

lord sessizken hermione parçalanmış, lordun istediği olmuş, ona bakıyorken konuşur

"ben de ölmek istedim.. çünkü zaten ölecektim.. bana bunu da yaptıysan, bilerek ve isteyerek *bunu da* yaptıysan, kurtuluşun yok senin.. ve bu benim ölümüm demektir.. en azından o güne kadar tekrar bana saldırılmasın diye ölmek istedim, *ona bile izin vermedin!*"

genç kadının gözleri yaşlı, şoku şimdi çıkıyor, sorar

"bu kadar mı bencilsin? sen ölmek istemiyor olabilirsin, ama ben istiyorum-"

"istemiyorsun-"

"istiyorum gerizekalı! rahat bırak beni!" ve kolundaki kumaşı açmaya çalışırken lord ona uzanır, ellerini çekerken hermione bırakmasını söylüyordur, lord onu sıkıca tutmuş, kollarını birbirinden ayrı tutuyorken hermione ağlayarak *bırakmasını* söyler, büyük lord voldemort diziyile yatağa bastırarak onu dikleştirip kendine çeker ve sarılırken hermione ağlıyor, bırakmasını söylüyordur, ama lord *bırakmıyordur..*

---

dakikalar geçmiş, hermione sakinleşmiş, yanağı onun göğsüne dayalı, hafifçe sallanıyor, bırakmasını söyleyişi artık bir mantra olmuş, ikisi için de manasız, öylece çıkmaya devam ediyorken lord onu destekleyerek kendinden ayırır, ve geri yatırırken genç kadın itiraz etmez, gözleri kapalı, yan dönerek iç çekerken tom onun üzerini örter, ve mırıldanır

"bir saat sonra uyandırıp iksir içireceğim.."

hermione tamam derken lord onun saçlarını yüzünden çeker, ve genç kadından onun gitmemesini istediği düşüncesini duyarken uzun süre sonra onu ilk defa kafasında duymuş, olduğu yerde kalmaya devam eder..

---

lord yerde, yatağın yanında, düşünceleri dağınık, duvardaki desenleri inceliyorken genç kadın kıpırdanarak yastığına daha da sarılırken sağ kolu onun kolunun üzerine kapanır, lord onu izlerken hermione onu reddetmez, ve kendine çekerek uykusuna devam ederken lord voldemort ilk defa böyle bir şey yaşıyor, kolu genç bir kadının, bu kadının kolu ve bedeni arasında kalmış, ama çekmek de istemiyorken bu sıcaklığı yaşamayalı uzun zaman, böylesini yaşamak ise ilk defa oluyordur, sessizce saati kontrol eder, ve iksir saatinin geldiğini anlarken üzüntüyle kolunu çeker, sonra onu uyandırır..

---

hermione dudaklarına dayanan şişelerin sayısını unutmuşken fisıldar

"ne yaptığını biliyorsun, değil mi?"

cevap olarak alaylı bir sırıtma duyarken ses de gelir

"kiminle konuştuğunu unuttun sanırım.."

hermione gözlerini açarak ona bakar, lord gülümserken onu geri yatırır, hermione sırt üstü yatarken tavana bakıyor, konuşur

"tom.."

lord şişelerle ilgileniyor, efendim derken hermione mırıldanır

"bana ne yaptın?"

genç adam anlamamış, ona dönerken hermione de ona bakar ve tekrarlar

"bana tecavüz ettin, acımadan, ama sonra kurtardın.. niye?"

lord sessiz kalırken hermione ona bakarak fısıldar

"seni kurtarmam için, değil mi? ölmemi istemed-"

"hayır.. aklıma bile gelmedi.."

hermione şaşkın, ona bakarken lord omuzları düşerek cevaplar

"o an aklımda olan inanmadığım, ve buna izin veremeyeceğimdi.. haklıydın, ölümle savaşan benim, sen değilsin, ve seni öyle aptalca bir şeyle kaybedemezdim,-"

"bana sahip misin ki?"

lord bunu duyunca ona bakakalırken hermione açıkça hatırlatır

"sen benim lordum değilsin.."

voldemort ona bakıyor, doğru derken hermione iç çekerek tavana döner ve

"ama aptal tom benim, evet.. sanırım."

lord ona bakarken hermione sessiz, mırıldanır

"tom.." ve ona dönerken lord ona bakıyordur, hermione konuşur

"bir daha yapma.."

lord ona bakarken sessiz, mırıldanır

"tamam.."

hermione de tamam derken sessizce tavana döner..

Soundtrack

Jennifer Lopez - Como Ama Una Mujer

Quizas porque tan solo he sido una, que ha sido enamorada de la Luna,
Tan solo eso ha sido mi pecado, el de seguir mi corazon a todos lados,
Seguir mi loco corazon a todos lados.

Y he amado como ama una mujer, que ve en su hombre el paraiso, si me entregue lo hice total.

---

hermione gecenin bir yarısı uyandıığında bir an nerde olduğunu anlayamazken yanında uyuyan adam gözlerini açarak ona bakar, hermione gevşerken konuşur

“hey..”

lord cevap vermezken mavi gözleri onu izliyordur, hermione ilk defa ona bu kadar yakından bakıyor, ikisi yüz yüze, duruyorlarken fısıldar

“tom..”

ama tom ona bakıyor, cevap vermezken hermione nasıl bir belaya bulaştığını düşünüyor, belasının artık bu adam mı yoksa kendisi mi olduğunu da bilmiyor, uzanarak bir kumaşa dolandırılmış kolunu onun yüzüne koyarken elinin altındaki ten ılıktır, soğuk değildir, ikisi birbirlerine bakıyorlarken hermione konuşur

“sahip olmak, sahip olduğun şeyleri kırmamayı da yanında getirir.. sevgi, sen kırdıkça yok olur tom..”

genç adam ona bakıyor, cevap vermiyorken hermione fısıldar

“beni çok incittin.. ama o voldemorttu.. voldemort öyle şeyler yapar.. ve ben onu da unutabilirim.. ama tom..”

lord ona bakıyorken genç kadın fısıldar

“tom beni kırarsa, bir dahaki sefere daha derini keseceğim..”

lord gözlerini kapatırken hermione ona yaklaşarak yüzünü tutuyor, fısıldar

“tom bir sevgiye sahip olmak üzeresin, bunu parçalayacak mısın?”

genç adam cevap vermiyorken hermione konuşur

“sevgi ağırdır, biliyorum, inan bana.. başıma gelen bir çok şey insanlar ve harry beni sevdi diye geldi, bizzat sen yaptın, sevgi ne kadar güçlü bir silahtır biliyorsun.. aşktan bile yücedir hatta, aşk sadece bir kişiyle yaşanır, ama sevgi bundan daha büyüktür tom..”

tom gözlerini açarak ona bakarken hermione bir an masmavi gözlerle afallar, fısıldar

“artık hiç kırmızın yok.. tomun hiç kırmızısı yok, biliyorum aynı adamsınız, ama tom biraz daha kabuğunu kıramaz mı? o iyi bir adam, yakışıklı, esprili.. bu kurukafadan biraz saç çıkartabilirsek toma benzeyecek..”

lord ona bakarken mırıldanır

“nasıl bir kadınsın sen?”

hermione gülümserken cevaplar

“melek gibiyim, değil mi?”

lord hafifçe gülerek gözlerini kapatırken hermione iç çekerek elini geri, göğsüne çeker, onu izlerken bir an sonra beline inen bir kol onu kendine çeker, ve hermione ona dayanırken gözlerini kapatır, başını onun başına dayarken tom fısıldar

"bu delilik..."

"bırak bir sefer de sen deli ol.. gerçi hep öylesin.."

lord hafifçe gülerken cevap vermez, hermione de gülümseyerek gözleri kapalı, uykuya dalar..

---

sabah..

lord voldemort uyandığında yalnızdır, soğuktur, ve bunu hissetmesi ona koyarken genç adam dikleşir, hermioneden iz yoktur, düşünce de yoktur, genç adam panikle ayağa kalkarak dışarı çıkar ve yan odaya geçer, laboratuvar boştur hala, dönerek beyaz odaya girer, ve onu orda da bulamazken banyoya ilerleyip bir ihtimal kapıyı açar, içerdeki kadın çılgın atarak öbür tarafa dönerken tom hızla kapıyı geri çeker, ve gördüğü bedeni görmemiş gibi davranır, konuşur

"ah.. nerde olduğunu görmek istedim-"

"gördün.."

"evet, gördüm.. görmedim! görmedim.."

ve dönerek çıkar, çıkarken kendisinin kim olduğunu sorgular bir an..

---

hermione giyiniyor, gülerek '*görmedim!*'deki paniği tekrar hatırlarken bu mutluluğun bu sefer ne kadar süreceğini bilmiyordu, iç çekerek yatağa otururken yatak hala arkasında kırış kırıştır, genç kadın duvara bakarak bu sefer adamın ne zaman ve nasıl delireceğini tahmin etmeye çalışırken aşağıda adı geçen adam bunu duyunca kırılmış, ama genç kadının ona verdiği sözü bilmediğini kendine hatırlatıyor, denizi izliyordu..

---

hermione esasını yerde bulmuş, verandaya çıkarken konuşur

"tom.."

genç adam ona dönerken hermione konuşur

"kolumu aç hadi.. yapalım şunu.."

lord başını sallar ve ona ilerlerken siyah kumaşın etrafındaki çürük barizdir, genç kadın fısıldar

"ne kadar sıktın böyle-"

"kanın durması lazımdı.."

hermione başını kaldırıp ona bakar, lord kumaşlarla ilgileniyorken hermione gülümser, ve o da başını eğerken lord ipi çeker, ve kan sızmaya başlarken ikisi de nefes alırlar, genç kadın kumaş tamamen çekilince hızla akan kanla bir an sendelerken lord onu tutar, hermione esasını kaldırır ve yarasına bakarken kan büyüyordu, genç kadın derin bir nefes alarak esasını sallar ve yara kapanırken tomun nefes aldığını duyar, başını kaldırıp ona bakarken genç adam mırıldanır

"iyileşmem gerekiyor.. dün büyü yapabilseydim bunların hiç biri olmazdı.."

hermione ona bakarken fısıldar

"büyü yapabiliyor olsaydın ben zaten ölmüş olurum tom.."

genç adam ona bakarken hermione gülümser, ve sonra konuşur

"yumurta?"

lord hafifçe gülümserken olabileceğini söyler, hermione geri dönerek mutfağa giderken konuşur

"sen de yardım edeceksin tabii, kahvaltı masasını nasıl kurduğunu merak ediyorum-"

"hermione-" genç kadın efendim diyerek ona dönerken ona eğilen adamla donakaldığında lord onu sırtından tutarak kendine çekiyor, *öpüyorken* genç kadın şaşkın, onun dudaklarına nefesini bırakır..

---

hermione ona döndürülmüş, sessizce öpülmüşken nefesini bırakır, ve tom geri çekilirken ona bakar, hermione gözleri kocaman, ne yaptığını soruyorken genç adam onun kollarını tutarak geriler, ve onu sabitlerken mırıldanır

"kahvaltı.."

ve onu geçerek tabakları dolaptan alırken hermione öylece kalmış, inatla ne olduğunu düşünüyorken lord cevap vermez, ve dönerek tabaklarla birlikte verandaya çıkarken hermione onun sırtına bakar, sanki daha da genişlemiştir, kaşlarını çatarak öbür tarafa döner, ve rüyada gibi tezgaha giderken müthiş lordun bir kirli kanı öptüğünü fark edip etmediğini düşünür, ama *buna bile* cevap gelmez..

---

oyşa tam aksine lord verandada düşünce konusunda rekor yapıyordur.. ne yapmıştır? panik? aşk? sevgi? tutku? sevinç? üzüntü? korku?

duyguyu bulamıyordur, ne olduğunu anlamamıştır, ama genç kadın sırtını ona dönüp uzaklaştığında büyük lord voldemort 20 yaşındaki tom riddle olmuştur bir anda, ve 20 yaşındaki tom riddle bir kadını istediğinde alan bir erkektir, lord başını kaldırıp içeri baktığında onun, kirli kanın, *bulanıkın*, ikisi için kahvaltı hazırlamasını, ince figürünü izlerken bir an, sadece bir an her şeyi boşvermeyi düşünür, ama o sırada hatırlar..

zaten boşvermiştir.

genç adam korkuyla önüne dönerken kendini toparlar, ve *lord* geri dönerken hermione bunlardan habersiz, tabaklarla verandaya girer..

---

hermione otururken konuşur

"bugün güzel bir gün, yürüyüşe ne dersin?"

"gerek yok.."

"peki.. lanet deneyelim mi?"

"yeterince lanet yaşadık.."

hermione onun ters suratına bakarken sessiz, önüne döner, sonra konuşur

"kanını transfer edelim, ama o arada bir de örnek alayım, bakalım ne kadar değişmiş.. ayrıca bugün de çok değişmişsin tom, sanki kemiklerin de güçleniyor, yakında daha sağlıklı hissedeceksin, hem kim bilir, koşarsın, yüzersin-"
"işim var, bugün gitmem gerekiyor.."

hermione ona bakar, ve peki derken lord doymuş, ya da doymamış, tabağını iterek kalkar ve konuşur

"ne zaman dönerim bilmiyorum, belki dönmem bile.."

ve elini uzatır, asası içerden eline gelir, genç adam o anda yok olurken hermione sessiz, güle güle diye fısıldar..

---

lord 5 gün boyunca dönmezken hermione mesajı almıştır: hepsi bir anlık zayıflıktır, ve döndüğünde yine eski adam olacaktır.

aptal.

genç kadın o yokken düzenini yine eski rayına oturtmuş, aslında yalnızlığa ihtiyacı da olduğunu fark etmiştir, zira ev arkadaşı 35 kişilikli bir manyaktır, rahatlamışken geceleri rahat uyumuştur, eve kimse giremezdir, lord da gelirse varlığını mutlaka belli ederdir..

oysa etmemiştir. yüce lord günde 1 kere gelerek onu kontrol etmiştir, ama hep görünmez olmuştur, sonra geri dönmüştür.. şatosunda hayat eskisi gibidir, dünya eskisi gibidir, her şey ve herkes onu bekliyordur, kimse yokluğunu sorgulamamıştır bile, hele görünüşü? elbette yüce bir sebebi vardır, lordun her yaptığıının bir sebebi olurdu..

lordsa bakışlarının ferinin yavaş yavaş sönmeye, ve kırmızılaşmaya başladığını fark ettiği gün dönmesi gerektiğini anlarken çözümünün evdeki kanlar mı, hava mı, yoksa kadın mı olduğunu anlamaya çalışıyordu..

"lordum!"

lord ona dönerken mcphillan yere eğilerek konuşur

"grangerın en yakın arkadaşını getirdik efendim, size ikinci bir zevk.."

lord kaşlarını çatarken getirmelerini söyler, kızıl saçlı genç adam içeri sokulurken lord kanları ve acıları onun yüzünde okuyabiliyordu, ron weasley onu görünürken bağırır

"HERMIONE NERDE SENİ PİÇ KURUSU!"

"*crucio* bay weasley, size de merhaba."

ron dişlerini sıkarak yere düşerken lord hızlı nefesler alıyordu, gücü az kalmıştır, diğerlerine gidebileceklerini söylerken ikisi yalnız bırakılırlar, lord yerdeki adamın çevresinde ilerlerken mırıldanır

"arkadaşınız korkarım ki olması gereken yerde bay weasley, toprak.."

ron ona küfrederken konuşur

"snape onu öldürmediğini biliyor!"

"severus çok şey bilen bir adamdır bay weasley, ancak hatırlatırım, onun hainliğini bildiğimi fark edememişti, bu yüzden yanınızda saklanıyor.."

ron yerde, gözleri alev saçıyor, ona bakarken cevaplar

"hermioneyi öldürmediğini biliyorum.. ona işkence etmekten zevk alıyorsun, değil mi!"

"evet bay weasley.. onu öldürmeden önce tecavüz de ettim.. çok güzel bir andı, inanın, o günden beri çok farklı bir adamım.."

ron üzüntü dolu, inanmak istemiyorken lord konuşur

"bugün iyi günümdeyim bay weasley.. bir işim vardı, ve kendisi ertelenmemesi gereken bir iş.. sizi burda bırakırsam, öldürülmemeniz için emir vermediğim için size istediklerini yaparlar, ve bu hoş olmaz sanıyorum?"

ron ona bakıyorken lord mırıldanır

"kız arkadaşınız, ölmeden önce son arzusu olarak size eziyet etmememi istemişti.. bu seferlik aptallığınızı affediyorum-"

"NE?!"

"şansınızı zorlamayın bay weasley.. bugün işime yaramazsınız.. cisimlenebilirsiniz.."

ve lord ona elini sallar, ron şoklarda, ona bakarken cisimlenmeyi dener, ve gerçekten bir an sonra yok olurken lord derin bir nefes alarak gözlerini kapatır, ve cüppesini sıyırarak koluna baktığında kateterinden sızan kanı görünce yutkunur..

canı yanıyordu.

---

hermione odasında yatağa kurulmuş, heyecanlı bir kitap okuyorken tam *en* heyecanlı yerinde odadaki cisimlenme sesiyle sıçrayarak bağırır, lord ona bakarken hermione ellerini yumruk yapar, sonra indirirken kitabı kapatarak mırıldanır

"uzun sürdü.. ne yaptın, dünyayı mı fethettin?"

lord gözlerini devirirken konuşur

"kateterimden kan geliyor.."

"ve?"

"vesi, bakmanı istiyorum.."

"emredersin.."

ve kalkarak o tarafa giderken onun kolunu sıyırır, bakar, ve sonra yatağına geri dönerken lord onun niye böyle davrandığını biliyor, konuşur

"hermione, kim olduğumu yine unutmaya başladın-"

"sen de unutmuşsun belli, gözler yine trafik ışığı olmuş-"

"daha olmadı-"

"ama bu gece olur.. orada geçirirsen tabii-"

"kızıl arkadaşını bugün önüme getirdiler.."

hermione gözleri büyüyerek ona bakarken dış dünyayı hatırlar, ve panikle ona bakarken ilerleyerek elini uzatır

"ron?! iyi mi! öldürdüm deme nolur! öldürmedin değil mi? bırak demiyorum, ama öldürme lütfen-"

"bıraktım.."

hermione donarak ona bakarken lord yatağına bakarak şu anda ne kadar çekici olduğunu düşünüyorken konuşur

"kateterimden kan geldi, uğraşamazdım o anda, buraya geldi-" genç adam ona atılarak sarılan kadınla donarken hermione onun boynuna sarılmış, teşekkür ediyordur, lord şaşkın, onun belini tutarken genç kadın onu sıkıca tutar, sonra yanağından öper ve ona bakarak gülümser,

"sağol tom.."

"senin için yapmadım-"

"her ne içinse.."

lord cevap vermezken hermione hatırlar ve

"kan evet, bakalım, gel.. yine neler yaptın, çay partisi mi?"

ve onu yatağına oturtup üzerindeki çıkartmasına yardım ederken lord kendini bir an hayatının ne kadar manasız ve anlamsız olduğunu düşünürken bulur..

"tom?"

genç adam iki gün sonra denize bakıyor, ona döner, hermione endişelenmiş, konuşur

"iyi misin?"

"değilim.."

"neyin var-"

"iyi değilim.. kötüyüm.. ama burda iyi oluyorum.. sonra oraya gidip kötü oluyorum.. kötü olunca ölüyorum.. iyi olunca yaşıyorum.. iyiliğimi sabitleyecek kötülüklere ihtiyacım var.."

hermione ona bakarken bir şey söylemez, lord onu izlerken mırıldanır

"neden, değil mi? neden yapıyorum.."

hermione cevap vermezken lord da cevap vermeden önüne döner, hermione bir süre sonra konuşur

"çok özlü iksir deneyelim.."

lord ona bakar, hermione açıklar

"doku örneğini alalım, saç tüy değil.. doku.. böylece özünü oluştururuz, ve belki işe yarar.. burdayken özüne dönersin, ordayken yaratık olursun.. ve böylece düşünce sistemin de etkilenmez.. hatta burda iyi özün oturunca iyi çok özlü iksire gerek bile kalmayabilir.."

lord bu fikri beğenmiş, olabileceğini söylerken hermione gülümser..

---

hermione hazır tutulmuş iksire genç adamın kestikleri biraz parmak derisini atar, karıştırırken lord pıhtılaşmış yarasına bakarak mutlu oluyordur, hermione bir tüpü doldurur, ve ona götürür, genç adam sıvıya bakarken yüzünü buruşturur, hermione daha da uzatır, lord iç çekerek devirir, ve midesi bulanırken ona bir bakış atar, genç kadın gülümserken fısıldar

"zehir koydum.."

lord gözlerini devirirken hermione gülümser..

---

akşama doğru hermione odasında, yatakta yatmış, dışarıyı izliyorken tom da uyuyordur, o sırada kapı tıklatılır, ve hermione o tarafa dönerken genç adam kapıda, konuşur

"oldu sanırım.."

ama bir cevap alamazken hermione kapıdaki adama, genç adama, *çok yakışıklı genç adama* bakıyordu, kelime bulamazken tek düşünebildiği şudur ki bu adam *gerçekten çok yakışıklıdır*, mavi gözleri parlıyordu, saçları kısa ve koyudur, elleri zariftir, *duruşu zariftir*, diktir, her şeyiyle tamdır, ve şu anda ilgiyle ona bakıyordu, hermione bu adamın düşüncelerini duyduğunu hatırlarken hızla al basarak konuşur

"olmuş evet.."

ve öbür tarafa dönerken lord gülümseyerek mırıldanır

"çok yakışıklı olduğumu söylemiştim-"

"ben öyle bir şey söylemedim-"

"ama düşündün-"

yataktan kalkıp oraya gelen hermione konuşur

"olabilir.. hem ne var? bu sana bir kapı açıyor mu?"

lord kirişe dayanmış, ona bakarken cevaplar

"bu odanın kapısı açık.."

"çünkü eşikte duruyorsun.."

ve kapıyı kapatmak için ona tutarken lord kıpırdamaz, hermione ona bakmaya devam ederken hiçbir şey düşünmüyordu, lord mırıldanır

"gözlerim, sesim ve ellerim zincirinde mi gideceğiz?"

hermione sahte bir şokla 'hah!'larken kapıyı onun suratına kapatmak için hamlede bulunur ama genç adamın sağ eli hızla kapıya çıkarken ikisi birbirlerine bakarlar, hermione ona bakıyorken fısıldar

"yakışıklı olduğunu bilip bunu silah olarak kullanan erkekleri sevmem.."
"senin karşında şimdiye kadar hangi silahımı kullanabildim hermione?"
"son birkaç ay ile bütün hayatım arasında cevap farklılığı var.."

tom hafifçe gülümserken mırıldanır

"son birkaç ay.."

hermione hiç biri derken tom hımlar, ve ona bakarken cevaplar

"çok yakışıklı olmam da bir işe yaramayacak o zaman-"
"ne için çabalıyorsun ki? sonra yine kaçacaksın-"
"ne yaparsam kaçacağım?"
"bilmiyorum-"
"bilmiyor musun-"
"sen biliyor musun-"
"bilmiyorum.."

ikisi birbirlerine bakıyorken hermione ona kilitlenmiş durumdadır, fısıldar

"saçların çıkmış.. tom saç.."

mavi gözler hafifçe gülümserken hermione de gülümser, ve tansiyon kırılırken genç kadın uzanarak parmaklarını kısa ama güçlü saçlarda dolaştırır, tom başını eğerek ona alan verirken genç kadın mırıldanır

"bu halinden o haline bilerek geçmen delilik-"
"ilişki istemediğim için dert değildi-"
"şimdi seni yaratırken de kabul edecek kadınlar vardır, bella gibi-"
"kiskaniyor musun?"

hermione hahlarken tom mırıldanır

"bella ben istersem ölür bile-"
"aptal o zaman.. ben *sen* istememene rağmen öldüm, ama beni *sen* geri getirdin.. o bunu yaşayabilmiş mi?"

tom ona bakıyorken hermione de bakışlarını onun gözlerine çevirir, tom hayır derken hermione gülümser, ve o anda bütün her şey son sayfaya gelirken tom, lord, voldemort, yine boşvererek bir adım atar, ve ona eğilirken bu sefer hermione de anlamış, ona uzanır, ve genç adam onu döndürerek yatağa götürürken ikisi ilerlerler..

Soundtrack

Jennifer Lopez - Como Ama Una Mujer

Quizas porque tan solo he sido una, que ha sido enamorada de la Luna,
Tan solo eso ha sido mi pecado, el de seguir mi corazon a todos lados,
Seguir mi loco corazon a todos lados.

Y he amado como ama una mujer, que ve en su hombre el paraiso, si me entregue lo hice total.

---

hermione çarşaflara uzanırken genç adam, yakışıklı adam da üzerindedir, bu gece her şey açıktır, lord ona bakıyor, ona bakarak ona eğilir, ve dudaklarını bulurken gözleri kapanır, hermione ağlamak istiyor, onun başında ellerini gezdirirken diğer eller onun vücudunda dolaşıyordur, genç kadın titrerken kıyafetler yok olur, hermione açık, ama güvende, ona güveniyor, lord voldemorta güveniyor, hızlı nefeslerin ve deneyimli ellerin üzerinde dolaşmasına izin veriyorken bacakları bu sefer haşın ve tırnaklarla değil, sevgiyle ve ellerle açılırken genç kadın uzun ve sık parmakların teninde dolaştığını görüyordur, kendi içinde kaybolduklarını da hissederken çarşafları sıkarak başını geriye atar, ve gerilirken karnından yukarı çıkan bir çift dudak onu daha da geriyordur, hermione dudaklarında onu hissettiğinde hareketler o kadar hızlanır ki genç kadın onun omuzlarına tutunarak vücuduyla ağlarken bunun da bir işkence olduğunu düşünüyordur, kulağının yanında duyduğu hafif gülüş onu serbestliğine ulaştırırken hermione dalga dalga geldiğinde daha hiçbir şey başlamamıştır, ve üzerindeki adamı o sırada girişinde hissederken daha kendini tamir edememiş, ama umrunda değil, onu kendisi içine alırken lord üzerinde başını hafifçe geri atarak bir an durur, sonra tekrar ona eğilirken hermione onu izliyordur, fısıldar

“vakit geldi, değil mi?”

lordun bakışları onun yüzünde, mırıldanır

“geldi.. üzgünüm.. ama bu halim, bu pes edişim.. sadece bir kere olur hermione..”

hermione gözleri dolmuş, başını sallarken anladığını söyler, ve onun yüzünü okşarken fısıldar

“o zaman güzel olsun.. unutmanı istemiyorum..”

tom başını sallar ve ona eğilirken dudaklarını yakalar, hermione de ona uzanırken öpüşleri bir anda alevlenir, ve artık her şey serbest, ikisi de serbest, dudaklarla eller birbiri üzerinde dolaşıyorken tom hızlanıyordur, onu kendine bastırarak daha da hissederken hermione başı ona dayalı, sessizce ağlıyor, ama mutluluktan da ağlıyor, bu anı görebilmiş, başarmış, ona tutunurken lordu da onu tutuyordur, hızları sevgi dolu, artmaya devam ederken bir şekilde göz göze gelirler, ve genç kadın onun mavi gözlerine bakıyorken ikisi de buna aç, bunu istiyor, aynı anda geldiklerinde hermione inleyerek başını çevirir, açılan boynunda onun dudaklarını hisserken parmakları onun başında, hızlı nefesler alıyorken hayatının en güzel dakikalarının son dakikaları olması onu mutlu ediyordur, başını ona çevirirken elini kaldırır, tomun asası ona uçarken genç kadın konuşur

“şimdi yap.. mutluyum tom-”

“benim mutluluğumu neden parçalıyorsun?”

hermione gülümserken uzanıp onu öperek fısıldar

“mutlu ölmek istiyorum.. bu bir teselli olacaktır..”

lord onun yüzünü izliyorken sessizdir, hermione mutluluğunun yerini yavaş yavaş gerçekliğin almaya başladığını hissederken asa elinden alınır, genç kadın ona bakıyor, yüzünü okşarken fısıldar

“tom, sen de sevildin.. lütfen o gün bunu unutma..”

lord voldemort ona bakıyorken ona eğilir, ve o da onu öperken söyleyişi ona ben de diyordur, hermione gülümserken konuşur

"kimseye söylemem.."

lord hafifçe gülümserken fısıldar

"ben de hermione.. kendimle ayrı düştüm, ama ben hep düşmüştüm, kimse dinlemedi.."

hermione hafifçe gülerken lord onu tekrar öper, ve teşekkür ederken hermione konuşur

"dikkatli ol.. yaratık olma, lütfen.. yaptıklarımı boşa çıkartma.. ve tom, lütfen harrye karşı adaletli ol.. gereksiz işkenceler yapma, o da çok çekti.."

"arkadaşının kazanacağına inancın gözlerimi yaşartıyor-"

"uzatma.."

tom hafifçe gülümserken onun tadına doyamıyor, tekrar eğilerek onu öper, bu öpüş daha uzun ve daha yakıcı olurken tom geri çekilir, ve doğrulur, hermione yatakta, ona bakıyordu, tom yanağından düşen bir şeyi hissederken eliyle siler, ve ıslaklığı görünce kaşlarını çatır, hermione ise mutlulukla gülümsüyordu, tom asasını ona çevirir, ve gözlerine bir daha bakar, sonra kelimeyi söyler, her şey sona erer..

"DİKKATLİ SALDIRIN-"

"ORDA BİRİ VAR-"

"YAŞIYOR M-"

"TANRIM! HARRY! HARRY!"

ron geri dönerek bağırırken koşarak ilerliyordur, diğerleri umrunda değildir, duyan harry de o tarafa koşarken ron yere çökerek kendinden geçmiş bedeninin başını tutar, ve ağlıyor, eğilerek bakarken sonra dikleşerek bağırır

"YAŞIYOR! TANRI AŞKINA- HERM!"

hermione gözlerini açarken öksürüyor, yan döner, harry de yere, yanlarına çökmüşken hermione dikleşerek konuşur

"kaçtım.. başardım.."

harry onun saçlarını düzeltirken inleyerek ona sarılır, hermione de gülerek ona sarılırken ağlıyor, konuşur

"haftalarca bana işkence etti, ama kaçtım! bir boşluk, dikkatsiz anlarını yakaladım, başardım harry, bana neler yaptı bilmiyorsun, günlerce, gecelerce işkence etti-"

"tamam hermione, geçti-"

genç kadın titriyor, ağlıyor, başını sallarken üçü sarılırlar, o sırada dean konuşur

"açık hedefiz, kalkın-"

üçü kalkarak uzaklaşırken geri saflara ilerlerler, çatışmanın ileri taraflarında, lucius malfoy çatışmanın durumunu izliyorken zabini konuşur

"kızla weasley açık hedef, ne dersin, pottera dokunamayız, ama kız kaçmayı nasıl başardı anlamıyorum doğrusu-"

lucius izliyorken mırıldanır

"lordun bir planı olmalı, kıza dokunulmamasını emretti.. kaçırlımayacak, lanet atılmayacak.. potter statüsüne yükseldi.."

zabini iç çekerek izlerken cevaplar

"bazen onu anlamıyorum.."

lucius sert, ona dönerken mırıldanır

"o yüzden sen lord değilsin zabini. devam et."

ve dönerek uzaklaşırken zabini diğerlerine emreder, çatışma devam ederken hermione arkadaşlarıyla sarılıyor, ve haftalarca süren işkencesini titreyerek anlatırken başka bir şey bilmiyordu, başka bir şey hatırlamıyordu, ama hatırlayan adam mavi gözleri düşünceli, uzak bir yerde, uzak bir denize bakıyorken parmakları kolundaki iğne izinin üzerinde dolaşıyordu..

THE END

çooook sevdim. umduğumdan çok daha güzel oldu, zeka bombardımanıydı resmen, ama gerçekten çok hoşlandım, umarım başka senaryolar da olur, teşekkürler.

03.04.07
08.04.07

Merhaba,

Okuduğunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.